

TIM IN BOGOMIR GAJSER ■ NEISHA ■ TADEJA PAVLIČ ■ GORAN JANUS

PLAYBOY

PLAYBOY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

MAREC 2016

5,99 €

► INTERVJU

TIM IN BOGOMIR GAJSER

SVETOVNI PRVAK IN NJEGOV TRENER

O PREIZKUŠNJAH V ARENI,
V ZAKULISJU, V SRCU

PORSCHE

Cayman GT4

POPOLNA AVTORITETA

DRUGA SPREMLJEVALKA

MISS SLOVENIJE

TADEJA
PAVLIČ

► 20V

NEISHA

10 LET NA SCENI

»VSE, KAR IMAM,
DAM V GLASBO«

STRATEG USPEHA
PETRA PREVCA

GORAN JANUS

»SREČA SPREMLJA HRABRE«

www.playboy.si



100 KM/H PO AVTOCESTI – BREZ VOZNIKA!



Z najnovejšimi in najzanimivejšimi zgodbami iz sveta električnih vozil,
urbanega stila, pametnega dizajna in novih tehnologij.

www.plugin-magazine.com



Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
 Art direktor: **Gojko Zrimšek**
 Likovna in tehnična urednica: **Renata Grabner Čapelnik**
 Izvršna urednica: **Tina Torelli**
 Urednik fotografije: **Saša Kapetanović**
 Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**,
Simon Kjoštarov
 Lektor: **Marko Janša**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Esad Babačić, Branko Božić, Andrej Bučar, Dejan Burja, Tina Curk, Neja Drož, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Špela Jambrek, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržičnik, Urška Košir, Hermina Kovačič, Špela Kožar, Goran Krstić, Danaja Lorenčič, Dušan Lukič, Dijana Matković, Max Modic, Bojan Levčič, Jaka Lucu, Stjepan Pervan, Sebastijan Plevnjak, Lora Power, Petra Rozman, Vasja Semolič, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Štifer, Nataša Zajc, Gregor Zalokar, Marjan Žiberna

Fotografi: Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanović, Helena Kermelj, Urška Košir, Ivana Krešič, Marko Očepček, Aleš Pavličič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Boštjan Vidraj, Saša Radej

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drož**
Uredniška direktorica: **Meta Kač**
Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Lapadatič**

Oglasno trženje:
 ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; uros.jakopic@adriamedia.si
 trženje spletnih strani: **Nina Pranjič**, 01/300 06 35; nina.pranjic@adriamedia.si

Naročniška služba:
 Informacije o naročninah: 01/3000 789; 01/3000 762
 Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
 Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/narocnine@adriamedia.si>

Naročanje starejših izvodov:
 01 3000 789;
 Pri naročanju starejših izvodov revij poština ni vključena v ceno.

Uredništvo:
 Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY
Scott Flanders – Chief Executive Officer
David Israel – Chief Operating Officer
Jimmy Jellinek – Editorial Director
Mac Lewis – Art Director
Rebecca Black – Photo Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Mike Violano – SVP/Content Rights & Licensing
Mary Nastos – Publishing Services Manager
Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMININE DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2015 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2015 PLAYBOY, as to material published in the November 2015, December 2015, January/February 2016 U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnici: **Uriel Santana**

ADRIAMEDIA
 LJUBLJANA

Zgodbe in golota

V zahodnem svetu je vsaj do nedavna veljalo, da golota prodaja. Pardon, da seks prodaja. Zato sem v naslov tega uvodnika preprosto moral dodati 'in golota', čeprav sem imel v mislih samo zgodbe, ki jih ameriški Playboy prinaša že 63 let, slovenski pa skoraj 15. V tej številki želim poudariti vse tri intervjuje, saj prinašajo tudi osebne zgodbe štirih izjemnih ljudi, Bogomirja in Tima Gajserja, Neishe in Gorana Janusa. Posebno izjemna in nenavadna je zagotovo življenjska štorijska družina Gajser. K njej naj dodam samo še informacijo, ki sem jo dobil, tik preden smo šli v tisk, da se je Tim odlično odrežal na svojem ognjenem krstu v najvišji motokrosistični kategoriji in da so mednarodni izvedenci samo pokimali, da je zrel za sam vrh.

Prav tako nenavadna zgodba je članek *Sirenine ogrlice* izpod peresa gospe Dagmar Meneghello, mogočne gospodarice čudovitega posestva Meneghello na Palmizi, ki leži na otoku Svetega Klementa pred Hvarom. Gospa kot dobra duša, kot dobra vila bdi nad pestro naravo tega otoka, na katerem je njena družina iz kamena ustvarila botanični raj, in je lastnica ene največjih zbirk erotične umetnosti, na svoj otok pa vabi »čedne erotomane, erotomane čistega srca«. Zato sem se v maniri Playboyevega duha, ki od samega začetka objavlja vrhunske literarne tekste, z lahkoto odločil za objavo njenega besedila, saj tudi med vrsticami veliko govori o nas samih in nam daje misliti, četudi bi se ne strinjali z vsem zapisanim. To pa ne nazadnje tudi je ena od funkcij literature. Fotografije, s katerimi je opremljen članek, so nastale na Palmizi in ogrlici, ki jih nosijo lepote, so delo hrvaške vrhunske oblikovalke Tanje Čurin. Vas pa, gospodje, svarim, preden boste svojo drago odpeljali v njen prodajni butik v samem središču mesta Hvar, kajti človeku zastane dihanje ob lepoti njenega nakita. Vaša draga se mu bo težko uprla, da bi se ne zaljubila v kakšen kos, kakor se tudi vodna bitja iz zgodbe gospe Meneghello ne morejo vedno znova upreti temu, da bi se ne zaljubljal. Prvinska narava



ženske je pač takšna, da ljubi moškega, no, moške. O moških pa nam zgodba sporoča ... Preberite sami.

In golota. Gotovo ste zasledili, da naj bi Playboy poslej izhajal brez nje. Brez panike. Z ameriško izdajo bo od letošnjega marca nemara res tako. Nemara pravim zato, ker ne vem vsega, čeprav sem posvečen v nekatere skrivnosti, saj kolegi iz ZDA do zadnjega skrivajo, kaj novega bodo čez mesec dni ponudili bralcem. Toda tudi mi bomo marca svojim bralcem ponudili nekaj posebnega, pravo zbirateljsko številko, polno Playboyevega duha.

Uriel Santana



Primož Jurman & Goran Janus



Tadeja Pavlič & Aleš Bravničar



Darjo Hrib



Bogomir Gajser & Tina Torelli & Tim Gajser



Dagmar Meneghello



Dominique Jane in Gia Maria



004	TOP TVITI
006	DEKLE MESECA: TADEJA PAVLIČ
011	MAGNET
030	MAGNET: RELI DAKAR
034	MAGNET: FILM
036	MAGNET: GLASBA
038	LILI BRILLANTI: MEHIŠKI BRILJANT
046	INTERVJU: TIM IN BOGOMIR GAJSER
056	EVROPSKA ALL-INCLUSIVE LETOVIŠČA
062	PORSCHE CAYMAN GT4



072

046

Zmaga na vseh frontah

Porchejev caymanov so za kupce z vsega sveta izdelali le nekaj več kot 2000 in prav vsakega od njih prodali že davno, preden so sestavili prvega. Če ga torej še niste videli v živo, ni to nič nenavadnega. Naš novinar Branko Božič je imel to srečo, da ga je lahko tudi preizkusil. Zakaj je porsche cayman GT4 avtomobil za vse razmere, boste izvedeli v članku, zakaj so ga naredili v le 2000 primerkih, pa se sprašujemo tudi mi.



062

066 SIRENINE OGRVICE: O LJUBEZNI IN IZDAJI LJUBEZNI

072 AMBERLEIGH WEST: DIVJA V SRCU

088 20V: NEŽA BUH - NEISHA

092 FILMI BOJEVANJE: OD IGRE PRESTOLOV DO TREH MUŠKETIRJEV

098 DOMINIQUE JANE IN GIA MARIA

106 25V: GORAN JANUS

112 DARILA: ROČNO IN LUKSUZNO

116 PLAYBOYEVA KLASIKA

Zgodba o svetovnem prvaku

Lanskega 20. septembra je na kalifornijski MX-stezi komaj 19-letni Tim Gajser z 250-kubično hondo in voljo, ki je dana le serijskim zmagovalcem, postal svetovni prvak v drugi motokrosistični kategoriji. Pot zmagovalcu je s svojo trmo in z bagrom dobesedno tlakoval oče in trener Bogomir. Kaj vse je družina iz Pečk morala preživeti na poti do uresničitve sanj, preberite na strani 46.



066



056

Pisanje kot poklic v Sloveniji

Delavnica dr. Noaha Charneyja z gosti

Od 2. do 23. marca 2016 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani
Gosti: dr. Miha Kovač, dr. Miha Mazzini, Vesna Milek in Goran Vojnovič

Delavnica dr. Noaha Charneyja bo potekala od 2. do 23. marca 2016, in sicer enkrat na teden od 17. do 20. ure. Srečanja bodo 2., 9., 16. in

23. marca 2016. Dr. Charneyju se bodo pridružili gosti dr. Miha Kovač, dr. Miha Mazzini, Goran Vojnovič in Vesna Milek.



dr. Noah Charney

■ Na univerzah je veliko tečajev, ki poučujejo kreativno pisanje, ni pa skoraj nobenega, ki bi študente in profesionalce naučil, kako biti pisatelj oziroma pisec: kako razviti svojo veščino, svojo obrt, kako s tem zaslužiti, kako kot svobodnjak spraviti svoje članke do urednikov in živeti od pisanja, kako so knjige objavljene in kako se jim zagotovi publiciteta. Dr. Charney je vse to že predstavil na svoji izjemno priljubljeni delavnici *Writing for Publication and Writing for Anglophone Readers*, ki je bila osredotočena na pisanje v angleščini za tuje bralce, na to, kako uspeti kot pisec v anglosaksonskem svetu. Nova delavnica *Writing as a Profession in Slovenia – Pisanje kot poklic v Sloveniji* prinaša isto zelo koristno vsebino, a se osredotoči na to, kako doseči profesionalni uspeh v Sloveniji in v slovenščini. Kaj so prvine dobrega pisanja v slovenščini in katere so poti, da so besedila objavljena in da se od tega živi? Te poti so precej drugačne od tistih v tujini. Dr. Charney je preučil, kaj deluje

v Sloveniji in bo to znanje, poleg tega, kaj je dobro pisanje ne glede na kraj bivanja in jezik, v katerem pišete, skupaj s svojimi gosti, priznanimi slovenskimi pisatelji, kolumnisti in uredniki, predal udeležencem delavnice. Gosti bodo predstavili svoje izkušnje, misli, strategije in mnenja ter odgovarjali na vprašanja udeležencev. Najmanj eden od gostov bo skupaj z dr. Charneyjem na vsakem srečanju od štirih tudi učil, tako da bo delavnica potekala tako v angleščini kot slovenščini. Delavnica je odlična priložnost za vsakogar, ki želi profesionalno pisati v Sloveniji.



dr. Miha Mazzini



Goran Vojnovič



dr. Miha Kovač



Vesna Milek

Cena delavnice je 250 evrov z DDV. Prijava je mogoča do 26. februarja 2016, plačilo pa mora biti opravljeno pred začetkom delavnice. Pogoji za izvedbo delavnice je vsaj deset udeležencev.

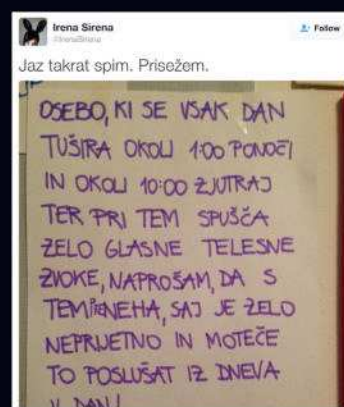
Za več informacij obiščite: www.ff.uni-lj.si/1/Dejavnosti-FF/Jezikovni-tecaji-in-drugi-seminarji/Drugi-tecaji-in-seminarji.aspx ali po e-pošti matija.vedenik@ff.uni-lj.si ali kontaktirajte dr. Charneyja po Facebooku.

Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani v študijskem letu 2015/2016 organizira šest delavnic dr. Noaha Charneyja (1979), avtorja mednarodne uspešnice *Tat umetnin (The Art Thief)*, ki je leta 2008 izšla tudi pri založbi Vale Novak. Vse delavnice dr. Noaha Charneyja potekajo v angleškem jeziku. Če želite izvedeti več o življenju in delu dr. Charneyja, obiščite njegovo spletno stran www.noahcharney.com.



#Playboyev izbor

Od leta Gospodovega 2016 v Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem uredniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni tvit si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki. To nam sporočite na e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj tвитerski naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboysi.



BATTERY BURNER

*Za učinkovito izgorevanje
maščob in pravi naboj
energije, ki zmanjšuje
apetit.*

samo
24⁹⁹
EUR



Na voljo na www.proteini.si in vseh Proteini.si Shopih po Sloveniji.





TADEJA PAVLIČ

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM TEKST DARJO HRIB

■ Lepotica, ki že od malih nog rada poje, pleše, nastopa in se druží s kamero. In kamera jo obožuje. Da je zdaj druga spremljevalka miss Slovenije, ne čudi. Tadeja Pavlič je bila za to rojena. Njena prava strast pa je ples. Že pet let trenira latinskoameriške plesne in tudi tu dosega izjemne rezultate. Dekle, ki je nekoč treniralo vse, od badmintona in jahanja do tenisa in atletike, potem pa je celo končala glasbeno šolo za klavir, smo povabili tja, kje se počuti kot doma – pred objektiv. In zgodba se je napisala sama.

PB: Na katere dosežke v svojem življenju si najbolj ponosna?

TP: Na osvojeni naslov državne podprvakinje v desetih plesih – latinskoameriških in standardnih, ker sem za to res zelo garala. Prav tako sem seveda ponosna na naziv druge spremljevalke miss Slovenije. Tekmovanje je bilo zame novo in zelo lepo doživetje.

PB: Katere življenjske izkušnje ti je bila tudi največja lekcija?

TP: Zagotovo tista dva meseca v letu 2014, ki sem jih preživela na

Madžarskem pri mojem takratnem soplesalcu. V tistem obdobju sem se o sebi ogromno naučila. In se obenem naučila, kako obvladovati situacije, ko si na tujem in ne gre vse po načrtih, pa ob sebi nimaš svojih najbližjih.

PB: Katereh tem naj se izogibamo, če te povabimo na zmenek?

TP: Nedvomno politiki. To je tema za stare zakonce, ne za dva mlada človeka, ki se šele spoznavata. Mislim, da si imata veliko več povedati o čem drugem ... pa četudi je to o športu ali seksu. [smeh]

PB: S čim te moški najbolj prepriča?

TP: Najbolj me privlači energija. In to, da je samozavesten, da je odprt, zgovoren, malce temperamenten. Pomembno mi je, da se ob njem nasmejim, da se počutim sproščeno, zadovoljno in da sem rada v njegovi družbi – tako, kot je on rad v moji. Pozorna pa sem tudi na oči. Ne samo na barvo, ampak tudi na to, kakšno zgodbo mi govorijo.









**MAGNET**

www.playboy.si

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR

PRIVLAČNOST JI PRISTOJI

NINA DONELLI

→ Slovenske gore list rosnih osemnajstih pomladi, ki že od svojega desetega leta prepeva na odrih, si je zadala junaški cilj osvojiti trge naše bivše skupne domovine – in to ji kot prvi tako mladi pevki na jugu tudi uspeva. Njeni cilji so visoki, pesmi tudi poučne, Nina pa je pridna in delavna. Njen zadnji singl, ki ga je pred kratkim izdala postavna štajerka, nosi naslov *Moje tijelo*. S pričujočimi fotografijami lahko potrdimo, da je Ninino perfektno izklesano telo prav tako kot njen glas res vredno občudovanja! (P. B.)





Opel prihodnosti

■ Pri **Oplu** smelo pravijo, da **opel GT concept**, ki bo svetovno premiero doživel letošnjega marca na 86. avtomobilskem salonu v Ženevi, predstavlja celo podobo športnih avtomobilov prihodnosti, ne samo oplov. Gre za neposrednega potomca modelov opel GT in monza concept, je avantgarden in prvinski hkrati, nima kljuk na vratih, zunanjih ogledal in brisalcev vetrobranskega stekla. Ključna inovacija modela so velika vrata z vgrajenimi stranskimi stekli, ki jih odlikuje brezhiben prehod s stekla na lakirane površine. Ko voznik ali sovoznik pritisne na stikalo v značilni rdeči liniji strehe, se vrata električno široko odprejo in omogočijo dostop do prostorne notranjosti. Pri odpiranju se vrata znatno poglobijo v prednja blatnika. Dve kameri, nameščeni za blatnikoma, zagotavljata varen pregled pri vožnji v mestu. Sliko prenašata na zaslona na levi in desni strani kokpita – čas zunanjih vzratnih ogledal in mrtvih kotov je tako del zgodovine. Vetrobransko steklo se nadaljuje v stekleno panoramsko strešno okno, zato lahko potniki uživajo v vozni izkušnji, ki je izjemno podobna uporabi modela 'targa' s snemljivo streho. Dolg pokrov motornega prostora razkriva zasnovo pogonskega sklopa modela GT concept: sredinsko nameščen motor spredaj,



www.opel.si

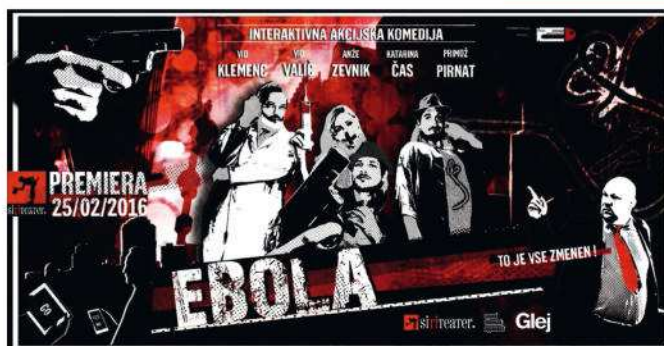
značilen tako za prvi opel GT kot tudi za legendo med ameriški športnimi avtomobili corvette, ki jo je izdelal GM. Težišče vozila je zato nizko in v sredini – idealno za športno vodenje in izjemno dinamiko v ovinkih. Opel GT concept poganja zmogljiv enolitrski trivaljni turbomotor, ki temelji na ultrasodobnih povsem aluminijastih motorjih, uporabljenih v modelih ADAM, corsa in astra. Športna izvedba ekstremno učinkovitega tehnološko naprednega bencinskega motorja razvije 107 kW/145 'konj' in največji navor 205 Nm (podatki o porabi še niso na voljo). Moč motorja s turbopolnilnikom se prek sekvenčnega šeststopenjskega menjalnika z obvolanskima prestavnima ročicama prenaša na zadnjo os z mehansko zaporo diferenciala. Dvosedežnik s skupno maso pod 1000 kilogramov od 0 do 100 km/h pospeši v manj kot osmih sekundah in doseže največjo hitrost 215 km/h. (P. B.)

Komedija, križana z Grand Theft Auto

www.sititeater.si

Kdo: EBOLA: TO JE VSE ZMENEN – PREMIERA
Kdaj: 25. FEBRUARJA Kje: SITI TEATER, LJUBLJANA

■ Obožuješ videoigre in komedijo? Potem je tole zate idealen format zate: **Anže Zevnik - Zele**, **Katarina Čas** (tri vloge), **Vid Valič** (pet vlog), **Vid Klemenc** in **Primož Pirnat** te vabijo v zabavno kriminalko, kjer si ti gospodar njihovih usod. Igra se odvija tako, da gledalci s telefoni glasujejo o poteku, igralci pa odigrajo zgodbo v izglasovano smer. Vsak prizor ima tri do pet različic, igra osem različnih koncev, glavni igralec pa tri življenja in šest metkov. In če ga občinstvo tako usmeri, lahko izgubi življenje – če pa izgubi vsa tri življenja, je game over in ga odnesejo z odra. GTA Ljubljana – v živo! (P. B.)





Piarovec s kuhalnico

Simon Šketa že vso kariero kuha z besedami. Najprej kot radijec in novinar, nato piarovec, zdaj pa že nekaj let deluje v tržnem komuniciranju. Ob tem ljubi hrano, skoraj vsak dan ustvarja nove jedi in jih objavlja na izjemno priljubljenem portalu SKETA.si. Zdaj je postal tudi del avtorske ekipe Playboya. Obiščite ga tudi na www.SKETA.si.

HUMUS

ZELO UPORABEN NAMAZ BREZ KONZERVANSOV, KORISTNIH SESTAVIN IN IZJEMNEGA OKUSA

Humus je super kot namaz, priloga, popestritev na mizi, 'omaka' za namakanje krekerjev in grisinijev, poleg tega ga zelo hitro pripravimo sami. Domače je domače, pravijo.

TRIJE KORAKI DO TVOJEGA DOMAČEGA HUMUSA

1. SESTAVINE

200 g čičerike, 100 g paste tahini, 4 stroki česna, sok ene limone, sol in poper, oljčno olje ter čili oziroma kajenski poper v prahu.

2. PRIPRAVA

Najprej se loti čičerike. V vodi jo namakaš vsaj 12 ur, nato jo skuhaš do mehkega. Pol ure običajno zadostuje. Prihrani tekočino, v kateri se je čičerika skuhalo. Z mešalnikom zmešaj čičeriko, med mešanjem pa dodajaj sok limone,

stprt česen, oljčno olje in tahini. Sledi postopno dodajanje tekočine, ki si jo prej prihranil. Nastati mora pasta, ki je ravno prav gosta, da ti ustreza. Takšno potem še začiniš s soljo, poprom, čilijem ali kajenskim poprom. Humus na hladno, preliješ ga z olivcem, da ostane sočen.

3 FINALE

Humus je uporaben kot namaz, lahko ga ješ tudi samega, brez kruha. Izkaže se v družbi tortilj, krekerjev, tudi

narezane zelenjave, recimo korenja. Še namig: pasto tahini kupiš v boljše založenih trgovinah ali pa jo pripraviš sam. Recept najdi na spletu, sam uporabljam naslednjega: sezamova semena rahlo popražim v voku, počakam, da se ohladijo. Nato gredo v blender in jim med mešanjem dodajam sezamovo olje, dokler ne nastane gosta pasta. Pri vsem tem pazi le, da ne uničiš blenderja, kajti bolj šibki modeli se lahko pri pripravi tahinija pregrejejo.





*Najbolj romantičen dan v letu...
začinjen s strastjo.*

Rezervacija mize: 031 768 062 ali info@divino.si.

divino
RESTAURANT & BAR

Ameriška 8, BTC City | www.divino.si

**MAGNET**

www.playboy.si



robot.segway.com

Obetavni robot

■ Mobilna platforma, s katero lahko dirkate po ulicah svetovnih metropol, je že pred leti podjetje **Segway** izstrelila med najbolj ključna imena modernih tehnoloških inovacij. Zdaj so na poznani dvokolesnik postavili robota in tako odprli vrata čisto novim možnostim. Segwayevega **robota** poganja Intelov procesor atom z operacijskim sistemom Android, kar omogoča ustvarjanje lastnih aplikacij za razvoj novih potencialov tega futurističnega ljubljénčka. Robot izkorišča številne notranje kamere za zaznavanje globine, spremljanje poti, slikanje, snemanje videa in seveda tudi za opravljanje različnih nalog, ko se premika od sobe do sobe. Robot omogoča tudi zunanjo nadgradnjo – dodajate mu roke ali orodja, po želji pa ga uporabljate le kot običajen segway. Lahko si le mislimo, kaj vse bodo ljudje zgradili in sprogramirali za tega robotskega spremljevalca. (D. H.)



SIMPLY CLEVER

ŠKODA

OCTAVIA

FAMILY + ŠKODA BON

14.499€

Pogoj za dodatni popust s ŠKODA BONom v višini 1.000 EUR je sklenjena pogodba o financiranju in zavarovanju pri Porsche Versicherungs AG, podružnica v Sloveniji. Minimalna doba financiranja je 36 mesecev, maksimalni polog pa 50% maloprodajne cene vozila.



HUDOBRO.SI

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 3,7-6,4 l/100 km in 99-149 g/km, emisijska stopnja: EURO 6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0096-0,0733x10¹¹ g/km, trdi delci: 0,00-0,00041 g/km, število delcev: 0,00-791. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanje zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5}, ter dušikovih oksidov.

ITS



www.fitbit.com

■ Dodatki **Fitbit** so trenutno najbolj priljubljeni nosilni dodatki na trgu. Za fitnes zanesenjake so pri znamki predstavili najnovejšo uro **blaze**, ki jo odlikuje povsem nov dizajn. Ura je usmerjena k bolj modno mislečim strankam z modernejšo zasnovo in zamenljivimi možnostmi pasčka. Funkcije omogočajo spremljanje srčnega utripa, vsebujejo različne načine za športe (tek, kolesarjenje in kardio), baterija zdrži pet dni, dodana je GPS-povezljivost s telefonom, ura omogoča izpis raznih sporočil na zaslonu in kontrolo glasbe ter sledi vašemu spancu. Na prodajnih policah od marca letos za 199 dolarov zelencev. (S. Pe.)



www.birokebsi.si

Bejbi, kave bi ...

■ Ste se ravno zbudili v objemu svoje najljubše? Razmišljate o pravi ekspresu? Proizvajalec kavnih aparatov **Guzzini** in ena najstarejših italijanskih pražarn kave, **Hausbrandt Trieste 1892**, sta razvila sistem naprednih kavnih kapsul **epico**, ki zagotavlja maksimalno higieno in ohranja okus sveže mlete kave ali drugih toplih napitkov. Naredite si popoln ekspreso, vključite kavni aparat, vstavite kapsulo in skočite nazaj k svoji najdražji. Po kavi se vedno prileže še malo ... (G. Z.)

SIMPLY CLEVER

ŠKODA



OCTAVIA COMBI

FAMILY + ŠKODA BON

15.499€

Pogoj za dodatni popust s ŠKODA BONom v višini 1.000 EUR je sklenjena pogodba o financiranju in zavarovanju pri Porsche Verschönerungs AG, podružnica v Sloveniji. Minimalna doba financiranja je 36 mesecev, maksimalni polog pa 50% maloprodajne cene vozila.

HUDOBRO.SI

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 3,7-6,4 l/100 km in 99-149 g/km, emisijska stopnja: EURO 6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0096-0,0733x10¹¹ g/km, trdi delci: 0,00-0,00041 g/km, število delcev: 0,00-7,91. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.



OB TEBI SE TOPIM

ŽENSKE LJUBIJO ČOKOLADO, A DA BI JO LETOS OBDARILI Z NJO, NE POTREBUJETE NE DARILNE ŠKATLE NE SATENASTEGA TRAKU.

Forrest Gump je nepredvidljivost življenja primerjal s škatlo čokoladnih bombonov – primerjava je simpatična, a nam je vseeno bolj všeč, če vemo, kaj dobrega se skriva v njej. Enako najbrž velja za vašo gospo. Ali gospodično. Aktivirajte svojo kuharsko žilico in ji nekaj mamljivega pripravite kar sami, doma. Postrezite ji stopljeno čokolado, pa se boste izognili pečenju, ohlajanju in okraševanju! Mogoče vas stopljena čokolada spominja na večnadstropne fontane, a tole, kar vam predlagamo za mrzle januarske dni, je le sladko, osladno pa niti približno ne.

ČOKOLADA NA TRI NAČINE

1 ČOKOLADNI TACOSI

• Kuharski genij Alex Stupak iz newyorške restavracije Empe-lión je odobril in blagoslovil našo poenostavljeno različico čokoladnih tacosov. V pečici segrejte koruzne tortilje in na še vroče potresite nekaj čokoladnih koščkov. Pozor: delajte hitro in se ne motite z drugimi stvarmi. Ko se bo čokolada stopila, jo pokapajte z nekaj kapljicami oljčnega olja, dodajte solni cvet, cimet in čili. Posebno slednji ima baje v kombinaciji s

čokolado močan afrodizični učinek. Dober tek ... in glede na sestavine - dober seks!

2 ČOKOLADNI PÂTÉ

• Pod ta preprost, a slasten recept se je podpisal slaščičarski mojster Brian Mercury iz restavracije Harvest iz Cambridgea v Massachusettsu. Ne bo vas stal veliko napora, zato pa boste pri njej dobili kar nekaj plus točk. Najprej pripravite zmes tretjine skodelice sladke smetane in dveh

zvrhanih čajnih žličk želatine v prahu. V večjo ponev zlijte dve skodelici sladke smetane, skodelico mleka, dodajte dve tretjini skodelice sladkorja in dva ščepta soli. Segrejte skoraj do vretja, nato pa postopoma vmešajte šest rumenjakov. Kuhajte, dokler se zmes na zgosti, odstavite in primešajte želatina-sto zmes. V skledo, v kateri boste jed tudi postregli, nadržite 450 gr čokolade s 70 odstotkov kakava, dodajte

vsebinsko ponev, dobro premešajte, nato pa pustite počivati, dokler se pâté povsem ne ohladi.

3 BOLJŠA NUTELLA

• Dragocena, a bistvena sestavina recepta izpod kuhalnice Sarah Hart, lastnice čokoladnice Alma Chocolate iz Oregona, je lešnikova praline pasta. Izbirčna slaščičarka predlaga mojstrovino znamke Valrhona, ki jo naročite na njihovi spletni strani ali na Amazonu. Na pari stopite dobrih 100 gr grenke čokolade in ji primešajte četrtno skodelice sladke smetane, štiri jedilne žlice lešni-

kove paste in merico bourbona. Postopek lahko še poenostavite in »boljšo Nutello« pripravite kar v mikrovalovki. Mešajte, dokler vaša mojstrovina ne bo gladka kot svila, nato pa takoj postrezite z nalomljenim bageto. Tako, iz italijanske preproste v nekaj sekundah pričarali francosko dekadenco. Poročajte, kako se je odzvala ...

Pripravljene jedi so bile lokalne in primerne okolju. Tomaž Kavčič iz dvorca Zemona je postregel z odlično domačo šunko in govejo juho.



Najboljši trije smučarji med moškimi: Matej Pogačnik, Jure Franko in Aleš Vukelj



Priznani kuharski mojster Janez Bratovž je scopolal Gašperjev fižol.



Vozila znamke Audi so pripomogla k organizaciji in prevozu gostov na kraj dogodka. Gurmanski pokal je plod zamisli bratov Jezeršek, ki se lahko pohvalijo s 30-letno družinsko kuharsko tradicijo. Gostom so želeli približati kulinariko na smučišču, zato so bile jedi lokalne.

TEKST NEJA DROZG FOTO HELENA KERMELJ, DEAN DUBOKOVIČ

GURMANSKI KRVAVEC

■ **Smučišče Krvavec** se je za en dan prelevilo v gostitelja vrhunskega smučarsko-kulinaričnega dogodka, ki je v organizaciji **družine Jezeršek** potekal v duhu smučanja, druženja in pokušanja gurmanskih specialitet. **Gourmet Cup**, prvi izmed številnih, je izpod rok sedmih najboljših slovenskih kuharskih chefov tako razvajal brbončice gostov, za adrenalinski pridih pa je poskrbela jutranja smučarska tekma – kar 120 smučarjev se je s chefi na čelu podalo na veleslalomsko preizkušnjo, podelitev pa je sledila kasneje na krvavški Plaži. Ideja za dogodek je v organizatorjih zorela že nekaj časa, sončen ponedeljek na snegu pa je po besedah Jezerškovih na koncu presegel pričakovanja in dosegel svoj namen – združiti gurmane in razviti kulinariko na slovenskih smučiščih.



To je bil prvi in nikakor ne zadnji Gourmet Cup, že prvi pa je z zavidljivim številom gostov nagradil organizatorje. Smučarska tekma je namreč privabila številne radovedne gledalce.



S skupnimi močmi so chefi poskrbeli za pravo poslastico.

Z invalidskim vozičkom višje od Triglava

Boštjan Lederer in Vesna Škrli, zmagovalca natečaja Share Dunlop Spirit, sta se iz Afrike vrnila v zasneženo domovino. Pri poskusu, da se Boštjan kot prvi mišični distrofik povzpne na vrh Kilimandžara, najvišjo goro Afrike, sta z ekipnim trudom dosegla nekaj več kot 3720 metrov višine, kar je za osebo na invalidskem vozičku impresiven dosežek.



■ Velik izziv pa je bil tudi preostanek potovanja, v sklopu katerega sta potovala od mesta Arusha do Zanzibarja. S tem sta dokazala, da z jekleno voljo in vztrajnostjo kljub Boštjanovi invalidnosti lahko uresničita smelega popotniške ambicije, in tako številnim vlila upanje, da lahko tudi sami premaknejo meje mogočega.

Uresničitev drznega popotniškega načrta je Vesni in Boštjanu poleg neomajne želje po raziskovanju in adrenalinskih avanturah omogočila zmaga na natečaju Share Dunlop Spirit. Skoraj tri tisoč glasov podpore so jima po uvrstitvi med najbolj 'meje premikajoče načrte' namenili glasovalci na spletni strani www.sharedunlopspirit.dunlop.

si, ki sta jih prepričala celotnim programom potovanja. V skoraj treh tednih sta poskušala osvojiti vrh Kilimandžara, spoznala vrvež živahnih tanzanijskih tržnic, kavne plantaže, na safariju občudovala divjo naravo, doživela utrip življenja v vaseh domačinov in afriških masajskih plemen, v kombiju prepotovala več kot 700 kilometrov po kaotičnih afriških cestah ter raziskala Zanzibar, otok rajskih lepot in peklen-ske vročine. Prav vsak dan na njuni poti pa je bil improvizacija, na katero 'zdravi' niti ne pomislijo.

Na Kilimandžaru do zavidljive višine

Vesna in Boštjan sta potovanje začela z najbolj pričakovanim

izzivom: vzponom na Kilimandžaro. Ta se je zaradi slabega vremena in spleta okoliščin predčasno končal na nekaj več kot 3720 metrih nadmorske višine. »Kilimandžaro je izkušnja za vse življenje, za vsakega, ki stopi v stik z njim. In če se na takšno pot podaš z invalidskim vozičkom, že v štartu veljaš za malo norega ... A to ni nemogoče, meje si vselej postavljamo sami. In na taki poti je prav vsak korak, ki ga opraviš, uspeh,« je povedala Vesna.

Odprava, katere del je bil tudi Boštjanov prijatelj Sašo Korene, je kljub razritim potem, polnih kamenja in blata, z vzponom napredovala tri dni. »Deževno obdobje je dodobra razdejal

sicer urejene poti, zaradi česar je bilo napredovanje odprave precej počasnejše od načrtovanega. Resnične pohvale fantom, ki so nam pomagali, da smo prispeli do kočice Horombo. Nikoli ne bom pozabila, kako veseli so bili čaja in čokolade po 12 urah hoje, tisti dan pa so nas čakale še dobre tri ure,« je še dodala.

»Na črni kontinent, v Afriko, smo ponesli avanturistični Dunlopov duh. Poskušali smo osvojiti streho Afrike in Sašu je tudi uspelo, z Vesno pa sva počakala na 3720 metrih. Priznam, nisem si mislil, da bo tako naporno. Bolečine v hrbtu, psiha in polomljena feltna pa so naposled rekli, da je dovolj,« je po



vzponu zapisal Boštjan. »Takrat nisem bil prepričan, ali mi je gora več dala ali vzela. Sedaj bi kakšno stvar naredil drugače. Pa vseeno, vesel sem, da nam je z veliko pomočjo obeh, Vesne in Saša, ter na novo pridobljenih prijateljev uspelo priti do zavidljive višine.«

Spoznavanje afriške divjine in lokalnih prebivalcev

Z višine je sledil spust v dolino, na safarije ob jezeru Manyara in v ugaslem ognjeniškem kraterju Ngorongoro. Številnim divjim živalim – od opic, zeber, gnujev, slonov, bizonov, nosorogov, nilskih konjev, hijen pa vse do levov – sta se lahko približala na nekaj metrov. Posebne spomine so

Vesni in Boštjanu pustili tudi ljudje. »Tako zelo lepi in čistega srca, tako zelo odprti in prijazni do 'norih' turistov, oboroženih s fotoaparati in kamerami. Moraš jih imeti rad!« je vtise strnila Vesna. Med drugim sta obiskala Masaje, pleme Hadzabe (t. i. bušmane) in pleme Datoga, kjer sta se preizkusila s streljanjem z lokom, pomagala pri nabiranju užitnih korenov in pri lovu za hrano.

»Kulturni šok za marsikoga ... kljub TV si stvari ne zamišljamo vsi tako,« pove Boštjan. »Afrika je lahko že za povprečnega potnika zelo zahtevna dežela. Tudi higiena ima tukaj drugačne razsežnosti. Zato verjamem, da je Boštjanu še toliko več energije pobrala že sama prilagoditev

na tako zelo drugačne razmere,« dodaja Vesna.

Zaključek avanture na Zanzibaru

Na Zanzibaru je ekipo pričakala pestra paleta aktivnosti – od obiska orjaških želv, plavanja z delfini v kristalno čistem morju, snorkljanja po koralnih grebenih do gurmanskih užitkov, med katerimi ni manjkalo ribjih specialitet in jastogov.

»Zanzibar je resnično rajski in sanjski, pa kljub vsemu ne tako zelo, sploh ko gre za invalidno osebo. Voziček se v mivki zakoplje, še preden prideš do prve palme. Plima in oseka ni hata tudi za 100 metrov, in če smo se do čolna pribijali deset

metrov, je bila pot iz čolna dolga 100 metrov, čez ostre korale, ježke, pesek in mivko. Prav vsaka taka ovira je postala naša 'avantura',« je o tudi manj prijetni plati spregovorila Vesna.

»Res je, da se vsaka stvar enkrat konča, a mislim, da bo ta avantura še kar nekaj časa žarela v naših srcih in mislih ter jo bomo podoživljali še naprej. Hvala, Share Dunlop Spirit, za priložnost, da smo lahko skupaj odkrivali nove avanture. Hvala, Vesna, ker sem to lahko delil s teboj, in hvala, Sašo, za vso pomoč in družbo. Seveda pa hvala tudi vsem, ki ste nas spremljali in podpirali. Brez vas tega ne bi bilo!« so bile Boštjanove besede takoj po vrnitvi.


www.festival-fabula.org/2016

Trinajsta Fabula

■ **Fabula** v svoji 13. ediciji vabi obliskovalce v Mesto literature, kot lahko Ljubljano ponosno naslavljamo od letos, med 27. februarjem in 7. marcem 2016, z aktualno naslovno temo **Prišleki** in z njo povezanimi zgodbami vseh oblik in angažmaja, od literarnih do tistih, ki jih piše življenje.

Uvod v festival so že tradicionalni februarški **Prozni mnogoboji**. Pripovedovalski boj za denarno nagrado poteka od Štajerske do Primorske in se s finalom konča 28. februarja v Ljubljani.

Festival bo **27. februarja slavnostno odprl** nemški



Matthias Göritz

avtor **Matthias Göritz**, ki se slovenskemu občinstvu predstavlja prvič, s komunikativnim filmskim romanom, ki ga bo na otvoritvi z izvirno glasbo interpretiral skladatelj in pianist Mitja Reichenberg. Osrednji literarni gost letošnjega festivala je zagotovo **Cees Nooteboom**, ki nastopi 2. marca,



Cees Nooteboom

velja pa tudi za nizozemskega kandidata za nobelovo nagrado za literaturo in smo ga v Slovenijo vabili že vrsto let. Eno najzanimivejših peres mlajše latinskoameriške književnosti je trenutno **Juan Ga-**



Juan Gabriel Vásquez

riel Vásquez, kolumbijski avtor, ki ga s superlativi obsipavajo Vargas Llosa, Franzen, Fuentes ... slovenskim bralcem se bo v živo 4. marca predstavil z napetim in pretresljivim romanom o krvavem obdobju escobarjevih kartelskih vojn v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Literarni zaključek Fabule 6. marca pa nas bo peljal na daljni evropski sever, islandski avtor **Sjón**, tudi pisec besedil za svojo rojakinjo Björk, bo v pogovoru pričaral in tudi razbil nekaj mitoloških podob o svojem oddaljenem otoku, glasbena gostja zaključnega večera pa bo pevka **Katja Šulc** – z interpretacijo Björk, kakopak.

Gosti letošnjega **fokusa** so vznemirljivi misleci, angažirani aktivisti, publicisti, strokovnjaki. Vrhunec dogodkov, posvečenih fokusu, bo zagotovo debatni večer 29. februarja z naslovom **Barbari pred vrati** z angažiranimi intelektualci, ki so se, se še in se bodo ukvarjali z naslovno temo. **Igor Štikl** v pogovoru z nizozemskim esejistom **Petrom Vermeersch**, ki je posebej za Fabulo napisal *Esej o žici*, francoskim intelektualcem in enim najvidnejših predstavnikov strukturalistične šole **Jean Claudom Milnerjem**, **Alenko Zupančič**, **Srečkom Horvatom** in **Teofilom Pančičem**.

S prišleki se bodo na Fabuli ukvarjali tudi v debati o prav tako aktualnih **akademskih migracijah**, pa v pogovoru o **otročih beguncih** z eno največjih strokovnjakinj, ki je otrokom na terenu posvetila vse življenje, **Anico Mikuš Kos**, gost bo srbski kolumnist in publicist Teofil Pančič, predpremierno pa si boste lahko ogledali dokumentarec o slovensko-italijanski meji in njenem prehajanju z **Ervinom Hladnikom Milharčičem** kot protagonistom in koscenaristom. Ves program na spletu! (B. O.)



Podlunšek in Vidic skupaj nad oblake



Master pilot Peter Podlunšek v svetu nastopa tudi kot ambasador svoje ljubljene regije, Pomurja, in Slovenije, ki je skupaj z njim vstopila na najvišjo raven tekmovalnega motošporta.



■ Kaj se zgodi, ko združita moči vrhunski tekmovalni pilot, ki mu je po dveh letih v pokalu Challenger letos uspel preboj v elitni razred svetovnega prvenstva **Red Bull Air Race**, in vrhunski fotograf, ki se ne boji letenja in ga imajo višave rade? Zgodi se umetnost! **Samo Vidic** je **Petru Podlunšku** sledil na divjem letu čez prekmurske ravnice in reko Muro. Ko mu bo z objektivom sledil naslednjič, bo Peter sedel že v pravem dirkalniku, s katerim bo kot pilot ekipe Peter Podlunsek Racing v svetovnem prvenstvu v zračnih dirkah Red Bull Air Race poletel iz lastnega hangarja.

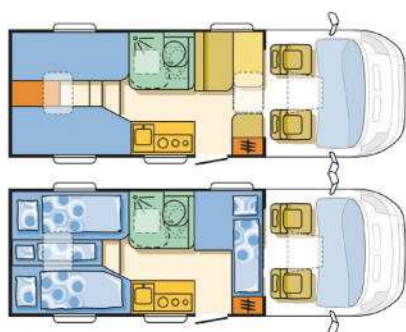
Vzpon pilota iz Murske Sobote se je začel leta 2014, ko se je kot eden od osmih pilotov pokala Challenger podal v boj za eno od 14 vstopnic v razred Master. Njegovo kaljenje je trajalo dve leti, sanje pa so postale resničnost, ko je sezono 2015 na finalu v Las Vegasu zaključil na drugem mestu. Le za 35 tisočink sekunde ali nekaj centimetrov je zgrešil prvo mesto, a 'prava zmaga' je prišla čez nekaj mesecev, ko ga je vodstvo tekmovanja ob Čehu Petru Kopsteinu predstavilo kot bodočega pilota razreda Master. Do prve dirke v Abu Dhabiju manjka le še en mesec, akcijo pa si lahko v živo ogledate tudi na www.redbullairrace.com.



Adria spet z najvišjimi priznanji

Že v prvem mesecu leta 2016 je blagovna znamka Adria prejela nekaj prestižnih priznanj, s katerimi podjetje utrjuje svoj položaj med vodilnimi proizvajalci počitniških vozil v Evropi. Glede na to, da je tudi evrop-

ski trg počitniških vozil v letu 2015 dosegel desetodstotno rast, so priznanja kupcev in strokovne javnosti odlična popotnica za še eno uspešno poslovno leto novomeškega proizvajalca.



■ V okviru tradicionalnega **sejma karavaninga na Nizozemskem** je bila blagovna znamka

nov slavil Adrijin twin SLX. Priznanja in nagrade na nizozemskem trgu imajo posebno težo, ker izdelke ocenjujejo uporabniki počitniških vozil, sicer člani enega največjih avtodomarskih klubov NKC, ki ima v Evropi več kot 40 tisoč članov.

V okviru sejma **CMT v Stuttgartu**, ki je potekal od 16. do 24. januarja, je Adria prejela kar dve prestižni priznanji EIA (*European Innovation Award for Caravanning Industry*). Tokrat je Adria obe priznanji prejela za razvoj



Adria znova v ospredju, saj je Adrijin avtodom **compact Plus SL** prejel prestižno nagrado **avtodom leta** v kategoriji pol-integriranih avtodomov. Sicer so bili Adrijini izdelki tudi v preteklosti na trgih Beneluksa v samem vrhu. Leta 2010 je to priznanje pripadlo avtodomu adria sonic, lani pa je v kategoriji va-

avtodoma **adria Compact SLS**, ki ga odlikuje inovativna in na evropskem trgu edinstvena rešitev z izvlečno zadnjo steno. Priznanji se tako nanašata na inovativen tloris ter na celovito izvedbo avtodoma, ki s kompaktnimi dimenzijami navdušuje med vožnjo ter hkrati prinaša večje udobje in uporabnost avto-

doma med bivanjem. Nagrado EIA, ki jo podeljujejo predstavniki uredništev 12 specializiranih karavaning revij iz Evrope, je Adria že prejela, in sicer za razvoj počitniških prikolic astella glam edition in altea ter za razvoj avtodoma matrix supreme. Poleg tega je Adria na nemškem trgu osvojila še priznanja bralcev dveh nemških najbolj razširjenih specializiranih revij

za prosti čas, Promobil in Caravaning, kjer so bili Adrijini izdelki znova izjemno visoko ocenjeni in so v različnih kategorijah vozil prejeli kar sedem priznanj; tako je denimo Adrijin kombi **twin 640 SLX** osvojil prvo mesto med uvoženimi vani in skupno tretje mesto med vsemi blagovnimi znamkami vanov, ki so na prodaj na nemškem trgu. Bravo, Adria! (P. B.)





Inteligentno

www.ralphlauren.com

■ Pri **Ralphu Lauren**u so **polotech smart shirt** razvili s **tehnologijo OMsignal**, ki omogoča vpogled in smernice med fizično aktivnostjo. Za optimalno delovanje so na voljo kardio, agility in treningi za moč na podlagi podatkov in povratnih informacij, zbranih prek žic in senzorjev, vtakanih neposredno v tkanino. Akumulatorska enota bluetooth black-box zbira biometrične podatke iz vgrajenega pospeševalnika in giro-skopa, medtem ko tkanina pobere podatke srčnega utripa in globine dihanja. Podatki se pretakajo v aplikacijo polotech za iPhone ali Apple Watch z več kot deset tisoč kombinacijami vadbe. Robotizirani osebni trener, ki živi v vaši majici, vas bo stal 295 ameriških dolarjev in v Evropi najbrž kakšnih 295 evrov. Toliko bolje, če bo cenejši. (S. Pe.)

Pametna osvetlitev

Da dom postaja vse pametnejši, nam je zdaj že jasno. Del tega procesa so tudi vedno pametnejše luči, med njimi tudi napredna osvetlitvena rešitev **fluxo smart lamp**, ki zmore več, kot le preganiti temo. Krožno nanizane LED-svetilke omogočajo, da se svetloba po naši želji usmerja kamorkoli, sčasoma pa si fluxo celo zapomni našo rutino in kar samostojno preusmerja svetlobo, se prižge in ugaša glede na prisotnost in prilagaja moč svetlobe glede na to, kaj počnemo. Vse to lahko seveda nadzorujemo sami in obenem tudi spreminjamo barvo svetlobe. Samo kave še ne zna skuhati. (D. H.)



www.getfluxo.com



Tudi pevka Manca Izmajlova je pomerila različne nove modele.

Najbolj vroči znamki očal v Optiki Mali

■ V Ljubljani ni nova samo Cankarjeva cesta, ampak so na naslovu **Cankarjeva cesta 7** novi tudi prostori **Optike Mali**. Jasno, fribci, kot smo, smo šli pogledat, kaj je novega streljaj od našega uredništva v središču Ljubljane. In smo bili deležni predstavitve nove kolekcije sončnih in korekcijskih očal trenutno najbolj zaželenih znamk **Paul Smith** in **Oliver Peoples**. Obiskovalcem je nove modele osebno približal predstavnik znamk Fabio La Iacona in z njimi delil zgodovino očal in svoje znanje širil z osebnim svetovanjem bodočim kupcem. Očala imajo očem prijazne leče, so estetsko dovršena, njihove znamenite okvirje pa rade posnemajo tudi druge blagovne znamke. V zadnjem času bogatijo garderobo marsikaterega tujega zvezdnika, njihove reklame pa krasi sin bobnarja skupine The Beatles Dhani Harrison. Gostoljubna zakonca Mali sta pripravila prijeten dan v čudovitem ambientu, družbo je gostom delal marsikateri znani obraz. (N. D.)



Novi prostori optike so na Cankarjevi ulici 7, od koder se jih lahko odpravite preizkusit v bližnji Tivoli. Ali pa se pridite pokazat na naše uredništvo.

Zakonca Mali, Miha in Maša, sta se izkazala z dobro organizacijo in okusno pogostitvijo, za fotografijo pa se jima je ob bok postavil mojster optike Fabio La Iacona.





NAVPIČNE OMEJITVE

ALI TELEFONI PRENAVLAJAJO ALI UNIČUJEJO FILMSKO PRODUKCIJO?

Na začetku tega leta je Twitter pohopsal aplikacijo za pretakanje videovsebin Periscope za približno 50 milijonov dolarjev. Nakup je bil Twitterjeva obrambna strategija proti Meerkatu, še eni aplikaciji za pretakanje videovsebin, pa tudi gigantu Snapchat, katerega vrednost se ocenjuje na 16 milijard dolarjev. Medtem ko se zdi, da je vse večja scena video aplikacij le še en primer boja tehnoloških velikanov za tvegani kapital in digitalne nepremičnine, vse skupaj dejansko povzroča preglavice veteranom filmske produkcije, od filmskih velikašev v Hollywoodu do oglaševalcev v New Yorku. Zakaj? Ker Meerkat, Periscope, Snapchat in drugi prevračajo najstarejše pravilo snemanja filmov: uporabnike silijo k navpičnemu snemanju.

»Kot filmsko ustvarjalko me navpično snemanje prav boli,« pravi Joanna Hausmann, scenaristka-producentka digitalnih videovsebin iz New Yorka. »A ko snemam video za Snapchat, pač snemam navpično, ker vem da ga bodo ljudje tako sprejeli.«

Velika večina videov za aplikacije se snema in predvaja navpično preprosto zato, ker ljudje tako držijo telefone. Toda ko navpične vidoe gledamo na kateremkoli drugem mediju – na tablici, imacu ali 60-palčnem HD-televizorju – so ti na levi in desni vkleknjeni v moteče črne trakove. Poleg tega imajo takšni videi večinoma nižjo ločljivost, trajajo le nekaj sekund in imajo malo ali nič produkcijske vrednosti.

Te nerodne lastnosti so bile dolgo značilne za amaterske filme, a po za slugi priljubljenosti teh aplikacij hitro postajajo standard tudi za poklicne

filmske ustvarjalce. Po besedah Joanne Hausmann, ki ustvarja vsebine za Univision in Bedrocket Media, za vidoe zdaj velja: čim krajši, zrtni in amaterski so, tem bolje.

»V trenutku, ko milenijci začutijo, da gre za oglas, ga ugasnejo,« pravi. »Oglasi morajo biti zdaj videti kot nekaj, kar je posnel njihov prijatelj.« In dejstvo, da so tako iskani milenijci vsakdanji kruh globalnih znamk, kot so Samsung, Disney in Burger King, pomeni, da bodo čudni navpični videi le še bolj običajni. Celo YouTube je svojo aplikacijo prilagodil tako, da odstrani črne trakove; videom se tako samodejno spremeni velikost, da ob predvajanju zapolni zaslon.

»V industriji velikokrat slišimo, da so platforme, kot je Snapchat, muha enodnevnic, a treba je imeti vizijo,« pravi Carlos Roncajolo, ki poučuje digitalne in družbene medije na oglaševalski šoli v Miamiu in vodi digitalne vsebine v oglaševalskem podjetju Cheil Worldwide. »Ves čas se sprašujemo: kako lahko družba, kot je Samsung, uporablja Snapchat? Tisti, ki odgovori na to vprašanje, je zmagovalac.«

Ali bi lahko iphoni in pehanje za denarjem pomenili propad najstarejšega zakona kinematografije? Nekateri odgovor iščejo v osnovni človeški fiziologiji.

»Svet je naravnan vodoravno. Naše oči ne bodo nikoli eno vrh drugega,« pravi Adam Lisagor, lastnik podjetja Sandwich Video s sedežem v Los Angelesu, ki izdeluje TV-oglas. »Zelo spoštujem jezik kinematografije, ki že obstaja. Z gotovostjo lahko rečem, da bodo zasloni mobilnih telefonov izginili prej, kot se bo preobrnili človeški vid.«



PLUTONOVA ŽEPNA KNJIŽICA

Vesoljsko plovilo New Horizons je potovalo skoraj 5 milijard kilometrov na revolucionarno misijo na Pluton. Cena: žepu zelo prijaznih 700 milijonov dolarjev. Se ne strinjate? Oglejte si spodnjo primerjavo.

1 misija na Pluton (700 milijonov \$)
= svetovni bruto zaslužek filma Somrak: Jutranja zarja

3 misije na Pluton (2 milijardi \$)
= stroški predsedniških volitev ZDA leta 2012

17 misij na Pluton (11,8 milijarde \$)
= vsota, ki jo Američani porabijo za ustekleničeno vodo v enem letu

77 misij na Pluton (54 milijard \$)
= stroški posledic izlitja nafte družbe British Petroleum

195 misij na Pluton (136,5 milijarde \$)
= stroški vesoljskega programa Apollo v današnjih dolarjih

2857 misij na Pluton (2 bilijona \$)
= stroški vojne v Iraku

V objemu cvetja

Ekskluzivna serija barvitih fotografij izpod rok Playbojeve fotografije **Urške Košir** je nastala kot promocijski koledar za leto 2016. Pobudnik in pokrovitelj projekta je mlado in uspešno slovensko podjetje Agroavant, ki si je zaželelo vrhunskega izdelka in takšnega tudi dobilo. Urška se je sicer lani kot prva ženska avtorica v Sloveniji podpisala pod erotični koledar Collegium Graphicum za leto 2015, ki ga mnogi imenujejo kar slovenski Pirelli. (P. B.)



PROMOCIJSKO SPOROČILO



To je ta občutek

■ COCA-COLA je po vsem svetu predstavila novo kampanjo TO JE TA OBČUTEK (*TASTE THE FEELING*), ki je del strategije enotne blagovne znamke Coca-Cola. Pod ikonsko blagovno znamko Coca-Cola so tako zdaj prvič združene vse njene različice: coca-cola, coca-cola light/diet cola, coca-cola zero in coca-cola life. Ključno sporočilo, da je vsak trenutek ob pitju ledeno hladne pijače coca-cola, katerekoli izmed njih, posebnost izkušnja in užitek, je sedaj poenoteno in še jasnejše.

Globalna kampanja *To je ta občutek* z univerzalnim načinom pripovedovanja slavi izkustvo in užitek ob pitju te ledeno hladne pijače. Kreativna kampanja temelji na znanih vizualnih elementih, vendar v sodobni oblikovni podobi. V novi kampanji bomo lahko videli več kot sto odličnih fotografij, ki sta jih posnela znana modna fotografa GUY AROCH in NACH RICCIO. V svoj objektiv sta ujela ljudi z vsega sveta, ki uživajo ob pitju pijače coca-cola v povsem vsakdanjih trenutkih, bodisi sami bodisi v družbi. Slike kažejo trend t. i. ulične mode in v središču postavljajo pravo pijačo coca-cola, s čimer pozdravljajo dejstvo, da se najpreprostejša in najlepša doživetja zgodijo v njeni družbi. Ne glede na to, kateri okus si bo posameznik izbral, vedno bo s pijačo coca-cola prejel navdušujoče doživetje osvežitve.

www.coca-colacompany.com/tastethefeeling.

www.samsung.com

Ne le pametna, temveč tudi lepa

■ Samsungova gear S2 je prva pametna ura z okroglim vsestranskim zaslonom, ki podpira številne rešitve in funkcije. S samim pogledom na zaslon ure dobite vpogled v obvestila v koledarju ali elektronski pošti, novice ali pošljete sporočilo, ne da bi za to potrebovali povezavo s telefonom. Na voljo vam je tudi ura gear S2 s povezljivostjo 3G, ki je sočasno prva pametna ura z vgrajeno SIM-kartico s prepoznavo glasu.

Nimate športnega partnerja? Zdaj ga imate! Ura je idealen športni spremljevalec, ki s številnimi športnimi funkcijami uporabnika spodbuja h gibanju: 24-urni dnevnik aktivnosti daje vpogled v vaše dnevne aktivnosti in vzorec preteklih aktivnosti, ura pa po potrebi pošilja tudi avtomatske opomnike in vas tako še dodatno motivira h gibanju. Dobo izgovorov je očitno nepreklicno povozil čas. (T. T.)



**MAGNET**

www.playboy.si



www.jeep.si

TEKST ALJOŠA MRAK FOTO JEEP

Jeep renegade – pravi džip!



■ **Jeep** in štirikolesni pogon sta zgodovinsko povezana – začelo se je že leta 1941 z legendarnim willysom in po 74 letih je te gene podedoval italijansko-ameriški izdelek **renegade**. Kako je jeep dobil ime, ne vemo točno. Ena od razlag je, da so štirikolesno gnani avtomobil z mehko streho in preklopno vetrobransko šipo poimenovali *General Purpose* ali *Government Purposes*, kar bi lahko prevedli kot (vladni) avtomobil za splošno uporabo. Na kratko GP ali jeep. Seveda ga poznamo bolj po imenu willys in niso



redki tisti, ki pravijo, da brez tega avtomobila ameriška vojska ne bi bila tako uspešna.

Leta 1949 so na trgu ponudili še civilni avtomobil willys wagon, ki je štirikolesni pogon približal množicam in je imel pod trdo streho več uporabnega prostora. Ker pa ljudje willysove osnovne oblike niso mogli pozabiti, so pri Jeepu leta 1980 obudili ikono – **jeepa renegadea**. Renegade je v naslednjih letih nato pridobil nekaj oglatosti in boljše motorje, ohranil pa nočno moro ženskih frizerjev – snemljivo mehko streho.

V zadnjem času podjetje sodeluje z italijanskim Fiatom, zato so najnovejšega regenada sicer zasnovali v ZDA, sestavljajo pa ga v italijanski tovarni Melfi. Novega renegadea si lahko omislite tudi kot štiri krat štiri, saj sistema *Jeep Active Drive* oziroma *Jeep Active Drive Low* (stalni štirikolesni pogon, ki omogoča prestavno razmerje 20 : 1 za počasno vožnjo po terenu) omogočata izbiro kar štirih voznih programov (samodejno, sneg, pesek, blato). Peti program (skale) pa si lahko omislite zgolj pri različici trailhawk. Skratka, pravi terenec. Ali bi morali napisati pravi džip?

www.arcaspace.com

Prava LEBDEČA deska

■ Lebdeče deske niso več le filmska izmišljotina, toda vse, ki so jih predstavili do zdaj, so zahtevale ustrezno odbojno površino. **Arcaboard** pa deluje povsod. Od tal jo dviguje 36 močnih električnih ventilatorjev, ki lahko v lebdečem položaju zadržijo človeka, teškega do 110 kilogramov. Notranji stabilizatorji omogočajo, da se z arcabordom tudi premikate, usmeritev pa nadzirate s pametnim telefonom (boljši nadzor) oziroma z nagibanjem telesa (bolje je videti). Ena dražjih igralk, saj zahteva investicijo v višini 18.300 evrov, toda skok v prihodnost pač nikoli ni bil poceni. (D. H.)

Ena dražjih igralk, saj zahteva investicijo v višini 18.300 evrov.



Boštjan Gorenc - Pižama



Najresnejši
najzabavnejši
kandidat za kresnika

sLOLvenski klasiki 1

Zgodbe iz doline Netflorjanske

DAJE LITER
V LITERATURO
OD 1800



ŠEF ZALOŽBE

O internet! srečna,
draga vas domača



www.pizama.net

www.mladinska.com

NOVO ŽIVLJENJE

slovenske literature – sLOLvenski klasiki 1

■ »Všečkati inu deliti!« bi ob izidu prve samostojne knjige **Boštjana Gorenc - Pižame**, v kateri avtor slovensko literaturo postavi na splet in jo naredi viralno, rekel Primož Trubar. »E-pošta, SMS-i, Facebook, Twitter in drugi moderni mediji so spremenili način komuniciranja in vplivajo na življenja mnogih bralcev, zato je čas, da tudi literarna dela posodobimo in jih interpretiramo času primerno,« pa si je mislil Boštjan Gorenc - Pižama, slovenski pionir posodabljanja, ki je v knjigi predstavil 50 omreženih literarnih del. Povodni mož se z Urško Zalo suka na Facebooku, Drejček in trije Marsovčki se razvijejo v polnokrvno teorijo zarote, Alma Karlin si izmenjuje elektronsko pošto z urednikom, ljudske pravljice pa zaživijo kot šokantni naslovi novičarskih portalov. Zapomnite si trenutek, ko je »slovenska literatura nehala biti smrtno resna in so začeli ljudje slovensko literarno klasiko brati s poznavalskimi nasmeški,« pravi literarni zgodovinar Aljoša Harlamov, in dodaja, da bo »datum izida knjige **sLOLvenski klasiki 1** v zavesti slovenistk in slovenistov za vedno ostal kot dan pižame.« Ali bo ta novi praznik tudi dela prost dan, pa žal ne vemo. Halo, parlametarci!? (T. T.)



Jahanje motorističnih valov

■ Današnji hiperkinetični svet brezosebnosti odtuja ljudi. Tudi motoriste. Ti se v iskanju prvinske ideje motoriranja, pri kateri je pomembno igrivo hedoniziranje, vedno bolj ozirajo v preteklost, v šestdeseta in sedemdeseta leta 20. stoletja, iščoč retro motocikle z dušo. **Scramblerji** so podvrsta teh motorističnih iskanj in v skladu s trendi ponovno postajajo vse bolj priljubljeni. Pri **BMW**-ju so retro motocikle pravzaprav obudili in dvokolesnim

nostalgikom pred dvema letoma predstavili cestni model R nineT. Ta je s svojo klasično pojavnostjo, karizmo in pregovorno odlično izdelavo na sceni povzročil pravi delirij. Bavarci se pri tem niso ustavili, saj naj bi bil R nineT v naslednjih letih oče kar štirih novih modelov. Zasluga za to gre **Oli Stenegardu**, glavnemu BMW-jevemu oblikovalcu, ki se je pronicljivo povezal z oblikovalci in ljudmi na sceni. Scrambler je tako nastal s

pomočjo legendarnega kluba Southsiders MC, ki prisega na surfersko-motoristično hedonistični način življenja. Fantje so z dizajnersko hišo Ornamental Conifer in kalifornijsko surfersko legendo Masonom Dyerjem leta 2014 porodili konceptni stroj concept path 22. Koncept je bil osnova za **model R nineT Scrambler**, a brez surferske deske ob boku, kot jo je imel prototip. Filozofija nastanka ccramblerja tako odstopa od ustaljenih pravil, po katerih motoristične hiše trgu ponujajo delež od zgoraj navzdol – to je bajk iz ljudi za ljudi. Novembra lani smo se lahko prvič v živo naslajali nad modificiranim modelom novega scramblerskega najntija, ki bo menda na voljo šele letošnjo jesen. V skladu s pričakovanji tega motociklističnega segmenta ga od starejšega brata zaznamuje višje nasajeno krmilo in (Akrapovičev) izpuh retro videza, ki je potegnjjen visoko pod in ob sedež. Z drugačnimi lučmi in nekaterimi podrobnostmi motocikel kot celota vabi tudi k terenski vožnji. Razlikuje se tudi posoda za gorivo, ki v nasprotju z R nineT-jem ni ročno obdela-



na, v osnovni varianti pa ima scrambler ožje kolesne obroče iz lahke litine. 1170-kubično veliko dvovaljno mehansko srce, ki zmore okoli 110 'konjev', je tudi preneseno z modela R nineT, a je umerjeno k novi okoljski normi Evro 4. Z dodatno opremo pa je meja samo nebo!





www.sony.net

Televizor iz prihodnosti

Če ste po naravi pikolovski, vam bo ob naslednjih podatkih zaigralo srce. Za kaj gre? Za televizor **sony bravia 4K** s **tehnologijo HDR** z večjo svetlostjo, višjimi kontrasti in pristnejšimi barvami. Tehnologija HDR namreč ustvarja večji dinamični razpon svetlosti, kar pomeni, da vas predvajane vsebine v HDR ponesejo korak bližje pristnemu doživetju. Nova tehnologija, s katero se ponaša televizor XD93, ima nov sistem diod za osvetlitev ozadja, ki je bil pred tem mogoč le pri osvetlitvi ozadja LED. Prav tako edinstven **Sonyjev** zaslon, ki še poveča učinke slike HDR, predvaja široko paleto barvnih odtenkov v natančnih barvnih preslikavah ne glede na raven svetlosti. Sonyjev napredni 4K procesor optimalno izboljša barve, kontrast in jasnost predvajanih vsebin ter jih tako povzdigne na kakovost 4K, vam pa omogoča uživanje v neverjetni ločljivosti 4K. V temo se še poglobili nismo, pa je že slišati zapleteno ... na papirju. Televizor v resnici samo prižgete in uživate kot še nikoli doslej. (T. T.)

Toplo ostane toplo

■ Če je zunaj 35 ali pa minus 35 stopinj, bo vaša izbrana pijača v **corkcicle drinkwaru** ohranila zeleno temperaturo dlje, kot bi vam to omogočila katerakoli druga termo steklenica na trgu. Trojna izolacija okoli nerjavnega jekla vzdržuje hladno pijačo do devet ur in toplo pijačo do tri ure na nespremenjeni temperaturi; če pa si boste omislili čutarico z vakuumskim zapiranjem, boste pijačo imeli ohlajeno tudi več kot 25 ur in ogreto tja do 12 ur. Corkcicle ne zdrsne iz rok, na voljo je v različnih barvah, če pač niste popolnoma predani samo črni. (D. H.)



www.corkcicle.com

Intenzivno

www.brioni.com

■ Italijanska moška modna hiša **Brioni** je ob svoji 70-letnici obstoja izdala omejeno serijo dišave **extrait intense (okrog 5100 evrov)**. Drage sestavine so zapakirali v ročno obrtniško narejeno geometrično skulpturo iz motnega stekla in trdnega srebra, ki jo je zasnoval **Fredrikson Stallard**. Intenzivno dišavo sestavljajo citrusi, zlato žafrana, staran konjak, francoska sivka, muškatni orešček, magnolija, cedra, oud, kadila, fižol tonka, jantar in sandalovina. Serija je omejena na samo 70 kosov po vsem svetu. Dostavijo vam jo v posebej za to narejeni leseni škatli. Da ga vidimo junaka, ki bo v Podalpsju tako dišal! (S. Pe.)



**MAGNET**

www.playboy.si

Peugeot: velika vrnitev na dakarski prestol



■ **Peugeotu**, ki je nekoč na **Dakarju** že dominiral, je letos zmago na reliju Dakar pridiral kralj kraljev in edini dirkač na svetu, ki ima Dakar v svojem nadimku. Še več: za **Stéphana Peterhansla** je bila letošnja zmaga že 12. po vrsti! Po tem, ko je Mister Dakar šestkrat zmagal v motoristični kategoriji, je letos zmagal šestič še v avto-

mobilitični. Če bi se dvema šesticama pridružila še ena, bi rekli, da je to delo tiste višje sile, tako pa recimo le to, da je Peterhansel hudičevo dober dirkač. Njegova zadnja, aktualna zmaga se je zgodila za volanom **peugeota 2008 DKR16**, dirkalnika, ki je letos vodil reli od začetka do konca, tudi za-

hvaljujoč neverjetnemu timu Peugeot - Total ter sanjskemu moštvu sodirkačev v postavi Loeb, Sainz in Despres.

»Pritisk je bil neverjeten, a nam je uspelo, letošnje dakarsko zmago za volanom tega nenavadnega dirkalnika pa definitivno lahko štejem med top tri! Ena stvar je gotova: doseči enako število zmag na moto-

ciklu in za volanom avtomobila, je bil moj zadnji veliki karierni cilj. Zdaj, ko je to opravljeno, ni ostalo več veliko stvari, ki bi me motivirale,« je takoj po zmagi povedal veliki Peterhansel, legendarni Loeb, devetkratni svetovni prvak v reliju, ki je letošnji Dakar zaključil na 9. mestu, pa je dodal: »Delati bo treba na navigaciji, sicer



pa sem s svojim rezultatom zadovoljen. Reli Dakar ima čudežno moč: podvrže te trpljenju, a te pusti žejnega. Še hočem trpeti!»

Letošnji triumf Peugeota po četrto stoletja zatišja, ko je francoski proizvajalec zadnjič slavil na reliju Pariz-Tripoli-Dakar, je poseben tudi s tehničnega vidika - na dakarski trasi

Buenos Aires-Uyuni- Buenos Aires je prvič v zgodovini motošporta zmagal dizelsko gnan bagi na dvokolesni pogon. Kombinacija prototipne šasije, močnega motorja in lahke teže dirkanika, ki je zagotovila veliko končno hitrost in lahkotnost v ovinkih, se je izkazala za taktično pravilno, na kar je najbolj ponosen

šef tima Peugeot Sport Bruno Famin. Veliki hodi blažilcev in velika kolesa so omogočili vožnjo preko vseh ovir in nadomestili pomanjkljivost štiri-kolesnega pogona. Peugeotova ekipa je bila letos povezana tudi z velikim uspehom slovenskega tekmovalca **Simona Marčiča**, ki je kot drugi Slovenec po Miranu Stanov-

niku prečkal ciljno črto relaja Dakar. Enkrat mu je na poti pomagal Loeb, enkrat Despres. Prvi ga je zbudil pred začetkom hitrostne preizkušnje, ko je našega tekmovalca, ki je dirkal v najtežji tekmovalni kategoriji Malles Moto, že pošteno zdelovala izčrpanost, drugi pa mu je odstopil svoja očala. Bravo, Peugeot!

Rjoveče valentinovo

Kdo: BEHEMOTH **Kdaj:** 14. FEBRUARJA

Kje: KINO ŠIŠKA, LJUBLJANA



■ Če se tudi vam zdi, da je valentinovo le še ena korporativna izmišljotina za invazijo na naše denarnice, svoje cekine raje usmerite v glasni koncert poljskih metalcev Behemoth. Dolgo lasi trio, odet v matrične usnjene plašče in z mrtvaško naličenimi

obrazi, bo rjovel na odru Kino Šiška in v naša srca segel drugače, kot bi to sicer storili čokoladni srčki in rdeče vrtnice.

Na meji

Kdo: DUBIOZA KOLEKTIV **Kdaj:** 27. FEBRUARJA

Kje: BRIŠČIKI PRI OPČINAH (TRST), ITALIJA

■ Novodobni balkanski mešalci žanrov bodo iz domače Bosne odhiteli v Italijo, tik ob slovensko mejo, da nam predstavijo nove rime ob podpori reggae, dub in rok melodij. Nenačuden kraj za koncert bo vseeno ravno pravi, da nam šestčlanska Dubioza pove kakšno realno na temo nacionalizma, družbenih krivic, stanja na Balkanu in vsega drugega, kar se mora povedati na glas.



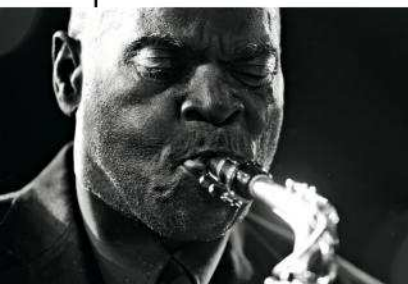
Trije fantje in eno nadvse ljubko dekle v Cirkusu 27. februarja!

New York v Cvetličarni

Kdo: MACEO PARKER **Kdaj:** 11. MARCA

Kje: CVETLIČARNA, LJUBLJANA

■ Ravno na dan izida naslednjega, že zelo spomladanskega Playboya se bo nekaj prebujalo tudi v ljubljanskem klubu Cvetličarna. Maceo Parker, sinonim za funk, ima za ta nastop pripravljeno mešanico 98 % funka in 2 % džez. Šalji-vi 72-letnik, ki je v šestdesetih igral tudi z Jamesom Brownom, je sicer redni gost največjih glasbenih festivalov. V Cvetličarni nas tako čaka pravi glasbeni posladek.



Kdo: CLEAN BANDIT **Kdaj:** 27. FEBRUARJA

Kje: KLUB CIRKUS, LJUBLJANA



Elektronski pobalini

Dvignite roko, če vam je jasno, kdo so **Clean Bandit**. Ne gre? Zdaj pa skočite na splet in si na Youtubeu poiščite komad *Rather Be*, v katerem prepeva prečudovita vokalistka Jess Glynne. Če vse leto 2014 (in še v začetku 2015) niste držali rok čez uhlje in tako preslišali vse, kar se je vrtilo še kje drugje kot na domačih radijskih postajah, boste zagotovo prepoznali lahкотno elektronsko melodijo, ki jo spremlja še zelo zapomljiv videospot. *Rather Be* je lani tudi dobil gremija za najboljši plesni posnetek, zato smo postali zelo pozorni, kaj se kuha v ustvarjalnem kotlu tega britanskega elektronskega kvarteta.

Ja, štirje banditi so znotraj ekipe. Medtem ko je za elektroni-ko kot žanr značilno, da govorimo o enem didžeju oziroma o maksimalno dveh osebah, ki sestavljata celoten spekter neke elektronske stvaritve, je zgodba entitete Clean Bandit drugačna. Trije fantje in eno nadvse ljubko dekle (dolgolasa blondinka, ki igra čelo!) so v času guljenja študijskih klopi v Cambridgeu stopili skupaj in v svet plesne glasbe uvedli svež vetrc razumevanja elektronske glasbe. S celostno zasnovo vsake skladbe posebej so iz svojih zamisli začeli delati zvočne izkušnje. Te izkušnje pa so unikatne predvsem v tem, da elektronske ritme mešajo z elementi klasične glasbe, na primer s kompozicijami Mozarta ali Šostakoviča, medtem ko so besedila inteligentna, zgovorna, smiselna in pobalinsko duhovita. **Elektroniko z violino in klavirjem je slišati fantastično**, a da jih doživite celostno, jih morate izkusiti v živo.

Prava ljubezen

■ Aktualni hit zasedbe Clean Bandit je *Real Love*, vokalni del pa so spet prepustili Jess Glynne. Po skoraj 49 milijonih ogledov na Youtubeu je postalo jasno, da so si Clean Bandit konkretno načrtali glasbeno pot in že takoj na začetku definirali svoj neprecenljivi zvok. To so skladbe, ki jih zaradi posebnosti mešanja elektronike in klasičnih instrumentov preprosto ne boste pozabili. Njihov prvi večji nastop je zato bil še prav poseben podvig, saj so svojo glasbo predstavili ob spremstvu BBC-jevega filharmoničnega orkestra. V Cirkusu jih ta ne bo spremljal, bomo pa lahko pristno doživeli glasbo, ki se zna poslušalca dotakniti drugače.

90,8 FM

Čisti rock!
www.rockradio.si



Oskarjeva nova oblačila



■ Oskarji so danes bolj ali manj odraz stanja v Hollywoodu. Kdo je kdo v filmski industriji, se pokaže prav na oskarjih. Ne nujno, kdo je najboljši, temveč prej to, komu je lani uspelo igro slave in denarja pravilno igrati. In kako je šlo letos?

Končno DiCaprio? 41-letni hollywoodski plejboj je nedvomno ključni kos moderne filmskega sveta. Dolgo se ga je sprejemalo le kot lep obraz, vsaj od vrhunskega nastopa v Scorsesejevi *Dvojni igri* (*The Departed*), pa svet nestrpnost čaka, da mu Akademija končno le izroči oskarja. A poznavalci pravijo, da DiCaprio pač ni dober za hollywoodsko klimo. Akademija je namreč sestavljena iz osivelih starih prdcev, ki v svojih globočinah še vedno navijajo za konservativno ameriško ideologijo o družini in ranču. Vse to, kar DiCaprio ni. Šaljivi žen-

skar se še vedno podi za dve desetletji mlajšimi manekenkami, ignorira prireditve, igra videoigrice in se bolj kot s potrebo po potomcih ukvarja z reševanjem ujetih tigrov. Kljub temu se zdi, da se bo potrpežljivost končno izplačala.

Verjame, da je to DiCaprijevo leto. Sodelovanje z mehiškim režiserjem Alejandro Iñárrituem je kultiviralo epski western **Povratnik** (*The Revenant*), ki je pobral kar 12 nominacij za ta najbolj fine oskarje. Po pravici povedano, tistega za najboljši film si ne zasluži – si pa DiCaprio vsekakor mora končno priboriti kipec za najboljšo moško vlogo. Bilo bi prav.

Pobesneli Max za najboljši film? Opa! Akcijski filmi – podobno kot komedije in grozljivke – niso standard na seznamu oskarjevskih nominacij. Toda najnovejša inštalacija postapokaliptične gonje po neskončnih

peščenih planjavah naše gnile prihodnosti, je očitno zadela v



polno. **Pobesneli Max: Cesta besa** (*Mad Max: Fury Road*) med nominacijami je obenem tudi poklon zgodbam, v katerih imajo ženske vodilno vlogo. Čeprav naslovna vloga kakopak pripada redkobesednemu Maxu, film na plečih skorajda v celoti nosi prepričljiva Charlize Theron, ki pa nominacije za žensko vlogo kljub vsemu ni dobila. Zdaj je vprašanje le, kako se lahko znanstvenofantastična akcija meri proti drugim korenjakom v kategoriji najboljšega filma. Favorit je namreč **V žarišču** (*Spotlight*), biografska drama o ekipi raziskovalnih novinarjev, ki je razkrinkala pedofilsko mrežo v bostonskem cerkvenem rajonu. Akademija pa naravnost obožuje pravičniške biografije.

Brez Vojne zvezd? Nominacija za *Pobesnelega Maxa*, medtem ko je rekordov polna **Vojna zvezd: Sila se prebuja** (*Star Wars: The Force Awakens*) prejela le nekaj nominacij v bolj obskur-nih kategorijah? Brez skrbi. Nekaj podobnega je pred leti doletelo tudi *Gospodarja prstanov*, ki je nato oskarja za najboljši film dobil za zadnji del trilogije. *Vojna zvezd* se je v igro letošnjih oskarjev vključila pozno (premiera je bila decembra), obenem pa Akademija zelo nerada nagraduje filmska nadaljevanja, ki so še v teku. Zato verjamemo, da čas za *Vojno zvezd* na oskarjih še pride.

Skrivnost oskarjev 2016: Zakaj Ridley Scott ni dobil nominacije

za najboljšega režiserja, čeprav je za najboljši film nominiran tudi njegov **Marsovec** (*The Martian*)? S tem so mu namignili, da *Marsovec* ne more postati film leta. Ali pač? ▼

Playboy predvideva.

Najboljši film: V žarišču (*Spotlight*). **Najboljši režiser:** Tom McCarthy za V žarišču (*Spotlight*). **Najboljši igralec:** Leonardo DiCaprio v Povratniku (*The Revenant*). **Najboljša igralka:** Brie Larson v Sobi (*Room*).



ZOOLANDER 2

R: Ben Stiller

I: Ben Stiller, Penelope Cruz, Will Ferrell

Nič ne rečemo – prvi *Zoolander* je bil prav ljubka parodija manekenskega sveta. Nismo pa popolnoma prepričani, da je bilo treba ta enkratni skeč razviti v še eno rundo. *Zoolander 2* ima namreč popolnoma enostavno zgodbo (Derek in Hansel spet na modnih pistah, a ju hoče nasprotna agencija uničiti), ki jo poskušajo reševati nešteti zvezdniki, kar malce naključno nametani v to mineštro, skuhanjo za hiter predpoletni zaslužek. Tako so tu Penelope Cruz, Ariana Grande, Justin Bieber, Kim Kardashian, Billy Zane, celo Macaulay Culkin in Benedict Cumberbatch. Komu na čast?

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

Izvirni naslov: *Zoolander 2*



RAZGIBANO ŽIVLJENJE SAMSKIH

R: Christian Ditter

I: Alison Brie, Dakota Johnson, Rebel Wilson

Da ne bi za valentinovo gledali le filmov o ljubečih pari, nam letos za ta čas Hollywood ponuja film o samskih ljudeh. Ki pa v bistvu sploh ne znajo biti samski. Kot se spodobi za romantične komedije, vsi seveda iščejo svojo sorodno dušo. Alice. Robin. Lucy. Meg. Tom. David. Samska srca sredi New Yorka, kjer se definicija ljubezni spreminja od ene do druge revije za ženske, celo od ene do druge romantične komedije. Ironično? Verjetno vsaj tako ironično, kot je ironično gledati film, ki v naslovu uči, kako biti samski, a na koncu določi, da je najboljši biti samski tako, da nisi samski.

Ocena: ♡ ♡

Izvirni naslov: *How To Be Single*

SOBA

R: Lenny Abrahamson

I: Brie Larson, Jacob Tremblay, William H. Macy

Ko se petletni Jack zjutraj zbudi, najprej zaželi dobro jutro sobi. In umivalniku. In svetilki. Zato, ker ga je njegova mama zavila v iluzijo, da je tri krat tri metre velika soba v bistvu ves svet. Da ne obstaja nič drugega. Ne zato, ker bi bila zlobna, ampak zato, ker je ta soba v resnici zapor, v katerem ju združuje seksualni psihopat. Mama je tu že sedem let in ne verjame, da bo kdaj še videla zunanji svet. Jack se je tu rodil. Potem se zgodi preobrat. Nekdanja ujetnika uideta iz sobe in poleg svobode se jima odpre novo življenje. Življenje, ki ga spremljamo skozi oči otroka. Mama in sin zaživita po svoje.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ ♡

Izvirni naslov: *Room*



POVRATNIK

R: Alejandro González Iñárritu

I: Leonardo DiCaprio, Tom Hardy, Will Poulter

Leonardo DiCaprio se v *Povratniku* predstavlja v verjetno najzahtevnejši vlogi svoje kariere. Čas za oskarja!

Da bi Leonardo DiCaprio vendarle utišal dvomljivce, ki so ovirali od zasluženega zlatega kipca, mu je mehiški režiser Alejandro Iñárritu spisal scenarij po resničnih dogodkih, ki je DiCaprio postavil v verjetno najzahtevnejšo vlogo v karieri. Leo postane Hugh Glass, legendarni raziskovalec, ki ga medved rani, nakar prevarantsko ostane sam sredi neizprosne divjine. Lovska skupina, v kateri je tudi njegov prijatelj, ga pusti umreti, ne vedoč, da se bo Glassov boj za življenje sprevrgel v epsko pripoved o moči človeškega duha, ki smisel za obstoj najde v ljubezni.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: *The Revenant*

V ŽARIŠČU

R: Tom McCarthy I: Mark Ruffalo, Michael Keaton, Liev Schreiber

Včasih je raziskovalno novinarstvo seglo nekoliko dlje kot le do prvih garažnih vrat naključnega političnega liderja. Za poglobljene zgodbe imajo na primer pri publikaciji *The Boston Globe* prav posebno ekipo. Imenuje se Spotlight. Žarišče. Ne piše dnevnih kronik, ne piše tedenskih kolumn, ampak se včasih tudi za več let posveti le eni pereči tematici in jo izkoplje do dna. To je zgodba o tej ekipi, ki je po enem letu raziskovanja razkrila pedofilske skandale v katoliški cerkvi in s tem prevaro, ki je poslala sunek do samih vrhov sodnih, verskih in državnih ustanov – in potem naprej po vsem svetu.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: *Spotlight*



Mož, ki nam je prodal svet – drugačen svet



Kolikor
podob, toliko
zgodb v zapu-
ščini eminentne-
ga glasbenega
kameleonca.

■ Desetega januarja se je nekaj spremenilo. Novica o smrti **DAVIDA BOWIEJA**, četudi morebiti zaradi njegove težke boleznj pričakovana, je sprožila izjemen tresljaj. Dolgo zatem je bilo vse obarvano s slovesom od te monumentalne glasbene ikone. Zdelo se je, da se je vsaj za trenutek ves svet ustavil, si zavrtel *Space Oddity* in se še enkrat, globoko, dosledno, s spoštovanjem in predvsem v zavedanju te izgube poklonil gospodarju glasbene transformacije. Bil je mož tisočerih obrazov in imel je prav toliko zgodb, ki so se pisale zadaj, za bleščicami in dolgimi dežnimi plašči.

David Bowie je nekoč imel menedžerja po imenu Tony Defries. V zagonu Bowiejeve kariere je takrat še zelenemu zvezdniku ta medžer ponudil vse prej kot pošteno pogodbo. Bowie jo je naivno podpisal in potem trpel tja do leta 1975, ko je, naveličan tega, da je pretkani Tony pobiral ves dobiček, rekel, da ima dovolj. Ne vedoč, da je bil Tony prav po tej pogodbi upravičen do poplačil licenčnin od vsega, kar Bowie posname

do leta 1982. Ko je Bowie to odkril, se je bojda za ves teden zaprl v svoje podstrešno stanovanje in kričal, dokler mu ni zmanjkalo glasu. Med kričanjem pa si je očitno zamislil pretkan načrt. Če mu Tony pobere večino dobička, potem je prav, da ne dela za dobiček! Med letoma 1976 in 1980 je tako glasbeno eksperimental. Izdal je dva namensko nekomercialna albuma, potem pa v letih 1981 in 1982 celo popolnoma miroval. Odpovedal se je celo vsem licenčninam za skladbo *Under Pressure*, ki jo je v tem času posnel s takrat prav tako udarnimi **QUEENI**. Bowie je tako poskrbel, da je Tony v tem času od njegovih stvaritev dobil čim manj. Potem pa je sledil revanšistični preobrat. Takoj, ko je pogodba potekla, je Bowie odvrnil vse plasti bizarnosti, se na novo predstavil kot legitimna glasbena



zvezda, posnel *Let's Dance*, ga prodal v nakladi prek deset milijonov **in v šusu postal multimilijonar**. Nikoli ni priznal, da je bilo vse to res del velikega načrta – a iz te poslovne zgodbe je izstopil kot absolutni zmagovalec.

Desetletja kasneje je, ironično, prav njegov album *Station to Station*, ki ga je posnel v eksperimentalni dobi leta 1976,



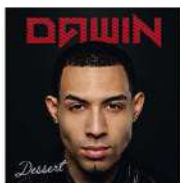
obravnavan kot eno njegovih najpomembnejših glasbenih del. *Station to Station* je še danes na seznamu najboljših albumov vseh časov. Kar je bil Bowiejev zgodovinski trenutek, pa je bil obenem tudi vrhunec njegovega predajanja drog. Če si je kdaj zagotovil etiketo čudaka in umetniškega divjaka, je bilo to zagotovo leta 1976, ko je **živel v paranoji, da ga**

zasledujejo čarovnice, ki mu želijo ukrasti spermo, da bi zaplodile otroka in ga nato žrtvovale hudiču. To je bilo obdobje, ko je Bowie prosti čas izkoriščal skorajda izključno za snifanje kokaína in branje knjig, odel pa se je v številne religiozne simbole in talismane, prepričan, da lahko le tako prepreči hudiču vstop v njegove misli. Na koncu mu je prijateljica pripeljala dobro čarovnico, ki je izgnala prekletstvo, da je Bowie lahko končno prenehal živeti v strahu pred posilstvom nadnaravnih bitij.

In njegove oči. Vedno so begale ljudi kot dva barvno ločena pogleda, ki pa nista bila del genetske napake, ampak posledica udarca, ki ga je prejel v srednji šoli. Takrat se je zaradi dekleta sprl z Georgeem Underwoodom in končal na urgenci s permanentno paralizirano zenico. A spor ni trajal večno – George je na koncu celo dizajniral nekaj njegovih albumov.

Vse to je bil David Bowie, glasbeni izumitelj, ki si je drznil v devetdesetih popolnoma odtujiti pop občinstvo, skrbno zbrano čez preteklo desetletje, le zato, ker se je odločil, da ni več pop ustvarjalec. In prav zaradi njegove nenehne preobrazbe je vsakemu od nas drugače segel v srce.

V Angliji so kmalu po smrti Davida Bowieja sprožili peticijo, s katero želijo, da bi bil njegov obraz na novem bankovcu za 20 funtov. Anglija bo začela nove bankovce tiskati spomladi, pod peticijo pa se je do zdaj podpisalo že več kot 13 tisoč ljudi.



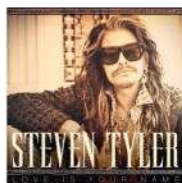
DAWIN FEAT. SILENTO
Dessert

Potem ko nam je mladi Silento dal najbolj trapast komad leta, saj v njem dve minuti in pol le našteva napol izmišljene glasbene gibe (Whip, Nae Nae), se je odločil, da za drugo poskušino z enako neizkušnim Dawinom naredi nekaj, kar v besedilu vsebuje več kot šest različnih besed. In nastala je *Sladica*, ki je večino časa počasna romantična skladbica, potem pa ima vmes nekaj tresočih trenutkov, ki spominjajo, da v resnici poslušamo izdelek dveh energičnih najstnikov. Neškodljivo in nevpadljivo.



WEEZER
Thank God For Girls

Niso več najmlajši, saj Weezer žingajo že od leta 1992, a imajo še vedno nekaj lahke rokerske energije, s katero so zdaj sestavili svoj deseti studijski album in nanj zabrisali tudi tale simpatični singel. *Thank God For Girls* lahko brez težav dodate v svojo bolj alternativno plejlisto, ker se še vedno poslušata kot dobri stari Weezer – torej kot nekaj, kar bi lahko glasbeno pospremlilo katerokoli ameriški najstniško komedijo ali pa neroden kulturni seks z neznanjo iz Orto bara.



STEVEN TYLER
Red, White & You

Na stara leta se je vokal legendarne zasedbe Aerosmith, enigmatični Steven Tyler, odločil, da vendarle izda svoj prvi solo album. *Red, White & You* je drugi singel, ki napoveduje skorajšnji prihod istoimenskega albuma, a se bodo tisti, ki so Tylerja bolj vajeni v njegovem Aerosmith formatu, temu zvoku zelo verjetno ognili. Za ta projekt se je namreč Tyler popolnoma preusmeril v kantri žganje. Kako uporabi so kantri komadi v našem kulturnem vzorcu, pa vam je verjetno jasno.



TANK
#Bday

Če imate mlado ljubico (ali pa mlado ženo), ji za naslednji rojstni dan preprosto morate zavrteti tale glasbeni *hashtag*. Tank, ameriški rapper, ki tako zelo rad poje o seksu, ljubezni, bolečinah in, kot kaže, rojstnih dnevih, se je namreč nadvse potrudil, da bo mlada generacija z veseljem pihala svečke ob teh sočnih ritmih. Tako sočnih, da bodo pri vaši slavljenki zagotovo podžgali še kakšne pomotrane svečke, ki jih boste kasneje, lahko spet ob spremstvu te vroče viže, morali upihniti še sami.



3 DOORS DOWN
In The Dark

Kar malce smešno je, da ameriški rokerji 3 Doors Down delajo tako všečne komade, pa jih na tem koncu sveta bolj ali manj vztrajno ignoriramo. Njihova edina napaka je bila, da so se v mednarodne vode zagnali ravno na koncu devetdesetih, ko se je kolektivno bežalo iz postgrandž sfere, a to le pomeni, da zdaj zamujamo bend, ki je to, kar bi bili Nickleback, če Nickleback ne bi bili slabi. Spomladi prihajajo z novim albumom. Šestim. Ogrejte se zanj s tem novim singlom. Se splača.



MEGADETH
Dystopia

Vrhunec zime je vedno optimalen čas za izdajo žgočih metalških komadov. Megleni dnevi, mrtva narava, zlovešč hlad, odsotnost sonca, vse to je kot naročena atmosfera za izdajo trpkih metalških melodij z besedili, ki spominjajo, da glasba lahko tudi razjezi, razburi in te požene v mentalni dir. Zato so ta vremenski predpogoj izkoristili tudi legendarni ameriški trash metalci Megadeth in v spremstvu zimskih dni izdali že petnajsti album, ki ga slavnostno oznanja ta glasni, žagačji metalški šus.



JASON DERULO
Get Ugly

Jason Derulo je postal definicija industrije popularnih komadov. Ko naredi nov singel, kot je barviti *Get Ugly*, ga na tem ali onem glasbenem mediju manično ponavljajo tako pogosto, dokler nam končno ne leze pod kožo in se zasedra v uho. Kot vse poprej je tudi *Get Ugly* enostaven, plesno ustrojen konfet za poslušalce z nizko frekvenco pozornosti, ki stavi na repetitivne bite, opremljene s poskočno koreografijo in hitro zapornim vzklikom namesto besedila. Za v ozadije.



☹☹☹☹☹ To res morate slišati! vredno!

☹☹☹☹☹ Uf, odlična stvar!

☹☹☹ Zadeva si zasluži vašo pozornost.

☹☹ No ja, recimo ...

☹ Pozabite, ni vas

Od najboljšega le najboljše

■ Zdaj je vsekakor jasno, da bo sedmi studijski album samooklicanega glasbenega preroka naravnost zverinski. **KANYE WEST** za tokratni podvig ne varčuje niti s produkcijskim denarjem niti s sodelujočimi imeni. Da se kuje nekaj precej drugačnega, smo slišali že pred časom, ko je z Rihanno in bivšim Beatlom Paulom McCartneyjem posnel zelo specifično skladbo *Four-FiveSeconds*. Ta bo tudi na tem novem albumu, ki naj bi se sprva imenoval *So Help Me God*, na koncu pa *SWISH*. Da je to album, ki ga moramo slišati, nas že od konca lanskega leta rajcata tako Kanyeve ženička Kim Kardashian, kot tudi njena sestra Khloe. Kar pomeni, da ima Kanye za ta album piar podporo največje medijske družine v dolini silikona in zobnih prevlek.



Na drugi strani si je podobno izbrano družbo omislil tudi za čas nastajanja albuma. V studiu tako ob njem namreč nista bila zgolj Rihanna in McCartney. Ker ve, kako cvetijo hiphop potenciali, je v projekt vključil tudi 30-letnega raperja iz Los Angelesa, ki se podpisuje kot Ty Dolla \$ign. Spre-

glejte trapasto ime, frajer res zna. Potem si je priskrbel celo Sio, ki že od leta 2014 dokazuje, da takrat, ko pride do glasbe, ne more narediti čisto nič narobe. Za popoln zborček sodelujočih je privabil še par ceremonialnih mojstrov, ki so poskrbeli, da je vse, kar se je v zadnjem letu in pol glasbenega ustvarilo pod imenom Kanye West, postalo zlato. Ja, album *SWISH* bo zverinski. In ego bo potešen.

Glasbeno obarvana dražba

■ Na nedavni dobrodelni dražbi so se pripetili izredno zanimivi glasbeni nakupi. Brenkalo ukulele, ki ga je **MADONNA** uporabila v komadu *Rebel Heart* (in tudi na zadnji turneji), si je za 275 tisoč evrov priporil anonimni kupec, **Leonardo DiCaprio** pa je za 92 tisoč evrov kupil kitaro, ki je bila nekoč v lasti **Bona**, frontmena **U2**. In še – **Sean Parker**, ustanovitelj Napsterja in investitor v Facebook, je na tej isti dražbi plačal 92 tisoč evrov za učne ure bobnanja pri **Larsu Ulrichu**, bobnarju skupine **Metallica**.



Teater sanj

■ Albumi progresivnih metalcev **DREAM THEATER** nastajajo nekoliko drugače kot albumi drugih glasbenikov. Tudi albumi drugih metalcev, zelo verjetno. Kajti ko se k pisanju novega albuma spravijo Dream Theater, v glasbo rojeni rokerji, ki so si sredi osemdesetih zamislili, da bi lahko bili tudi čisto pravi bend, se najprej napiše zgodba. In ko se je začela pisati zgodba – točneje, pisati jo je začel John Petrucci, kitarist v tej zasedbi –, se ni pisala kot nekaj, kar bi bil le še en tradicionalen studijski album, ampak se je vse skupaj razvilo v konceptualni album. Šele čez eno leto, ko je Petrucci nekajkrat prespal, pregnetel in dokončno razvil celotno idejo, jo je predstavil bendu in zatem še njihovi založbi. Nemudoma so bili vsi pripravljeni, da ideja postane resničnost. Trinajsti studijski projekt metalškega ansambla Dream Theater tako ni vsakdanji glasbeni paket. *The Astonishing*, kot je albumu naslov, je namreč nekaj več. Je futuristična glasbena pripoved o skupini upornikov, ki se uprejo zatirajočemu imperiju. Čeprav diši kot glasbena Vojna zvezd, se končna zmes razvije v neko čisto svojo smer, z odbito štorijo in čisto pravimi fantazijskimi liki. Tako smo priča drugačnemu, neverjetno kompleksnemu, celo filmskemu in na trenutke tudi malce noremu albumu, kjer domišljija podivja. Bodo potemtakem lahko prvič naredili film po glasbenem albumu?



LILI BRILLANTI

Slavna lepotica je nekoč
dejala, da so diamanti
večni. Če so diamanti,
so tudi briljanti, pa naj
bodo od koderkoli. Nas
je ta mehiški prepričal.
Naj razrajca tudi vas ...

MEHIŠKI BRILJANT

FOTO URIEL SANTANA

















TEKST TINA TORELLI FOTO SAMO VIDIC

Tim in Bogomir Gajser

Iskren pogovor s svetovnim prvakom in z njegovim trenerjem. S fantom, ki piše zgodovino motokrosa, in z možem, ki si ni pustil vzeti škarij in platna. O zmagah in porazih v areni in v zakulisju. O usodi in svobodni volji, ki sta se na primeru družine iz Pečk razkrili v vseh mnogoterih odtenkih. O smrti kot transformaciji energije in novem življenju v barvi živo rumene z nekaj rdeče. Za Playboy sta spregovorila oče in sin.



Proga je predvsem zelo tehnična, in brez pretiravanja lahko rečem, da težje ni. Ata je samouk, trideset let že opazuje, kako so narejene proge, tudi sam vozi, in če ne vozi, je vedno z mano. Še vedno se uči. Ves čas se učimo, do konca.

Zgodba družine Gajser se piše, kot se pišejo romani, ki osvajajo množice. Prvega od srečnih koncev je zgodba dobila lanskega 20. septembra na kalifornijski stezi Glen Helen, ko je komaj 19-letni Tim z 250-kubično hondo in voljo, ki je dana le zunajserijskim zmagovalcem, postal svetovni prvak v kategoriji MX2. Nenavadno umirjeni najstnik živi za trening, ne živi običajnega najstniškega življenja. Njegovi dnevi se zgodaj zjutraj začnajo v fitnesu, nadaljujejo na najtežji motokros/superkros stezi na svetu, ki jo je domislil očetov genialni um, in se spet selijo v fitnes. In tako dan za dnem. To je šport na najvišji ravni in druge poti ni. Pot zmagovalcu je s svojo trmo in z bagrom dobesedno tlakoval nenavadno živahni 50-letnik, oče in trener Bogomir.

Ni šlo brez velikih odrekaj, velikih frustracij in, žal, velike tragedije. Toda Bogomir Gajser se ni nikoli znašel na razpotju, vprašanja, zakaj ravno njemu, ga niso razžrla, in nikoli se ni vdal samopomilovanju. Družina Gajser dobro ve, kaj pomeni izguba. Ve, da brez močne vere ne gre. Ve, koliko stanejo velike sanje, in ve, kako jih sanjati. Na primeru slovenske družine se je usoda odločila odstreiti vse tančice – leta in leta je sestavljala koščke in še ni rekla zadnje. Že pred Timovim rojstvom je oče Bogo delal z bagrom, se potil na motokrosističnih tekmah, spravljal na motokikle druge fante in si nabiral nujne trenerske izkušnje. Še preden se je rodil Tim, je Bogomir ustanovil svojo ekipo in jo poimenoval Gajser Team, se pomiril z Bogom, kot mu je narekovalo ime,

in poskrbel, da sin ni plačal očetovih grehov. Ko je umrl Timov brat Žan, bi vsak človek vrgel motocikel v smeti in se zaklel, da noče več otrok. A moral se je roditi Tim. Še drugič, kot je sveto prepričan Bogo, in Tim je moral na motocikel. Leta 2007 je bil osemletnik že evropski prvak v 65-kubični kategoriji in leta 2009 je uspeh ponovil v kategoriji do 85 kubičnih centimetrov. Čez tri leta je postal evropski prvak v kategoriji do 125 kubičnih centimetrov in debitiral v članski kategoriji MX2. Leta 2014 je po ponesrečeni sezoni s KTM pod okriljem ekipe Honda Gariboldi osvojil neverjetno peto mesto v svetovnem pokalu kategorije MX2 in lani končno postal številka ena. Motokrosista, ki ga je leta 2012 zveza FIM imenovala za novince leta, je letos z naslovom za obojetavno športno osebnost leta nagradila še domovina, kar Timu še posebej veliko pomeni. Sočasno je fant s številko 243 dosegel prvi takšen naslov za Hondo Gariboldi, prvi naslov svetovnega prvaka v kategoriji MX2 za Hondo po dolgih 15 letih in najdaljšo pogodbo s tovarno v svetu motokrosa. S fotografom Samom Vidicem sva Gajserje obiskala doma v majhni vasi Pečke pri Makolah in šla z njimi na progo, kjer se

rojeva bodoči svetovni prvak v najvišji motokrosistični kategoriji in se kali presenečenje leta v superkrosu. Bistvo zgodbe očeta in sina v popolnosti pripoveduje že mojstrska naslovna fotografija.

PB: V garaži stoji nov 450-kubični motor, s Hondo pa ste podpisali tudi novo pogodbo.

BOGOMIR GAJSER: Naša prejšnja pogodba s Hondo bi se iztekla šele čez eno leto, a so Timu ponudili že novo, petletno pogodbo, kar je v svetu motošporta prej izjema kot pravilo. Tako dolge pogodbe nima pri Hondi niti Marquez.

PB: So prišle ponudbe tudi od drugod?

BG: Ne od drugod, prišle so od povsod! Ni bilo predstavnika tovarniške ekipe, ki ne bi bil pri nas: Suzuki, Yamaha, Kawasaki, Husqvarna ... Vsi so pozvonili na naših vratih. Napišite to!

PB: Torej ni pogojev in denarja, da bi s Timom prestopila k drugi ekipi?

BG: Ne, ker boljše ekipe za naju ni. Tu imam kot trener vso besedo, ki pripada trenerju. Vsi razumejo, da sem najprej trener in šele nato Timov oče.

TIM GAJSER: Honda Gariboldi je bila prva ekipa, ki je to razumela. Razumela, da je zame najboljši trener moj ati.

BG: Za tovarniško ekipo je to čudno, ker dirkača običajno pripelje na vrh nekdo iz ekipe, in ravno s tem sva imela težave pri oranžnih. Prepričan sem, da so videli, da sem sposoben, a čisto nekaj drugega je, da bi dopustili, da bi en mali Gajser iz majhne Slovenije veljalkom in legendam solil pamet. Po eni strani jih razumem, kot so oni zagotovo mene, skupaj pa nismo šli. Če sem jaz Timov trener, potem imam vse pristojnosti in bom za svoje trenersko delo pobral tudi zasluge.

PB: Kaj se je zgodilo z oranžnimi? Lahko o tem sploh govorite?

BG: Najbolj pametno ni, ker sem še vedno mali Gajser iz male Slovenije, ki mu ni dovoljeno kazati s prstom na velike živine. Toda stvari se spreminjajo in s Pitom Beirerjem sva se po Timovi zmagi v Ameriki že pogovarjala kot prijatelja.

PB: Kako si razlagate, da se je motor v sezoni 2013 kar naprej kvaril?

BG: Težko si to razlagam! Elektronika je kar naprej krkovala, jaz pa sem se bal, da bi se Timu zato na progi zgodilo kaj hujšega. Poskušali so me prepričati, da Tim ne zna voziti. Da gre v prevelike vrtljaje, da ima njegova mašina previsoko temperaturo in take stvari. Kdo je kriv, če dirkač ne zna prav voziti? Njegov trener, kdo pa! Zdaj je vse v redu, Timu se motor ne kvari, pa ni spremenil načina vožnje, Pit Beirer pa mi je v Ameriki mirno čestital za naslov. Pred nekaj leti me je imel vrh glave, ker sem mu postavljaj pogoje.

Eden od mojih največjih pogojev, če bi s Timom ostala pri oranžnih, je bil namreč ta, da bi Tim leta 2014 postal njihov tovarniški voznik. No, in če bi se to zgodilo, bi Timov trener postal njihov človek, ker to tako običajno gre. Nisem se predal, pa sem bil na koncu z živci, Bog mi je pričal Tima sem postavil na motor, ko je imel dve leti in pol, ga pripeljal do vseh naslovov in nisem nor, da bi ga zdaj spustil iz rok. Še najmanj pa zato, ker je Tim tisti, ki tega noče!

Medtem se je Tim preoblekel v opremo in odpeljali smo se na stezo, ki jo je Bogo dokončal pred nekaj tedni. Tu je bila pred kratkim tudi ekipa proizvajalca motoristične opreme Fox – v Pečke so pripeljali eskadriljo dronov in o svojem novem varovancu posneli pravi film. Na čistini v lasti podjetja Eles se pod električno napeljavo odpre pogled na

Vse bi dal, da bi lahko treniral noč in dan. Eni so poslovneži, drugi umetniki, jaz sem pa najraje športnik. Če hočeš biti vrhunski športnik, izgovori ne pridejo v poštev.

neverjetno delo, za katero je težko verjeti, da so ga ustvarile roke enega samega človeka.

PB: Take proge še nisem videla.

TG: Ker je tudi dejansko nikjer ni. Tu je vse pomešano, na eni progi so na zunanem delu elementi motokrosa, notranji krog je čisti superkros, tam na vrhu pa je še ena motokros steza. Proga je predvsem zelo tehnična in brez pretiravanja lahko rečem, da težje ni. Ata je samouk, 30 let že opazuje, kako so narejene proge, tudi sam vozi, in če ne vozi, je vedno z mano. Še vedno se uči. Ves čas se učimo, do konca. Če misliš, da vse znaš, si propadel. Isto je, če misliš, da si brez napak. Nihče ni popoln.

PB: Ko sva se nazadnje srečala na finalu državnega prvenstva v Orehovi vasi, si rekel, da greš konec leta v Ameriko na tri tekme superkrosa. Videti je bilo, da se tega zelo veseliš.

TG: Amerika je odpadla, ker smo se zadnji hip odločili za prestop v višjo kategorijo. V resnici sva se z atom o tem že prej pogovarjala, a strinjati se je morala tudi tovarna. Sledila so nujna testiranja novega motorja in za superkros je zmanjkalo časa. Za prvo dirko za svetovni pokal konec februarja v Katarju moramo biti maksimalno pripravljeni.

PB: Še vedno živo sanjaš o superkrosu?

TG: Še, a v tem trenutku imam več sanj. Ravno sem odključal kategorijo MX2, čaka me MX1, in ko bo odključano tudi to, se bom posvetil superkrosu. Če pa osvojim še to zadnje, pa ne vem ...

PB: Potem boš potreboval nove sanje.

TG: Vedno potrebuješ cilj, sicer ni motivacije.

Vsak naslednji cilj, ki ga izbereš, mora biti malenkost težji od prejšnjega. Samo tako napreduješ; da vstaneš jutraj ob petih in greš na kolo, pa rabiš res dober razlog. Najbrž so redki ljudje, ki tako razmišljajo.

PB: Zakaj tako misliš?

TG: Ker bi bilo v nasprotnem primeru več ljudi izpolnjenih.

PB: Ne poznaš lenobe in izgovorov?

TG: Ne iščem jih. Vse bi dal, da bi lahko treniral noč in dan. Eni so poslovneži, drugi umetniki, jaz sem pa najraje športnik. Če hočeš biti vrhunski športnik, izgovori ne pridejo v poštev.

PB: Zakaj si ti rad športnik?

TG: Ne vem, ker je to dejansko del mene. Od malega sem športnik. Všeč mi je slog življenja, ki ga živim, imam pa tudi svojstven pogled na življenje. Kot športnik se ne pre-

daš kar tako, trdo kožo imaš. Na primer, še pred dobrima dvema letoma nismo imeli niti za položnice, pa smo to športno prenesli.

PB: Kako se počutiš zdaj, ko ste si finančno opomogli?

TG: Lepo se počutim, a ne mislim na to. Ne vozim za denar, ampak ker ni ničesar, kar bi v življenju raje počel.

Na progo pripelje Bogo z bagrom. Razloži konstrukcijo proge, valove, dvojčke in trojčke, različne linije in skoke, to, kako Tim vsak krog odvozi po drugi liniji, kako pravzaprav poteka trening na progi.

PB: Očitno je, da imate kot trener motokrosa, motokrosist in bagrist v eni osebi redko znanje. Se je zanj že kdo zanimal?

BG: Ljudje so se že pozanimali, ali bi jim bil pripravljen narediti progo. Enkrat bom naredil progo za svetovno prvenstvo, a še ni čas za to. Amerikanci rišejo zapletene načrte in se jih nato držijo, jaz pa preprosto čutim, kako mora biti narejeno.

PB: Tim, kakšne se ti glede na tole zdijo proge za državno prvenstvo?

TG: Tehnično res niso zelo zahtevne, a na njih lahko enako lahko padeš kot na tej.

BG: Timu v resnici ne bi bilo treba več voziti državnega prvenstva, a nam je v veselje, da smo tam. Ljudje to cenijo.

PB: Kako se je okolica spremenila do vas v teh dveh letih, ko ste postali slavni in premožni?

BG: Eni so se spremenili, drugi se niso. Pred tremi leti smo dejansko gagali, ampak jaz sem vztrajal s poštenjem. Bil sem potrpežljiv, verjel sem v družino in v Boga. Če mene ne



bi bilo, bi Tima pojedli za malico. Ko je bilo že jasno, da je le še vprašanje časa, da bo Tim najboljši na svetu, so se mnogi hoteli z njim okoristiti. Odločil sem se, da bom razmišljal, da je bilo vse prav, kot je bilo, da je vse vodilo v pravo smer in pri tem ostanem. Makole smo Nizozemcem in Avstrijcem navkljub spravili na svetovni motokrosistični zemljevid.

PB: Tim, si se kdaj v svetu počutil manj-vrednega, ker ne prihajaš iz MX-velesile?

Veliko pritiskov in zavrnitev sem moral zdržati, a zdaj razumem, zakaj mi ni bilo nič prihranjeno. Nekatera spoznanja so ti dana le skozi težke preizkušnje.

TG: Na začetku mogoče res. Ko smo prišli prvo leto v MX2, smo si spoštovanje morali izboriti. Ni ti kar dano, tako kot kolegu, ki prihaja od drugod. A zdaj je vse drugače.

BG: Pa ne, da te drugi ne spoštujejo – ne spoštujejo te niti domači! Ko smo res potrebovali pomoč, so nam jo vsi odrekli. Niti takrat, ko nismo imeli ničesar, nisem veliko prosjačil naokrog, ker mi je bilo nerodno. Tu in tam sem moral, a nisem hodil naokrog brez rezultatov! Tim je bil že z osmimi leti evropski prvak.

TG: Res nimamo niti enega sponzorja iz Slovenije.

BG: Zakaj, se vprašaj. Ker sem prepošten človek! Kako se tu pridobivajo sponzorska sredstva? Zato pa smo v tej lepi deželici tam, kjer smo. Jaz lahko danes vsakemu v oči pogledam, dosti je pa ljudi, ki grejo mimo mene in gledajo v tla.

PB: Ste zato tako dobro videti pri petdesetih? Zaradi poštenja?

BG: Če ne delaš prav in misliš grdo, te to muči in postaneš grd. Hudič ni lep in to je resnica.

PB: Kdo pa je bil potem prvi človek, ki vam je pomagal na način, ki ste ga lahko sprejeli?

BG: Marco Cavallini, šef znamke Golden Tyre. On je meni kupil prvi motor, KTM 85. Veliko pritiskov in zavrnitev sem moral zdržati, a zdaj razumem, zakaj mi ni bilo nič prihranjeno. Nekatera spoznanja so ti dana le skozi težke preizkušnje. To vem, ker sem izgubil sina, takrat se mi je razkrilo marsikaj.

PB: Bi bili pripravljeni povedati to zgodbo?

BG: Na vse, kar se mi je zgodilo, sem ponosen, zato tudi to povem brez težav. Nekaj je bilo, kar me je tisti dan gnalo v Lemberg, ker sem pustil celo en posel v Poljčanah, pa čeprav sem potreboval denar. Šele kasneje sem razmišljal, kako neizogibno je bilo vse. Bolj ko se je tisti dan bližal, več smo bili skupaj kot družina. V bistvu nikoli nismo bili toliko skupaj kot prav takrat. Žan je imel ta-

krat tri leta in nič ga ni zanimalo bolj od motorja. Med treningom sem priletel z mrtvega kota, ko je bil Žan pod mano. Videl sem ga šele, ko sem bil že v zraku.

PB: Otrok je umrl.

BG: Tam, na licu mesta. Nihče ni bil kriv, a je šlo na sodišče, ker je zakon takšen, da mora za dejanje nekdo odgovarjati. Žan ni tekal okrog, tam pod skokom je nepremično stal.

PB: Ste se spraševali o smislu?

BG: Veliko. Veliko sem govoril sam s sabo in z Bogom. Danes lahko rečem, da razumem, zakaj mi je Bog dal takšno težko preizkušnjo. Naredil sem šolo, ki je na tem svetu ni. Ni magisterija, ni doktorata. Ljudje smo si izmislili eno vrsto izobraževanja, življenjska šola pa je nekaj drugega. Od tega, kako se soočiš s preizkušnjami, je odvisna tvoja končna ocena.

PB: Kaj natančno se je zgodilo v Lembergu? Kako si razlagate potek dogodkov? Pravite, da je bila tragedija neizogibna in da je tiste dni vse potekalo tako, kot da skozi vas deluje višja sila.

BG: Prišel je rešilec in ob desetih zvečer so nam rekli, da je Žan mrtev. Jaz pa mislim, da je bil mrtev takoj, šlo je za desetinko sekunde. Ni bila to navadna nesreča. Če bi nekdo s puško ciljalo, ne bi tako točno zadel, kot sem jaz z motorjem, in če že nekoga pri taki brzini zadeneš z motorjem, mu nekaj zlomiš in je veliko krvi. Tu pa nič. Žanu ni bilo nič. Na sencih je imel majhno prasko in iz ušesa mu je priteklo nekaj kapljic krvi. Kriminalisti so najprej rekli, da smo nekaj namer-no naredili, ker otroku vsaj na prvi pogled ni bilo nič. Ni imel zlomljenega vratu. Ni izkrvavel. Racionalne razlage ni bilo. Ko je iz Lemberga odpeljal rešilec, sem jaz ostal na stezi. Spet me je nekaj vleklo, da poberem motor. Boril sem se s slabo vestjo, ker nisem ob njem v bolnišnici, a sem 99-odstoten, da je bil takrat Žan že duša. Čutil sem, da je tam ob meni in me sili, da poberem motor in grem naprej. Ni mu bilo usojeno, da bi živel v tistem telesu, in že tistega dne sem vedel, da bo prišel nazaj na svet.

PB: Je prišel?

BG: On je tu. (Pokaže na Tima.) Telo je tam, tu pa sta zdaj dva v enem. Telo je samo olup, ki ga odvržemo. Slečemo se kot kača.

PB: Rekli ste, da vas je Žan pripravil v to, da ste pobrali motor. Motor je bil življenje, ki ste ga živeli in ga še živite. Ga živi cela vaša družina.

BG: Tako sem tudi jaz razumel. Še naprej sem vozil motokros s tem motorjem. Način, kako je Žan je odšel, je šele prvi v vrsti nepojasnjenih dogodkov. Lahko bi rekel čudežev. Mesec po dogodku sem šel po kombi, ta rumen kombi, ki ga imamo še zdaj. Zanj sem si sposodil 2000 mark, potem sem jih pa čez nekaj časa našel v žepu. Nikoli nisem pogrešal tega denarja, nisem vedel, kdaj bi ga lahko založil, vse sem imel zapisano. Z modre sem ga takoj prebarval v rumeno in dal gor napis Gajser Team. Tim se je na neki način rodil, še preden se je zares rodil. Žan me je silil, naj ne opustim motokrosa. Za vsem tem je bil Žan, o tem sem prepričan.

PB: Večina ljudi bi najbrž opustila nekaj, kar je bilo vsaj na videz vzrok velike tragedije. Večina se motorja verjetno ne bi več nikoli dotaknila.

BG: Vsi so pljuvali po meni, ker tega nisem naredil. Mene v Poljčanah nihče niti povohal ni, so me pa vsi grdo gledali. Pa sem spoznal, da je vseeno, če te ljudje pljuvajo, če delaš tisto, kar moraš in kar je prav.

PB: Ljudje so vendar vedeli, da se je zgodila nesreča.

BG: Kdor ne pozna ozadja, ima vso pravico reči, da sem nor. Po eni strani razumem, da so me obsojali ljudje, ki ne verjamejo v Boga in ne vejo, kaj je življenje. Obsoja tisti, ki ne verjame. Tisti dan, ko smo bili na progi, me je Žan ves čas klical, mi mahal in hotel, da ga gledam. Nazadnje je splezal na skakalnico in mi razlagal, kako moram voziti. Ati, tu je blato, tu je voda, na skakalnici pa fejest skoči! On mi je povedal, kaj se bo zgodilo, in se je. Človek umre, ko se njegova usoda izpolni. Žan je odšel čisto mirno, jaz pa sem ponosen na življenje, ki mi je bilo dano. Pa čeprav na svetu najbrž ni človeka, ki bi z motorjem povozil lastnega sina. To je enostavno prehudo, da bi nekdo zdržal. Jaz pa sem, zato bi rad, da bi ljudje razumeli, da pravzaprav nisem imel izbire. Žan mi je ni dal.

PB: Bi še enkrat izbrali isto pot ali mislite, da bi bil isti vzpon mogoč tudi brez tako velikega padca?

BG: Isto pot bi izbral, ker potem danes ne bi bil človek, kakršen sem. Vsak ima svoj križ in nič ne pomaga, če se z njim ne strinjamo. Vsi bi razumeli, če bi takrat naredil samomor. Če se ne strinjaš z življenjem, ki ti je bilo dano in ga celo končaš na lastno pest, pa ne pomeni nič drugega kot to, da si padel na izpitu.

PB: Odločili ste se za življenje in bili sumljivi.

BG: Nihče ni razumel, ker sem se na trpljenje odzval z močno voljo. Nespodobno je bilo iti z morilskim orožjem na naslednjo tekmo. Ljudje mi ne bi zamerili, če bi se zapil. Zamerili so mi, ko so slišali zvok motorja. Če lahko danes koga ozavestim o vrednosti življenja, sem vesel.

PB: Mogoče vam je za to, da bi lahko ozavestili čim več ljudi, bila dana tudi slava. Ljudi danes zelo zanimate, zanima jih vaša izkušnja.

BG: Najbrž je to res moja naloga. Zdaj, ko sem se povzpел, moram biti še boljši, kot sem bil. Dokler bom živ, bom ljudem govoril, da to življenje ni brez smisla, vsako naše dejanje pa ima posledice. Lahko nekoga napizdiš, se mu smeješ za hrbtom in mu ukradeš denar. Lahko to narediš, a pričakuj, da boš potem dobil dvojno po pizdi. Danes moram pomagati tistim, ki potrebujejo mojo pomoč, moja naloga pa je, da ostanem z nogami na tleh. Žan mi je pomagal, da resnično spoznam življenje, zato moram živeti še bolj odgovorno.

PB: Kako ste začutili, da v Timu prebiva Žanova duša?

BG: Tim ni hotel nikoli v Lemberg, pa ne le to:

brega za ljudi, še isti trenutek, ko pride v tisto sredino, pa se pokvari. Brez denarja ne moreš nič, a to je nujno zlo. Dolgo časa sem ostal s prvim sponzorjem, ki mi je pomagal. Hvaležen in lojalen sem bil, čeprav mi je njegov konkurent mahal z lepim kupčkom denarja. Nisem se prodal in tudi obupal nisem.

PB: Ali Tim stvari razume enako kot vi? Žana dojema kot del sebe?

BG: Popolnoma enako. Na rumenem kombiju je bil rdeč napis Gajser Team. Timu nisem dal jaz imena. Še preden se je Tim rodil, je bilo že vse narejeno. Za tisti kombi se je čudežno našel denar, Tim pa se me je vse od rojstva držal kot opica, ves čas mi je sedel za vratom.

Čas je, da se Bogo Timu pridruži še na fotografiji, preden zapustimo progo in pogovor nadaljujemo doma na kavču.

PB: Tim, spomnim se, kako si mi pred dvema letoma v Prilipah s tremi počeni-mi prsnimi vretenci in dvema zlomljenima rebroma rekel, da boš čez dve leti svetovni prvak. Tisti dan si celo odvozil eno vožnjo, nato pa si se vseeno odločil, da boš počival in samo navijal za očeta, Nejca in Aljo.

TG: To ni nič, ti pokažem nekaj še bolj čudnega. Včeraj sva bila z atom v Poljčanah na prvi osnovni šoli, kjer so mi podarili uokvirjen intervju, ki sem ga leta 2005 dal za šolski časopis. Poglej to vprašanje ...

PB: Na vprašanje, kaj si želiš doseči, ko odrasteš, si odgovoril, da boš postal svetovni prvak.

TG: Spomnim se tega, kot da je včeraj. To je bil že takrat moj cilj.

PB: Na vprašanje, ali imaš punco, si odgovoril, da imaš več prijateljic.



že kot dojenček je sam od sebe znal vse stvari, ki sem jih učil Žana.

PB: Kako razumete razmerje med usodo in svobodno voljo?

BG: Usoda nam je dana, ali se bo izpolnila ali ne, pa odloči svobodna volja. Večina ljudi s prave poti skrene zaradi denarja. Vzemimo politika: usoda mu nameni poklic, v katerem bi lahko naredil veliko do-

Na rumenem kombiju je bil rdeč napis Gajser Team. Timu nisem dal jaz imena. Še preden se je Tim rodil, je bilo že vse narejeno. Za tisti kombi se je čudežno našel denar, Tim pa se me je vse od rojstva držal kot opica, ves čas mi je sedel za vratom.



TG: Joj Mi daš to nazaj? [smeh]

PB: Ne, greva po vrsti. Tudi to še drži, kot želja za prihodnost?

TG: [smeh] Še. Imel bi punco, pa je skoraj nemogoče. Nikoli me ni doma, vsi me trgajo, mi pišejo ... Veliko bi se brezzeve prepiral.

PB: Tu govoriš o športih, s katerimi si se ukvarjal. Vedela sem za nogomet, smučanje in judo, ne pa za smučarske skoke.

TG: Ata si je v obdobju, ko v fazi rasti še nisem smel v fitnes, izmislil vse mogoče športe, da bi se telesno optimalno razvil. Nič na tem seznamu ni naključje.

PB: Borilni športi so koristni, ker ti privzgojijo določene vrednote, po katerih motokros, ki je agresiven šport, ravno ne slovi. Kakšna je klima na progi in v garažah?

TG: Tekmovalna. Ne vedno fer. Včasih se tudi sam zelo razjezim, a raje preštejem do deset, kot da bi koga na gobec.

PB: Zdaj, ko prestopaš v višjo kategorijo, bo še večja konkurenca in še več hude krvi. Ni nihče oporekal tvojemu prestopu? Rekel, da si še premlad za najvišjo kategorijo?

TG: Marsikdo tako misli, pravzaprav večina. Jaz vem, da je trenutek pravi, pa tudi 450-kubični motor mi dosti bolj leži. Sem med višjimi vozniki in sem komaj čakal, da se usedem v višji razred. Odkar sem prišel v razred 250, že treniram na 450, tekme vozim z 250, državno prvenstvo s 450 in tudi vse treninge. Dejansko se mogoče malo čudno sliši, toda z močnejšim motorjem sem si veliko bolj domač kot s tem, s katerim sem osvojil naslov svetovnega prvaka. Nad novim motorjem pa sem tako ali tako popolnoma navdušen! Ta, ki je tu v garaži, je že precej podoben končni verziji. Motor za tekmo je namreč tako navit, da zdrži samo nekaj ur: trening, kvalifikacije in tekmo.

PB: Kako gledaš na konkurenco v najvišjem razredu?

TG: Več ko je voznikov, ki smo na isti ali podobni ravni, bolje je. Letos nas bo 15 takšnih, ki se bomo bojevali za zmago, lani, za primerjavo, nas je bilo šest. Vsak od nas bo imel možnost, od Cariolija navzdol. Močni nasprotniki bodo Nagl, Strijbos, Desalle, Tixier ... in vsi drugi. Nikogar ne podcenjujem, vsi veliko trenirajo, vsi so talentirani in vsi bi radi zmagali.

PB: V čem se tvoj slog vožnje razlikuje od drugih? Kaj tvoji oboževalci mislijo pod Gajser style, s čimer podpisujejo tvoje fotografije in posnetke na Facebooku?

TG: Moj slog je precej agresiven, z veliko scrubbanja, znam kriviti in leteti nizko. Ta tehnika je kar zakomplicirana, a če jo obvladaš, je to tvoja velika prednost. Ne gre za šov, ampak skrajšanje poti. Prideš s polno brzino

na skok, takoj zakriviš in čim bolj izničiš upor. Tu se pridobivajo dragocene desetine.

PB: Če malo pogledava lansko sezono: naslov svetovnega prvaka si imel v žepu že na predzadnji tekmi. Kljub temu nisi taktiziral, ampak pokazal, kaj znaš.

TG: Da imam najboljše možnosti, da postanem svetovni prvak, je postalo jasno že v Mehiki, a to ni pomenilo, da lahko na zadnji tekmi v Ameriki recimo padem. V Mehiki je bilo še napeto, ker sem v prvi vožnji, bilo je blato, padel, težave pa sem imel tudi z motorjem. Nismo ga čisto prav nastavili, bili smo na visoki nadmorski višini in motor je izgubljal moč. Jonass je prvo vožnjo zmagal, jaz sem bil šele peti in takrat se mi je spet približal na štiri točke. Ogrožal me je je do konca, do trenutka, ko se je Herlings poškodoval, pa nas je bilo v igri še šest. Šele na zadnjih treh tekmah je boj za naslov postal boj med nama z Jonassom. Ni pa res, da nisem nič taktiziral. V zadnji vožnji, ki me je ločila do naslova, sem vozil z 90 odstotki. Pomembno je bilo, da sem bil boljši od Jonassa, nisem pa šel na nož. Pazil sem, da ne bi padel.

PB: Šef tvoje ekipe Giacomo Gariboldi je na začetku sezone rekel, da si pri svojih 70 odstotkih, medtem ko jih je Herlings že dosegel 110. Dobro je videl tvojo rezervo.

TG: Najbrž res, a skozi sezono sem tudi jaz prišel na svojih 100. Vedno greš lahko še čez, a takrat postane nevarno. Premikanje mej se navadno konča s padcem. Včasih je neizogibno, ker te adrenalin potegne, spodbode te boljši nasprotnik in za trenutek izklopiš glavo. V MX1 bo več izkušenih voznikov, ki vozijo z glavo, kar je v redu, v MX2 pa je tiščanje na polno verjetno tudi stvar starosti tekmovalcev.

Čelada pomaga. Skozi vizir vidiš samo progo, nepotrebna čustva pa si pustil v garaži. Tam smo, da bomo zmagali, na progi ni prijateljstva.

PB: Kakšen učinek imate nate čelada? Kako se prijazen fant spremeni v bojevnika, ko si nadene bojno opremo?

TG: Čelada pomaga. Skozi vizir vidiš samo progo, nepotrebna čustva pa si pustil v garaži. Tam smo, da bomo zmagali, na progi ni prijateljstva. Na startu se ne meniš s tekmovalci. Vsi vemo, da boljše mesto pomeni več slave in več denarja. Tega ne študiraš, a nočeš razočarati ekipe. Tam je moj oče, tam je brat Nejc, ki je zdaj moj mehanik, tam je družina, ekipa, tovarna, navijači. To so resne stvari. Ni več važno sodelovati, ampak zmagati.

PB: Kako se športnik spoprijatelji z bolečino, ki je del treninga in tekom?

TG: To je neločljiv del športa in nanjo se navadiš. Te dni me zaradi padca boli rama, a ni

mam kaj. Lahko me nič ne bi bolelo, lahko bi ležal pred televizijo, a na polici ne bi bilo teh pokalov. Ko si enkrat poškoduješ hrbtenico, pa se ti vse drugo zazdi šala. Okrevanje po poškodbi je bila prava preizkušnja potrpežljivosti. En teden sem ležal v znak, brez blazine, brez premikanja. Ker sem zdržal, sem bil čez mesec dni že na motorju. Srečo imam, da imam odličnega zdravnika, dr. Sasho iz Hrvaške, ki mu popolnoma zaupam in me hitro pošraufa.

PB: Si se ustrašil vsaj takrat? Ko ti je na pokalu narodov v Latviji počilo v hrbtenici?

TG: Ah kje, saj nisem vedel, da mi je. Odpejljal so me na rentgen in me slikali, videli pa nič. Rekli so, da imam počeni dve rebri, mene je pa tako bolelo, kot da sem cel polomljen. Do tekme je manjkala slaba ura, Slovenija pa se brez mene ni mogla kvalificirati. Vzel sem nekaj tablet proti bolečinam in zdravnika prepričeval, da lahko vozim. Precej ga je bilo treba prepričevati, da je popustil, me tako povil, da nisem razpadel, in sem s tremi počenimi vretenci, česar nisem vedel, odvozil še tisto vožnjo. V vsakem športu tvegaš, le da so v motokrosu poškodbe lahko nekoliko hujše. To je v bistvu najbolj zastrašujoča plat športa. Tega se vsi najbolj bojimo, a je nujno, da vse to pred tekmo odmisliš.

PB: Kako to storiš?

TG: Glavo dam na balanco, zmolim in se pogovorim sam s sabo. Rečem si, da zmorem in da bo vse v redu.

PB: Ti je težko reči: »Sem Tim Gajser, svetovni prvak?«

TG: Ni lahko, res. Če mi kdo reče champ, ga popravim in mu rečem, da mi je ime Tim. Najprej sem Tim, potem svetovni prvak. Naslov





Jaz na primer progo vidim razrito, ko je še gladka, in redko se zmotim, ko Timu svetujem linije. Je pa moje trenersko delo tu še težje, ker gre za sina, ki mi pomeni vse na svetu in se še toliko bolj bojim zmote.

TG: Ker imam očeta, ki je tudi moj trener, ne potrebujem psihologa. Ata me pozna do potankosti, on je očka za vse. Veliko srečo imam, da moj trener ve, kaj razmišljam pred tekmo, med tekmo ... Včasih, sicer redko, pa imava tudi drugačno mnenje.

BG: Večinoma imam jaz prav, to moraš priznati.

TG: Seveda priznam!

PB: Naravno je, da se otroci upirajo staršem, trenerja pa je treba poslušati. Kako ločita odnos oče – sin in trener – športnik?

BG: Najtežje je biti trener svojemu otroku. Trener mora biti strog. Oče bi bil rad mehek. Sin se očetu upira, trenerju pa se ne sme. Tim je priden, a je v puberteti!

TG: Ata! V kakšni puberteti?

BG: Tvoja puberteta je zaradi športa zakasnila za dve, tri leta. Ko je bil star 15 let, me je poslušal, kot da sem zakon. Vse je zmagoval,

ker me je 100-odstotno ubogal. Potem je pa tudi njega malo razmetavalo. Brez te zakasnele pubertete bi bil glede na to, kaj zna, svetovni prvak že pri sedemnajstih.

PB: Se strinjaš s tem, Tim?

TG: Moram se!

BG: Evo, to je to, o čemer govorim! To so tota leta. Ti to zdaj rečeš meni, drugemu trenerju pa bi samo dal prav. Ko treniram malega Pancarja, me posluša dvojno: ker sem trener in ker sem Timov oče. Če sva s Timom dokazala, da imam v 80 odstotkih prav jaz, bom odločal jaz. Če bi se pol časa motil, pa bi bil to pogreb. Jaz na primer progo vidim razrito, ko je še gladka, in redko se zmotim, ko Timu svetujem linije. Je pa moje trenersko delo tu še težje, ker gre za sina, ki mi pomeni vse na svetu in se še toliko bolj bojim zmote.

PB: Kje vi vidite Timove največje izzive v novi sezoni?

BG: Konkurenca je huda, ker so vsi, ki so bili lani poškodovani, nazaj, a nama bo celo lažje, ker je motor bolj konkurenčen. Vztrajali smo pri prestopu, ker Hondin 250-kubični motor še ni tako dober, kot je zdaj ta. Zamislil sem si svojo taktiko. Vem, kaj bova naredila na pripravah. Kako bova vozila. Na treningih se bova držala malo nazaj in udarila na tekmi. S tem bova zmanjšala tveganje za poškodbe in si nabrala nekaj prednosti.

PB: Ciljata pa tudi na superkros.

TG: Jaz komaj čakam.

BG: Če z dve leti bo čas za superkros, letos pa imava v načrtu dve evropski superkros tekmi: Genovo in Pariz - Bercy.

PB: Zdaj si lahko to tudi finančno privoščita.

BG: Ja, tega problema nimamo več. Zdaj lahko fajn živimo, nikoli pa ne pozabimo, kako smo začeli. Naše življenje se je zares obrnilo, ko smo novembra 2013 podpisali pogodbo s Hondo Gariboldijem. Decembra smo dobili prvo nakazilo, s katerim smo poplačali položnice, prispevke za s. p. in takrat so mi odblokirali bačni račun.

PB: Kako pa ste hodili na dirke leta 2013?

BG: Sposojali smo si denar. Na svetovno prvenstvo na Švedsko sva se s Timom peljala z osebnim avtomobilom, v njem sva jedla in spala. Vmes nama je zmanjkalo denarja in

nama ga je Vesna nakazala. Lahko bi povedal tudi nešteto zgodb, ki smo jih imeli s starim rumenim kombijem. Z njim smo naredili na tisoče kilometre, ga večkrat porivali, da je vžgal, a je čudežno vedno razpadel šele doma, ko ga je dobil v roke avtomehanik. Takšna je naša zgodba, pa ne samo naša: marsikatera družina je za šport žrtvovala vse. Moja sreča je bila, da sem delal z bagrom in da mi delanje prog leži. Ker tu, za hišo, se je v resnici rodil svetovni prvak.

PB: Tudi sami še vedno tekmuje in zmagujete na tekmah MX za državno prvenstvo. Kako pa ste vi začeli?

BG: Ko sem bil star šest let, sem na majhni črno-beli televiziji videl posnetek tekme iz Orehove vasi. Tisti dan smo obirali vinograd, jaz pa sem se prilepil na teve ekran. Ko sem bil star 14 let, mi je mama kupila prvega tomosa, pa še rumen je bil! S prodajo jajc in mleka je zaslužila tudi za mojo prvo krosko. Mama ni o motokrosu vedela nič, zanimalo jo je le to, da bi bil jaz srečen. Svoje prvo državno prvenstvo leta 1984 sem odvozil z dvema gumama. Tako sem bil zagret, da sem bil preveč živčen in sem na svoji prvi tekmi v Črnomlju na rampi padel na hrbet, a sem bil že prvo leto na stopničkah. Ko sem dobil tisto prvo krosko, 14 dni sploh nisem spal, samo glancal motor.

PB: Prvi motor je bil rumen in rumeno je vaše življenje. To je vaša barva.

BG: Ko sem ustanovil svojo ekipo, sem si izbral rumeno barvo za kombi in drese. Rumeno z nekaj rdeče. Rumena je meni

Ko pa sem se eno noč poglobil in ugotovil, da je 24. marec datum, ko se je rodil Žan, je spet vse dobilo smisel, ne da bi karkoli delal sam. Vse se je naredilo samo.

sonce, energija, rdeča ljubezen in to sta najboljši barvi v življenju. Tudi moja Vesna mi je dala ime Sonček, njena najljubša roža pa je sončnica.

PB: V vaši zgodbi pa je pomembna tudi številka 243.

BG: Tim je pri osmih letih zmagal svoje prve dirke s številko 116. Ko smo se takrat odpravljali v Ukrajino na evropsko prvenstvo, so me poklicali iz AMZS in mi povedali, da je Timova mama preklicala njegovo licenco. Ni se mogla sprijazniti s tem, da Tim vozi. Razumem njeno plat, toda Tim je tako trpel, da je v šoli postal agresiven. Hrvati so nam pomagali z licenco in Tim je nato tri leta tekmoval pod hrvaško zastavo. Za Hrvaško je postal tudi evropski prvak do 65 kubičnih centimetrov. S številko 116 smo se pravza-

prav zahvalili šefu firme Golden Tyre, ki nam je takrat kupil prvi 85-kubični motor in je imel rojstni enajstega junija. Hrvati pa so nam rekli, da moramo imeti kot tujci številko nad 200 in so Timu sami od sebe dali številko 243. Z nji-

mi sem se kregal vse leto, v Orehovi vasi je Tim še vedno tekmoval s številko 116, spiker pa je kar naprej omenjal številko 243. Ko pa sem se eno noč poglobil in ugotovil, da je 24. marec datum, ko se je rodil Žan, je spet vse dobilo smisel, ne da bi karkoli delal sam.

PB: Vi ste naredili stezo. Tega višja sila ne more.

BG: Voznik kot Tim potrebuje takšno stezo, kot jo ima danes tu. Sicer pa so steze rasle z njim. Ko je bil star tri leta, sem mu naredil skok, ki je bil primeren zanj. Naslednje leto sem ga podaljšal in spet tako naprej. Tim Gajser ni priletel z lufta, a brez njega bi bilo tudi vse moje znanje zaman. Skupaj smo popoln tim – Tim, Nejc in jaz, brez punc pa sploh ne gre. Živimo drug za drugega in za motokros. 🇻🇪





10 Najboljših

TEKST DARJO HRIB

FOTO Z DOVOLJENJEM TRIP ADVISOR/WWW.TRIPADVISOR.COM

Ko si zamislimo počitnikovanje v paketu *all-inclusive*, želimo, da se kompletno udobje, ki ga imamo doma, preslika na neko lepšo lokacijo. Gre torej za najbolj brezskrbno različico počitnikovanja, ko se nam je treba na lokaciji zgolj prikazati, potem pa v nas z vseh strani mečejo najboljšo hrano z vseh nadstropij prehranske piramide, živopisne koktajle, neobvezne dejavnosti, čiste bazene, ustrezljive sobarice, mehke blazine in vse drugo, kar nam pač poželi srce. A vsa *all-inclusive* letovišča očitno vendarle niso tako zvesta tej definiciji. Da bi našli deset najboljših, smo se obrnili k Trip Advisorju, kjer so strnili podatke preteklega leta in izluščili deset *all-inclusive* letovišč v Evropi, ki so jih popotniki izbrali za optimalen izbor vašega naslednjega počitnikovanja na stari celini. Morda ne bo najbolj razkošno, bo pa vse vključeno v ceno. No, razen sobarice.



1. *Voyage Belek Golf & Spa (Belek, Turčija)*

Na plaži Sredozemskega morja v sicer teh dneh turistom kar nekoliko vprašljivi Turčiji, vas čaka najboljše, kar lahko Evropa ponudi za *all-inclusive* počitnikovanje. Imate doma mulca, ki ju v tem trenutku s kotičkom očesa ocenjujete, ali vam morebiti

znata zagreniti vaše 24-urno poležavanje in grizljanje grozdnih jagod? Ni problema – v Voyage Beleku imajo tudi za otroke dovolj motil, da bo tam ves čas nasmejana vsa vaša družina. Sobane imajo pogled na morje, bungalovi in zasebne vile pa obdajajo

čudoviti vrtovi v duhu sredozemske flore. Seveda ne gre brez izjemne hrane in številnih zabavnih dogodkov, da boste res kleli dan, ko bo treba spakirati kopalke in se odpraviti domov.
www.voyagehotel.com

2. Ikos Oceania (Halkidiki, Grčija)

Ko prispete na Halkidiki, vas all-inclusive vstopnica vodi na zasebno plažo, kjer vstopite v luksuzni svet Ikos Oceanie. Vsi ljubitelji filmskih trenutkov se lahko nemudoma poženete v infinity (neskončni) bazen s pogledom na Egejsko morje. Tisti, ki ste

prepričani, da je treba na počitnicah migati, pa imate na voljo kopico vodnih športov in drugih aktivnosti za vse starosti. Ko vam zakruli v želodcu, se lahko potolažite v eni od številnih restavracij, glede na kuhinjo, ki vam najbolj diši – na voljo so grška, itali-

janska, azijska in tudi francoska. S polnim želodcem je potem prav, da se podate še na eno od večernih zabav in zaplešete s kakšno sveže opečeno turistko iz držav z bolj zdravim BDP-jem.

www.ikosresorts.com/oceania



3. Sentido Cypria Bay (Pafos, Ciper)

Le streljaj od antičnega mesta Pafosa ždi *all-inclusive* letovišče, ki se naslanja na čudovito plažo. Primerno tako za zaljubljene pare kot tudi za polnovredne družine, saj dobrot za razvajanje nikoli ne zmanjka. Wellness spa, športne aktivnosti, zabavni programi in bazeni, ki imajo za naše bralce verjetno najbolj privlačno atrakcijo – plavajoči bar. Tako je – medtem ko

se vaša draga nastavlja sončnim žarkom, vi z nekaj elegantnimi plavalnimi zamahi priplavate do šanka in si, stoječi v osvežilni bazenski vodi, po grlu zlijete hladno pivo. In potem seveda naredite selfie, da nemudoma pokažete prijateljem, kako neizmerno boljše je vaše življenje. Če že iščete proste termine, se z veseljem povabimo zraven. www.sentidohotels.com



4. Louis Ledra Beach (Pafos, Ciper)

Še eno all-inclusive letovišče blizu Pafosa na Cipru si je priborilo mesto med desetimi najboljšimi – Louis Ledra Beach leži čisto blizu zgodovinskim znamenitostim, trgovinam in drugim turističnim atrakcijam, obenem pa se naslanja na prelepo obalo Pafosa. Tako imate vedno na voljo kopico turističnih aktivnosti na eni in možnost brezskrbnega poležavanja na plaži na drugi strani. No, na tej drugi strani

pa ni le plaža. So tudi atraktivni bari, kjer si lahko organizirate romantičen zmenek ob ogledu sončnega zahoda nad neskončnim obzorjem morja. Nista na prvem zmenku? Ni problema – v bližini je še kopica zabavnih dogodkov, kjer se raja in pleše vse do jutranjih ur. Niso pa pozabili niti na tiste, ki radi aktivneje preživijo dan, kot tudi ne na tiste, ki pričakujejo prvovrstne pojedine. www.louisshotels.com



5. *Cornelia Diamond Golf Resort & Spa (Belek, Turčija)*

Blizu zmagovalnega all-resort letovišča po tem izboru so še ena tovrstna turistična nebesa. Letovišče Cornelia Diamond leži med Sredozemskim morjem in košatimi gozdovi borovca, kar bo ganilo vsakogar, ki tudi takrat, ko je obkrožen z najboljšim luksuzom, še vedno rad ostaja v stiku z naravo. Samo letovišče ponuja pet restavracij, osem bazenov in nešteto lokacij za športne aktivnosti, vključujoč areno za kegljanje, vodni park in celo golf akademijo, da lahko končno le izpilite svoj travniški zamah.

www.corneliareSORT.com



6. *Liberty Hotels Lara (Antalya, Turčija)*

Vrhunska lokacija za družine. S pogledom na svetlikajoče valovanje Sredozemskega morja, to letovišče ponuja vse, kar potrebujete, da počitnice z družino preživite v miru in spokojnosti. Na voljo so bazeni, namenjeni le otrokom, vključno s tobogani, medtem ko si odrasli lahko privoščite še finko savno ali pa kopanje v znamenitem otomanskem kopališču. Na voljo so tudi moderno opremljeni prostori za športne aktivnosti, da vam čez počitnice ne zakrknje vaš trebušni šesterček, restavracija pa ponuja tako izbor jedi iz mednarodnih kuhinj kot tudi številne turške specialitete. In ja, lahko večerjate kar ob bazenu. Kot je omenil eden od ocenjevalcev na TripAdvisorju: »To je košček paradiza.«

www.libertyhotelslara.com



7. *Louis Phaethon Beach (Pafos, Ciper)*

Hotel s štirimi zvezdicami leži na plaži Pafosa in ima verjetno najlepši pogled na Sredozemsko morje od vseh lokacij na Cipru. V bližini je slikovito pristanišče, hotel pa je od mednarodnega letališča oddaljen zgolj deset kilometrov. V srcu letovišča so na voljo zunanji in notranji bazeni, parne kopeli in tudi vsem romantikom nujni džakuzi. Ustrežljivo osebje poskrbi ne le za čistočo, ampak tudi za vse vaše hedonistične želje, medtem ko je vaša edina skrb le to, da ne pozabite, kdaj morate domov.

www.louishotels.com





ta teden

z Juretom Godlerjem

Tako se je v resnici zgodilo.
Vsak četrtek zvečer.



LUFT
bar & party

MARIBOR, SLOVENIJA



predstavlja

**DJ BRINA
KNAUSS**

(B&B Ushuaia Ibiza beach club resident 2015)

WARM UP: TIMO G.

SOBOTA

20.2.

TIMO G.

Vstopnina 5 € / Začetek: 22.00 – 04.00

PREDPRODAJA: Luft bar & party

REZERVACIJE MIZ: +386 (0) 40 413 514

8. *Iberostar Anthelia (Costa Adeje, Kanarski otoki, Španija)*

Vseh pet zvezdic si je priborilo letovišče na Costa Adeje, sanjski lokaciji na otoku Tenerife (ki je, mimogrede, izbran tudi za lokacijo z najboljšo klimo prek vsega leta). Letovišče je zasnovano tako za pare kot tudi za družine z otroki in poslovneže, ki se tjakaj zatečejo na kakšno konferenco ali prestižnejši sestanek. V hotelu so trije bazeni: dva ogrevana in en bazen z neogrevano morsko vodo. Štirje bari in štiri restavracije bodo poskrbeli, da ne boste nikoli žejni ali lačni, na menijih pa se ponuja tako lokalna kanarska kuhinja kot tudi mednarodne jedi. Če imate namen biti aktivni, so vam na voljo številne dejavnosti, s katerimi si boste pohitrili srčni utrip in do potankosti spoznali otok. Če pa bi le radi preživeli čim več časa v horizontalnem položaju, vas ob vsem tem čaka še vrhunski spa z najboljšimi storitvami za razvajanje.

www.iberostar.com



9. *Club Med Palmiye (Kemer, Turčija)*

Club Med Palmiye je ugnezden v razgledu na nedotaknjene vršace gorovja Taurus in še vedno le streljaj od prostrane plaže in kristalno čistega morja. Bungalovi počivajo v senci borovcev, iz hotela pa se razgrinja čudovit pogled na Sredozemsko morje. Tako na eni lokaciji doživite dve popolnoma različni atmosferi – gorsko in morsko. Nevsakdanja lokacija, ki se ji ne boste mogli načuditi, kot se tudi ne boste mogli načuditi neverjetnim kreacijam, v katere vam med pospravljanjem sobe zložijo sveže brisače. Magične sobarice!

www.clubmed.co.uk



10. *Hotel Adler Thermae Spa & Relax Resort (Bagno Vignoni, Italija)*

To luksuzno letovišče leži na sanjski lokaciji v srcu Toskane v Val d'Orci, nedaleč od Siene. Lokacija izjemne kulturne dediščine, ki jo ščiti znak Unesca, je tudi čisto blizu osrčja vinske dežele, kamor se lahko le v nekaj minutah pripeljete z avtomobilom in se predate vsem tamkajšnjim rujnim in kulturnim znamenitostim. V letovišču so na voljo številne savne, skupinski fitnes center in celo možnost, da se udeležite zasebnih učnih ur nordijske hoje. Če se torej želite spočiti, uživati v naravi in vinu, se predajati izvrstni hrani in se spomniti, kako se sliši tišina, potem je to prava izbira za vas.

www.adler-thermae.com



BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**



www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!



Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!



PORSCHE CAYMAN GT4

TEKST **BRANKO BOŽIČ** FOTO **PORSCHE**

ČISTA AVTO

Ga še niste videli v živo? Nič čudnega, saj so za kupce z vsega sveta izdelali le nekaj več kot 2000 porschejev caymanov GT4 in prav vsakega od njih prodali že davno, preden so sestavili prvega. Nekateri pravijo,

da je to dirkaški GT3 za splošno javnost. Jaz pravim, da je to in še veliko več. Na starem angleškem dirkališču in po okoliških cestah sem za volanom tega neverjetnega avtomobila doživel pravo razsvetljenje.



RITETA





Porscheje dobro poznam – preizkusil sem vse, od osnovnega boxerja do GT3-ja.

Tokrat pa je bilo nekaj drugače. Popolnoma drugače. Avtomobil, ki sem ga vozil, je bil na papirju svetlobna leta daleč od najmočnejšega in najhitrejšega vozila. Kljub temu sem bil z njim hitrejši, kot sem bil kdajkoli, in predvidevam, da tako hiter ne bom več nikoli. Porsche cayman GT4 je namreč izdelek z idealno uglasenim ravno-vesjem med konceptom, obliko, motorjem, karoserijo, pogonskim sklopom in s čimerkoli že, kar enači bit avtomobila z vrhunskim izdelkom.

Skrivnost tega avtomobila leži v tem, da vse funkcije opravlja z nepredstavljivo umirjenostjo in avtoriteto. Usposobljen voznik lahko izkoristi večino avtomobilovega potenciala, ne da bi se pri tem čutil kakorkoli ogroženega ali da bi se zbal, da bo makino pripeljal na mejo (ali celo prek) zmogljivosti. Celo za avtomobil s sredinsko nameščenim motorjem je količina mehanskega oprijema naravnost osupljiva, k čemur svoj delež prispevajo tudi Michelinove cestno legalne poldirkaške gume.

[S caymanom GT4 boste enako uživali, če vas bo odpeljal po nedeljski časopis ali steklenico mleka v bližnjo trgovino ali če se boste z njim zdivjali po dirkališču F1.]

Krmiljenje je izredno hitro, odzivno in natančno, odlična je količina povratnih informacij, ki jih pri tem dobi voznik s prednjih koles. Zavore ves čas delujejo po principu 'kolikor pritisneš, toliko dobiš' in vedno dajo od sebe več, kot bi kdaj potreboval, ne glede na to, ali so jeklene ali (opcijsko) keramične. Skrajšana prestavna ročica in hitrejši mehanizem menjalnika skrbita za gladko prestavljanje, edina težava je morda le v tem, da vozniku občasno ne uspe uskladiti roke in leve noge. Ko je program za uravnavanje stabilnosti izklopljen in je odzivnost pogonskega sklopa nastavljena na najvišjo možnost, lahko med prestavljanjem v nižjo prestavo zaslišim celo mikaven zvok dodajanja vmesnega plina, ne da bi se pri tem petelinil s staromodnim pristopom peta-in-palec. Ampak ... kakšen zvok! Le malo stvari zveni bolje od 3,8-litrskega atmosferskega šestcilindričnega bokserskega motorja, ki brni sredi tega porsche-

ja, prav zadaj za voznikovim hrbtom, povezan z lahkim, skoraj dirkaško svobodno dihajočim izpušnim sistemom.

Na dirkališču je dal avtomobil od sebe vse in še več, me je pa seveda zanimalo, kako se obnese na navadnem asfaltu ovin-kastih lokalnih cest v Surreyju in West Sussexu. Če upoštevamo, da marsikateri gradniki GT4 izhajajo iz sedanega porscheja





911GT3, bi pri zelo nizkem podvozu in 20-palčnih kolesih lahko pričakovali precej neudobno vožnjo. Ne bi se mogli bolj motiti – cayman GT4 je presenetljivo udoben in ubogljiv, enako vrhunsko se obnese pri vseh hitrostih. Blažilniki in vzmeti upside-down (torej nameščenih ravno obratno kot pri normalnih avtomobilih, da je bat spodaj, ohišje pa zgoraj) vzmetnih nog so dosegli popoln kompromis med udobjem ter ustrezno ravni-jo oprijema in odzivnosti. Celó v načinu sport sistema PASM (Porsche Adaptive Suspension Management) vožnja ni niti tresočá niti nervozna, je le čvrstejša, z večjim popolnim nadzorom ter z zmanjšanim bočnim in verti-

Dirkalnik za vsakogar

Porsche cayman GT4 se je s svojim aeropaketom in količino aerodinamičnega oprijema, ki ga razvije tam, kjer najboljše deluje (torej pri dirkaških hitrostih), zelo približal modelu GT3/ GT3 RS. Ampak GT4 v nasprotju z RS od nikogar ne zahteva, da je poklicni dirkač ali vrhunski amaterski voznik – ne le oni, vsakdo lahko uživa v večini njegovih odlik in sposobnosti. Prav zato je cayman GT4 zagotovo tisti popolni, zmogljivi, malodane dirkalni avtomobil za vsakogar, ki resnično ceni in ljubi hitro, a uravnoteženo dinamično vožnjo tako na cesti kot tudi na dirkalni stezi. Kot je nekoč rekel Herr Preuninger: »Resda iz stare šole, a ne staromodno.« Kako resnično.

kalnim gibanjem. Zaradi neverjetne prilagodljivosti PASM-a v katerikoli nastavitvi pa je avtomobil še toliko odličnejši.

Medtem ko je prestavno razmerje prijetnega šeststopenjskega ročnega menjalnika še vedno precej dolgo, pa kombinacija 380 'konjev' in navora, ki z ostrejšim nastavitvamí motorne elektronike prideta do izraza že zgodaj pri nižjih vrtljajih na minuto, omogočata veliko lahkotnejšo vožnjo brez nujnega vzdrževanja res visokih motornih vrtljajev. Resnično zabavno je vožnjo raztegniti skozi celoten razpon, na primer tretje prestave, saj je razpon uporabnih hitrosti veliko večji, kot bi pričakovali. Dejstvo, da vam v zadnjih dveh prestavah nikakor ne bo uspelo preživeti toliko časa, kot bi si želeli, vas ne bi smelo skrbeti. S caymanom GT4 se vse zgodi tako zelo hitro in s takojšnjim odzivom na vaš ukaz. To je, vsaj kar se zadeva mene, najpopolnejši in najzmogljivejši GT, ki ga je Porsche kdaj postavil na cesto. 🏁



S caymanom GT4 se vse zgodi zelo hitro in s takojšnjim odzivom na ukaz. To je najpopolnejši in najzmogljivejši GT, ki ga je Porsche kdaj postavil na cesto.



O LJUBEZNI IN IZDAJI LJUBEZNI

TEKST DAGMAR MENEGHELLO/WWW.PALMIZANA.COM

PREVOD BORUT OMERZEL

FOTO NELA ZANINOVIĆ

NAKIT TANJA ČURIN OBLEKE IVANA POPOVIĆ

Sirenine ogrlice

»Ko se ob burji zapeni morje, glej jih vile v morskih brazdah!«
pravijo v Dalmaciji. To je nenavadna zgodba o srečanjih
z vodnimi bitji na daljnih otokih, v deltah, uvalah, kjer se morje
in obala srečujeta v vedno novih oblikah.







Rodne ženske, nimfe, sirene, rusalka, nereide, morske deklice, morske device, ondine, undine, voda panny, boginke, Lorelaj – kakorkoli jih imenujemo na naši širni celine, ta vodna bitja v mitologiji starih civilizacij, od davnih časov pa vse do danes, ta prelepa bitja nosijo v sebi isto tragiko – izdano ljubezen, ki so ji žrtvovale vse in zaradi katere so zapustile svoj življenjski prostor in svoj svet.

Za zlomljeno srce in ljubezensko bolečino se maščujejo tako, da s svojim mamljivim, prečudovitim glasom in erotičnim telesom druge moške zvabljujejo v svoj objem, v smrt v globini oceana, morja, jezera, reke, vodnjaka ...

Njihov svet je voda. Tam poležavajo, lenarijo in medtem se njihovi razkošni dolgi lesketajoči lasje, beli kot mesec, zlati kot sonce ali zeleni kot svila vodnih trav, prepletajo z morskimi ali rečnimi tokovi, globoke oči pa se svetijo na zapeljivem obrazu.

Kdor uzre katero od njih, zboli od želje. Izpolnitev želje pa se konča s smrtjo. Poželenje je močnejše od strahu.

Rusalkine oči jočejo z dragulji

Veliko območje, kjer so doma slovanski narodi, je prepolno zgodb o vodnih vilah. Na rodovitnih predelih so to gole krasotice. Na bolj grobih prostranstvih velike Rusije se pojavljajo v obliki poltenih Amazonk. Na daljnem severu so se spreminjale v grozne dlakave prikazni ... No, najpogostejše

pa narodno izročilo govori o prekrasnih sirenah, katerih lepoti ni enakih. Včasih čudovite in skrivnostne kakor mesečina, v haljah, stkanih iz megle in zelenega listja, z neskončno žalostnimi očmi, ki govorijo o tragičnem nastanku in bistvu vsakega bitja.

Kadar žalujejo, iz oči rusalk tečejo biseri, kadar so vesele, njihov smeh moške obnori.

Rusalka so duhovi mladih žensk, ki so se utopile, naj je šlo za nesrečni dogodek, samomor ali jih je pokončala tuja zla roka. Druga izročila govore, da so vodne vile nastale iz otrok, ki so umrli nekrščeni ali pa so se utopili. Ker nikoli več ne bodo občutili materine ljubezni, rusalka vnašajo strah narodu v kosti, ker se veruje, da bodo napadle noseče ženske.



Njihovo je podvodno cesarstvo neverjetne lepote. Zidovi so prekriti z zlatom in dragulji, s stropov marmornih soban se zibljejo kristalni lestenci. Ko pa se približa poletje in se vode segrejejo, se rusalka podajo na veje dreves, ki jih Slovani poznajo kot domove umrlih.

Vile preživljajo čas z igrami in s plesom, s česanjem svojih krasnih dolgih las in z vabljanjem nesrečnikov v njihovo vodno smrt. Znale so kot izvrstne predice.

So tkalke usode. Izročilo pravi, da one odločajo, kdo bo umrl in kdo se bo rodil, kdo bo užival v blagostanju in kdo bo nosil beraško palico, kdo se bo poročil in kdo ostal neplođen. Povzročajo tudi nevihte, točo in strele.

Številne druge bajke govorijo o tajnih zdencih rusalk, katerih magične vode pripisajo razsvetljenje in ozdravitev.



Češki narod pozna vodne pany ali žene, slovaški vodapanenky, na Poljskem pa so to boginje, bogunki, v Bolgariji pa vila nima samo črnih las, ampak tudi črno čud. Vile so rojenice, uresnice, juresnice, suđenice, ladarice, vile brodarice ... Gorske vile so nastale iz oblačnih vil in bivajo na velikih planinah, in kolikor je planin, toliko je tudi vilinskih izvirov. Vilinska voda pa je zdravilna.

V hrvaškem Medžimurju se pripoveduje, da vilinska pesem premami deklet, da tudi ona postane vila. V Dalmaciji, kjer

našega vsakdana, naše domišljije, našega govora in sami postanejo mit. Don Kihot in Faust, Hamlet in lady Macbeth, Emma Bovary in drugi postanejo realni in živi kot Odisej in Ojdip, Kasandra in Medeja. Imena številnih literarnih junakov so se ustalila v našem svetu, da jih pogosto niti več ne povezujemo z deli, v katerih so nastali.

Eno od imen, ki se je osamosvojilo od svojih stvariteljev in je ustvarilo svojo lastno življenje, je priklicala v življenje znana pisateljica Ingeborg Bachmann. Gre za *Undino* (latinsko *unda* pomeni val, *Ondine*

S svojim mamljivim, prečudovitim glasom in erotičnim telesom druge moške z vabljanjem v svoj objem, v smrt v globini oceana, morja, jezera, reke, vodnjaka ...

so vetrovi močni, so ljudje poslušali burjo in v njeni pesmi vetra slišali vilinske glasove. »Ko se ob burji zapeni morje, glej jih vile v morskih brazdah, ki hitrih nog prše po vodni površini, glej jih na obali, kjer divje plešejo in uroke delajo. Če kdo se z ladjo jim približa, ko v burji pojejo, ta ladja se bo prevrnila!«

Vilinske pesmi so težko razumljive kakor veter. Razumejo jih samo izbrani. S svojimi pesmimi vile najavljajo ljudem neznane stvari. Latinski izraz za vilo *fatae* pomeni prerokinja.

Izdaja ljubezni – Undina, Ondina, Lorelaj

»Začetek in konec književnosti se srečata v mitu.« Tako opisuje kompleksno razmerje teh dveh področij Jorge Luis Borges. Na mitskih izvirih literatura išče in najde svoje junake, slike, zgodbe in jim daje novo, spremenjeno interpretacijo. Toda pogosto se dogaja ravno nasprotno – literarni junaki postanejo tako vsenavzoči, da neodvisno od knjige, v kateri so spočeti, zaživijo svoje novo lastno življenje, postanejo del

v francoščini pomeni nimfa), morsko devico, ki je iz ljubezni do zemeljskega človeka zapustila svoj svet, na zemlji ni našla sreče in na koncu se je morala vrniti razočarana in izdana v svoje vodne globine. Že vse od antičnih časov je očitna takšna kontroverzna fascinacija nad ženskimi vodnimi bitji, katerih glasovi izražajo povsem drugačno ženstvenost kot zemeljske ženske.

V mistični knjigi *Liber de nymphis, sylphis, pygmaeis et salamandris et de ceteris spiritibus* Theophrastusa Paracelsusa iz leta 1581 so omenjene undine, ki bivajo v vodi kakor mi na zraku in se čudijo naši obliki obstoja kakor se mi njihovemu. Pa vendar se ta nimfa lahko zahvali za svoj samostojni in samosvoj literarni lik šele francoskemu romantiku baronu Friedrichu de la Motteju Fouquéju, na katerem so pozneje zgrajena številna književna in glasbeno dela – o njenih usodnih čarih in še usodnejši usodi. Omenimo samo Heinejevo Lorelaj ali Andersonovo malo morsko deklico, katere nesrečno usodo spoznajo naši otroci že v svojih najzgodnejših letih.



Vsak svoj dih posvečam tebi kot zaobljubo svoje ljubezni in zvestobe

Vitez Hilbrand jaha skozi tajinstvene gozdove, v katerih žive duhovi, in sreča nenavadno, toda božansko naravno bitje Ondino. V njo se zaljubi in z njo preživi v deviški naravi otoka brezskrbne, neskončne dni ljubezenske izpolnitve. Tako se začne ta zgodba – utopija zelenega harmoničnega združenja človeka in narave, ženske in moškega, racionalnosti in čutenja, proze in poezije ...

Ondina ni bila smo prelepa in njena podoba je pustila vsakogar brez diha, temveč je bila tudi bistra in neustrašna, čemur danes rečemo svobodni duh, kar pa je našega viteza še bolj vezalo na novo spremljevalko.

Kakor vse nimfe in sirene je bila tudi Ondina sumničava do ljudi in svojega zemeljskega ljubimca. Če se bo v človeka zaljubila in z njim zanosila, bo pridobila dušo, a izgubila svojo večno mladost, začela se bo starati kot vse umrljive ženske. Predati se ljubezni je pomenilo – žrtvovati vse.



Če se bo v človeka zaljubila, bo pridobila dušo, a izgubila svojo večno mladost, začela se bo starati kot vse umrljive ženske. Predati se ljubezni je pomenilo – žrtvovati vse.

Če jo bo ljubljene zapustil, bo ne samo izdana, osamljena in grda, ampak tudi daleč od svojega elementa vode in svojega dolgega življenja. Toda v trenutku, ko je srečala svojega uglajenega mladega viteza, je vodno bitje izgubilo vso svojo previdnost.

»Pojdi z mano, bodi moja žena,« ji je šepetal on. »Vsak moj dih bo moja zaobljuba tebi moje ljubezni in zvestobe.« Primerjala je globino in moč njegove ljubezni s svojo – in mu je verjela.

Medtem ko je čakala, da jo odpelje na svoj dvor, je pletla poročna oblačila iz najtanjših morskih trav, gorgon in alg ter vanje vpletala vse barve morja, od bele peene na vrhovih valov, modre, turkizno zelene, globinsko modre, vijolične. Po vseh morjih je zbiralala najsvetlejša, najprosojnejša, najlepša drago kamenje, safirje, smaragde, vodne kristale, turkize v barvi hrepenenja in jih nizala v poročno ogrlico – zaobljubo ljubezni.

Sreča ji ni bila usojena. Nesprejeta in osamljena v njegovem okolju, ki ni sprejemalo nič drugečnega in jo je surovo zavrglo, je živela na varnem, močnem ognju mozeve ljubezni.

Naslednje leto mu je Ondina rodila sina. Njena mladostna lepota je začela bledeti, še lepo telo je dobivalo težo zrele ženske.

Njen vitez je začel gledati za mladimi, jedrimi devicami. Kmalu ga je zalotila nezvestega v objemu druge ženske.

Med eno od voženj z ladjo se Ondina, globoko prizadeta in izdana v svoji ljubezni, poslovi od svojega Hilbrand in celotnega človeškega rodu. Vrže se v vodo in hitro izgin v njenih vrtincih. Še vedno pa Ondina upa, da je njen vitez ne bo pozabil. Toda on se hitro preda čarom lepe Beralde.

A nove poroke nezvesti ljubimec ni utegnil okušati – Ondina še enkrat zapusti globine voda in stopi na zemljo. Vrne se na kraj svoje izdane ljubezni, za katero je bila pripravljena žrtvovati vse, in kaznuje nezvestega s smrtonosnim poljubom.

S poljubom, ki je našel pot tudi v znatnost, saj so v medicini sindrom centralne hipoventilacije (CHS) leta 1962 poimenovali z njenim nesrečnim imenom – Ondinina bolezen. Kakor smo prebrali zgoraj, ime poznamo iz nemške legende o nimfi Ondini, ki je uročila svojega nezvestega človeškega moža tako, da mu je odvzela vse telesne avtomatične funkcije, kar je pomenilo, da mož ni smel pozabiti dihati. Ko je prvič zaspal, je prenehal dihati. No, resnici

na ljubo, večina bolnikov s sindromom CHS ne neha dihati v celoti, težava pa je v tem, da ne diha dovolj globoko.

Toda vrnimo se v svet umetnosti in človeške duše. Številna, ne vedno uspešna literarna, operna in likovna dela, ki so zrasla na fabuli te zgodbe, potrjujejo, da se je francoski romantik dotaknil bolečega človeškega spoznanja o kompleksnosti človeških odnosov v patriarhalni civilizaciji. Spoznanja o človeškem potlačenem hrepenjenju po izgubljeni življenjski harmoniji, enakovrednejšem in jasnejšem, odkritejšem dialogu vseh živih bitij, zlasti moškega in ženske. O eksistencialnem statusu človeškega posameznika in nujni stopnji njegove prilagoditve družbenim normam, o potrebi razčiščenja in očiščenja mučnih slojev preteklosti in o pravici in svobodi do upora in različnosti.

»Vi ljudje ste videti tako sovražni in uničevalni. Ničesar nisem vedela o vaših sprevrženih navadah in okrutnih predsodkih. V takšnem svetu ne bi mogla nikoli najti svojega miru in sreče,« razočarano vzdihne ženska iz vodnih globin.

Vi ljudje – vi pošasti

Velika evropska književnica Ingeborg Bachmann se je čez 150 let uspešno lotila fabule o vodni sireni in izdani ljubezni. Že sam naslov *Ondina odhaja* nam sporoča, da se zaveda nemogućnosti komunikacije





med spoloma in da skupni jezik ni najden in da ne obstaja upanje o skorajšnjem enakovrednejšem, uspešnejšem sporazumevanju med moškim in žensko.

Otoki, obale, delte, rokavi, izlivi rek, poplavljeni območja so kraji, kamor je pisateljica umestila dogajanje, kraji, kjer se element vode in element zemlje srečujeta v mirnih ali silovitih objemih, nenehno spreminjajoč svoje oblike.

Samo na takšnih krajih je mogoče srečanje dveh tako različnih bitij in njuna združitv v ljubezni.

Undina v tej zgodbi ni več objekt, ona dobi glas. Sam roman je pravzaprav mono-

log ženske iz vode o njenih bridkih izkušnjah z zemeljskimi ljudmi.

Naj bo Undina še tako prizadeta, ne more nehati ljubiti, obsojena je na to, da sebi vedno znova povzroča bolečine v vedno novih ljubezenskih zvezah, v katerih je vedno znova izdana.

Moške imenuje pošasti, monstumi. Te pošasti z vedno istim imenom Hans, vedno znova Hans, ki nosi v sebi vse oznake patriarhalnega okolja, enega za drugim »... ob zori, ko se prebujajo svetloba, ko se vedno rastlinje razmika, ko listje pija kapljice z njenih las ...« – Undina vedno znova sreča svojega novega moškega, ljubimca Hansa.

Pri Andersenu mala morska deklica žrtvuje svoj glas, da bi dobila noge in živela ob svojem princu. Ona se ne more sporazumevati s svojo ljubeznijo in mora najti druge načine, da bi se izrazila – s svojim skladnim telesom, svojo hojo in plesom, svojimi pogledi, prepolnimi globokih čustev. Toda princ ne zna prebrati, ali pa mu je za to malo mar, ljubezni v njenih očeh in njun odnos je obsojen na propad.

Undina uporablja govor, resda moški govor, kajti svoj ženski govor šele išče, on ne obstaja, šele nastaja in se ga bere kakor sliko razburkanega morja. Undina ljubi svoj življenjski prostor, vodo, to gosto prosojnost, zelenilo v odblesku vode, molčeče vodne prebivalce, kakršna ona tudi vedno znova postaja, ljubi svoje lase, lebdeče v vodnih tokovih, ljubi to pravično tekočino, ravnodušno ogledalo, ki ji preprečuje, da bi ljudi videla drugačne, kakršni so. Toda ne more si pomagati, da bi se ne vedno znova zaljubila.


Pred zaljubljanjem v Hanse, ki so pošasti do sebe in do svojih žena, te pošasti, ki iz svojih žensk delajo svoje ljubice. Svoje ženske za eno noč, en teden, svoje ženske za vse življenje, same sebe za njihove može. Kupujejo in se kupovati dajo, prevaranti in prevarani sočasno. Poroka je zanje samo beg pred samim seboj, in ne dialog dveh istega duha. Govor uporabljajo, da bi prekrili resnico, popolnili praznino z drugo praznino.

Prepotene »pošasti čvrstih in nemirnih rok, kratkih belih nohtov, zanemarjenih nohtov s črnimi robovi ...«.

Harmonija, razumevanje na ponujenem temelju nista mogoča.

To Undini in Hansu uspeva samo v trenutkih ljubezenske združitve, ekstaze na kraju, oddaljenem od človeške civilizacije, na kraju, kjer je voda poplavlila zemljo, reke so narasle, vodni cvetovi so se tisočkrat razcveteli in potonili in morje, ta siloviti krik, je udarjalo in udarjalo ob zemljo z valovi, dokler se njegovi vrhovi niso prekrili z belo peno. Samo v trenutku ljubezenskega zanosu najdeta skupno enost, z ločitvijo telesa se je ločil tudi duh.

Undina odide, a se zaveda, da ne more biti brez ljubezni, primorana je ljubiti, znova storiti isto napako. »Kaj potem pomaga biti umit z vsemi vodami, vodami Donave, Rena, Tibere ali Nila,« obupano sprašuje.

Undina nosi v sebi utopijo o iznajdbi novega govora spolov in upanje o spremembi moško-ženskih odnosov, o odpravi patriarhalne odvisnosti. »Moramo najti prave besede.« Dokler jih ni, morska nimfa joče z biserimi solzami, njene rane krvavijo, kapljice krvi se spreminjajo v najbolj bleščeče rubine, zlomljeno srce se drobi pod trdim jantarjem. In niza ogrlice – zaobljube ljubezni, jih vedno znova trga in meče po morskem dnu. 



AMBERLEIGH WEST




Divja v srcu

FOTO SASHA EISENMAN

Izgubite se v naravi z naravno lepo Amberleigh West, ki je vedno za. Za pustolovščino v naravi, se razume.

M Odrasla je v osrčju bujne pokrajine, ob deročih rekah in globokih jezerih, pod modrim nebom in med prostranimi travniki. Vajena divje narave se Amberleigh ne počuti najbolje v zaprtih prostorih še toliko slabše, če so hrupni. »Če sem predolgo zaprta med štiri stene, postanem nemirna. Vedno me vleče ven, in če bi lahko, bi večino časa veslala, tekla in kolesarila. Mogoče je slišati čudno za dekle moje starosti, a skoraj nemogoče me je spraviti v nočni kljub. Ko grem s prijatelji na taborjenje, sem jaz tista, ki zakurim ogenj. Jaz postavim šotor. Jaz bom našla hrano. Ne nosim ne nakita ne dragih oblek - zame je največji luksuz lepota narave, in prav zato je moj piktorial nekaj tako čudovitega. To sem jaz, stoodstotno

jaz,« pravi Amberleigh, ki ne goji posebne ljubezni do praznega zabijanja časa, ničnih užitkov in nekritičnega potrošništva. Raje hrani svoje možgane, vlaga vase in neguje svojo dušo.

Od nekdaj si je želela biti igralka - že kot otrok se je rada igrala s kamero, snemala naravo in prijatelje, a njen cilj je bil, da se pravzaprav postavi pred njo. Dokler ni prišlo Playboyevo vabilo na snemanje, ni zares verjela, da bi njene sanje lahko postale resničnost. »Nikoli nisem bila tista punca, s katero se hočejo fantje stiskati na šolskem plesu, jo vabijo ven ali pa ji zgolj nagajajo, ker jim je všeč,« pravi in kar težko verjamemo. Ko jo je končno ustavil Playbojev skavt in jo 'povabil na ples', ni oklevala niti za trenutek. Draga Amberleigh, nas veseli, sicer pa bi te že nekako prepričali, verjemi ... 













Miss marca



PLAYBOY
SLOVENIJA

Amberleigh West





Amberleigh West

AMBERLEIGH WEST

9. april, 1991;

Sedro-Wooley, Washington

175 cm ■ 51 kg ■

88-60-88

Moja vizija:

Navdihniti ljudi, da bi začeli slediti svojim sanjam in živeti svojo resnico! Ste si vzeli čas, da bi ugotovili, kaj vas resnično osrečuje?!

Privlačijo me:

Zvesti, razmišljujoči, zreli, zdravi in preprosti moški. Zaljubim se lahko le v pravega džentlemana.

Odbijajo me:

Moški, ki ne spoštujejo žensk, se ne znajo obnašati in me poskušajo na vsak način kupiti z darili.

Moja velika strast:

Hrana! Ves čas sem lačna, zato rada kuham in rada grem ven jest - a le zdravo hrano.

Moji hobiji:

Hribi, kolesarjenje, wakeboard, plavanje, veslanje, jahanje in taborjenje - to je moj svet.

Tako živim:

Kot otrok narave! Če bi bilo mogoče, bi s svojim džentlemanom živela kar pod milim nebom.



PLAYBOY

Varieté

En prijatelj pravi drugemu: »Kdo pravi, da kondom omogoča varen seks? Marko ga je imel, pa ga je vseeno ustrelil sosedin mož.«

Mož se zgoda jzutraj vrne domov in žena ga vpraša:

»Kje si spal?«

On ji odgovori: »Pri prijatelju, seveda.«

Žena se odloči, da bo zadevi prišla do dna, in pokliče njegovih deset prijateljev. Nazadnje ugotovi, da je pri šestih zares prespal, pri štirih pa tisti hip še vedno spi na kavču.

V Mercatorju možakar kupuje kondome:

»Imate kartico zvestobe?«

»A ti mene zajebavaš?«



»Halo, policija?«

»Da, recite.«

»Z avtom sem zbil dve kokoši, kaj naj naredim?«

»Vrzite jih ob cesto, da ne bosta ovirali prometa, in ne utrujajte več policije s takšnimi stvarmi!«

»V redu, v redu, hvala ... Ampak kaj naj naredim z njunim golfom?«

Dedku začne 18-letni vnuk iti že pošteno na živce, ker sedi cele dneve za računalnikom, zato stopi do njega: »Ko sem jaz bil toliko star kot ti, smo šli s kolegi v Trst, zavili v prvi bordel, jim vse spili, vse pojedli, vsem kurbam pogrizli joške, kelnerju poscali šank, potem pa šli, ne da bi plačali!«

Malemu je ideja všeč.

Po dveh tednih se vrne cel razbit in povit, pa ga dedek vpraša:

»Ja kaj si pa delal?«



»Hja, isto kot ti. Smo šli s kolegi v Trst, zavili v prvi bordel, jim vse spili, vse pojedli, vsem kurbam pogrizli joške, kelnerju poscali šank, hoteli it, ne da bi plačali, pa so iz zadnje sobe stopile tri gorile in nas nalomile!«

»S kom pa si šel v Trst?« vpraša dedek

Mali odgovori: »S turistično agencijo Kompas. Pa ti?«

»S partizani.«

Na jutranjem vlaku pride en možki mimo drugega in mu reče: »Spal sem s tvojo ženo.« in odide naprej.

To se ponavlja nekaj dni in žrtev to doma pove svoji ženi.

Žena pravi: »Ne se sekiraj za to, tip si te je izbral za naključno žrtev. Najbolje, da ga ignoriraš, pa bo nehal.«

Naslednji dan na vlaku pa spet pride tisti možki mimo in reče:

»Špeckahla!«

Pride Mujo na slovensko mejo in carinik ga vpraša:

»Alkohol?«

»Ne.«

»Cigarete?«

»Ne.«

»Kava?«

»Eee, ajd može jedna kafa na brzino ...«

Kaj je nesporazum? Pokličeš sosedo na kavo, ona pride, popije kavo in odide ...

Janez pride iznenada domov in najde v postelji ženo, na njej pa je tip z glavo med njenimi joški. Zmeden vpraša:

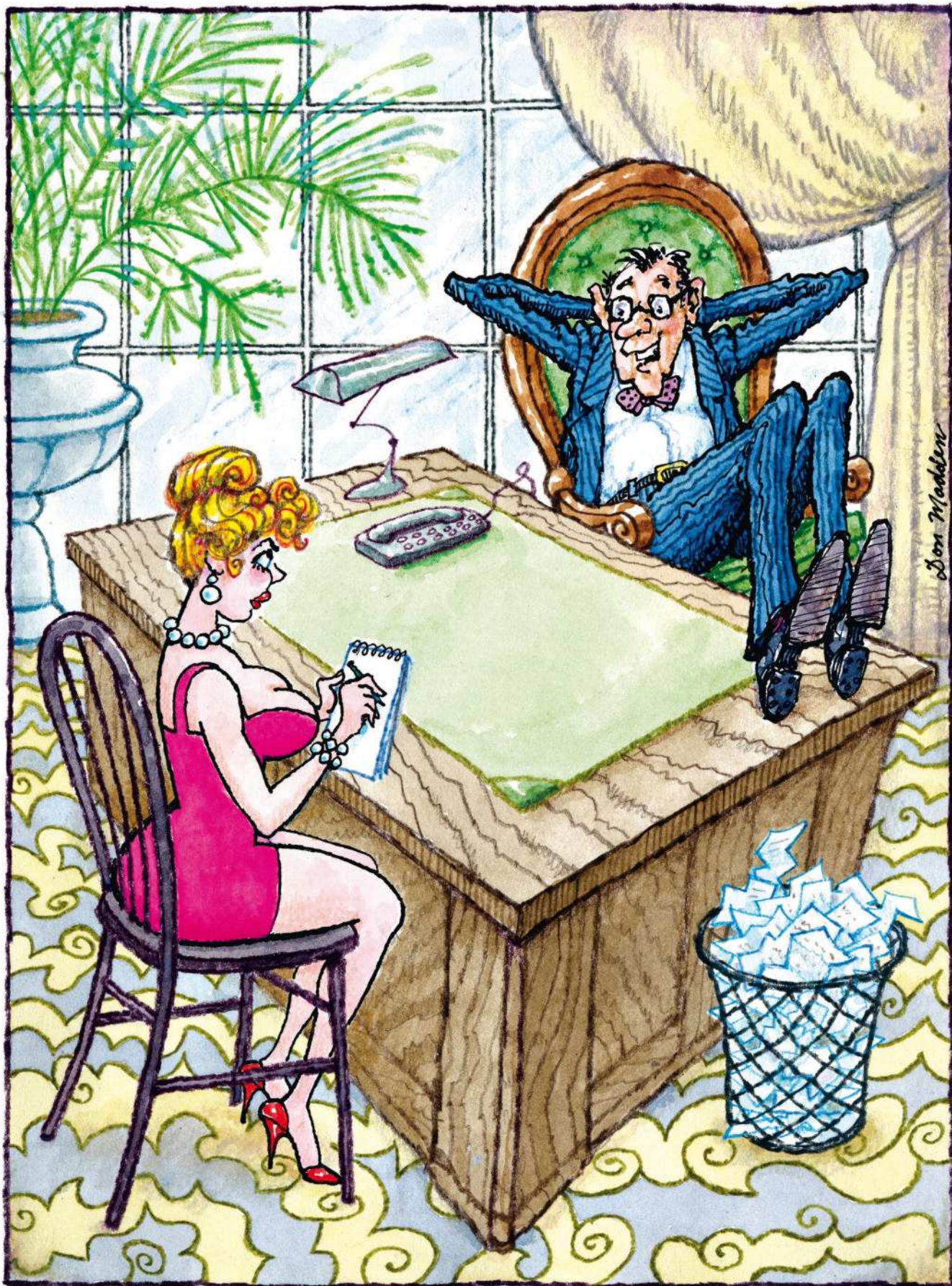
»Kaj pa ti tu delaš?«

Tip: »Poslušam muziko.«

Janez se razkuri, potegne tipa dol, sam potisne glavo med ženinine joške in zavpije: »Kaj se zajebavaš, kakšna muzika, tu ni nobene muzike!«

Tip: »Ampak gospod, morate se vštekati!«





»Kar sprostite se, gospa Bevk. Tudi noge lahko daste na mojo mizo.«

NEŽA BUH - NEISHA

»Vse, kar imam,
dam v glasbo«

Odraščala je v glasbeni družini, zato ne preseneča, da je glasbo izbrala za svoj način življenja.

Zanimal jo je študij filmske glasbe, vendar se je odločila za klavir in kompozicijo. Znanje, ki ga je pridobila na Akademiji za glasbo, je prenesla tja, kjer ga je kronično primanjkovalo – na slovensko popularno glasbeno sceno. Kot celovita ustvarjalka z umetniškim imenom Neisha je pred desetimi leti presenetila s prvim samostojnim albumom in postala nosilka ženske avtorske pop struje. In zdí se, da bo to ostala še nekaj časa.

1. Na slovensko glasbeno sceno ste pred desetimi leti prinesli svežino. Kako se spominjate tistega obdobja?

► Z mojim prihodom na glasbeno sceno je bilo, kot da bi padel meteor, saj sem zapolnila zevajočo praznino v slovenskem avtorskoizvajalskem ženskem popu, kjer

2. Posneli ste šest albumov, kar je veliko, glede na to, da prodaja plošč upada. Je snemanje glasbe dobra naložba?

► Moje premičnine so moje avtorske pravice. Potrebujem dobro opremo, dober studio, profesionalne glasbenike za igranje drugih instrumentov in pri tem res nočem varčevati. Glasba je zapis v času, zato moraš pokazati, kaj znaš. Format in nosilci zvoka se spreminjajo, zato je treba slediti tehnologiji in razvoju, biti odprte glave. Pri tem pa ne smeš pozabiti, da je tvoj talent edini razlog, zakaj si na tej poti.

3. Glasbe ne uporabljate le za izpovedovanje čustev, temveč za pripovedovanje zgodb. Zakaj ste se oddaljili od osebnoizpovednih pesmi?

► Zanimala me je družbena angažiranost, kako lahko z vplivno, potencirano močjo oplemenitim svoj izdelek. V celoti sem se umaknila iz osebnoizpovedne, jamrajoče poze. Najlaže je v življenju trpeti in pisati o tem, kako si ranjen. Veliko ljudi šele takrat začne pisati in začutijo željo, da bi se uglasbili, upesnili. Med snema-

njem plošče *Krila* sem se navdušila nad pesmijo *Tiste lepe dni*, ki jo je napisal Rok Vilčnik. Všeč mi je bilo, da sem se znašla v vlogi pripovedovalke, ki opazuje od daleč. Takšni, pripovedniški teksti so značilni za kantri glasbo. Dolgočasno se mi zdi ukvarjati samo s sabo. Želela sem razširiti spekter, raziskovati eksistencialna vprašanja.

4. Žalost se pogosto navaja kot vir navdiha za ustvarjanje. Ali navdihuje tudi vas?

► Kadar mi je težko, mi je zelo težko. Takrat sem najraje v tišini, se zelo malo družim in pustim času, da zaceli rane. Na neobičajne, rahlo samodestruktivne načine prehajam skozi težka obdobja. Sčasoma sem se naučila, da je treba stvari reševati z dialogom. Verjamem, da je za vsako vprašanje nekje nekdo, ki pozna odgovore ali te zna pravilno usmeriti. Ko spregovoriš o težavi, si na pol poti do njene rešitve.

5. Izhajate iz glasbene družine. Ste kdaj čutili pritisk, da se morate ukvarjati z glasbo?

► Ne. V ljubljanskih meščanskih družinah je takrat veljalo, da mora sin igrati violino, hči pa klavir. Ko sem bila stara pet let, smo se preselili v Poljansko dolino. Na svežem zraku v naravi je bilo čudovito odraščati in hvaležna sem za to. Ni mi bilo vsiljeno igranje instrumenta, bilo je samo-umevno, da bom za nekaj poprijela. Ena sestra je igrala kitaro, druga najprej klavir

[Z mojim prihodom na glasbeno sceno je bilo, kot da bi padel meteor, saj sem zapolnila zevajočo praznino v slovenskem avtorskoizvajalskem ženskem popu.]

takrat ni bilo konkretnije predstavnice. Globalno gledano so se takrat pojavile Alicia Keys, Joss Stone in Norah Jones. Glasbena industrija je bila naklonjena pevcem in ustvarjalcem, ki so biografsko govorili o sebi, pisali resnične zgodbe in jih doživeto izvajali. Najbrž se je ta trend v Sloveniji pojavil pod mojim imenom.





in kasneje flavto, dva brata trobento, en bobne in kitaro. Vsak je igral kakšen inštrument. Zanimala me je glasba, želela sem se ukvarjati z neko panogo znotraj ustvarjalnosti.

6. Kaj je treba imeti za uspeh na glasbenem področju?

► Ustvarjalec me lahko prepriča z iznajdljivostjo in izvirnostjo. Cenim to, da se zna nekdo postaviti za svoj izdelek in jamčiti, da gre v celoti za sad njegove

Zgodba mi mora biti pisana na kožo. Ko mi je nekaj všeč, vzamem to za svoje. Še vedno pa ostajam večinski avtor svojih besedil in glasbe. Sem celovit avtor, vendar nimam težav s tem, da delam širše. Na zadnji plošči sem, na primer, želela narediti nekoliko drugačen duet z Vladom Kreslinom. Čeprav nerad piše besedila za druge, je privolil, ker sem bila dovolj vztrajna. Ko sem slišala besedilo za pesem *Najina slika in ti*, sem mu rekla: »Vlado, zakaj moraš biti tako pesimisti-

športniki: Rok Bagoroš, Tim Kevin Rav-njak, Dragon Ladies, Tyson, bulldog, večkratni lepotni prvak in moj trener kickboxa Mourad Derbal-Mury.

11. Koliko časa trenirate kickbox?

► Že nekaj let, vendar sem zaradi hujših težav z ukleščenim vretencem za nekaj časa prenehala. Trenutno treniram z osebno trenerko, obiskujem fitnes, hodim na jogo, veliko meditiram. Doma imam mini fitnes in boks vrečo na podstrešju.

Glede na to, s kakšno lahkoto se odločam za stvari ali prebrodim kakšno situacijo, kjer je pričakovana ženska jokavost, delujem bolj po moškem principu. V glasbenem svetu večinoma delamo v moških kolektivih.

domišljije ali znanja. Pri pevcih se včasih sprašujemo, zakaj komu ne uspe, čeprav ima dobre pesmi. Mogoče ni simpatičen, ima nezanimivo barvo glasu ali pa niso simpatični ljudje, ki ga prodajajo. Veliko je razlogov. Za uspeh ne zadostuje le izdelek. Ko nekaj uspe, se zložijo vse kocke. Dejavnik sreče pomeni, da si takšen, kakršen si, iskren in odličen obnem. Dolgoročno uspejo ljudje, ki so sledili svoji misli s srcem in s predanostjo. Živim od glasbe in živim za glasbo, zato spoštujem svoje delo.

7. Z menedžerjem in producentom Dejanom Radičevičem sodelujeta od začetka vaše kariere. Kako izbirate sodelavce?

► Imam močno intuicijo. Zelo hitro so mi ljudje všeč ali pa mi niso. Vedno se potrdi moj prvi vtis. Z Dejanom sva kompatibilna v svoji komplementarnosti. Sva kot jin in jang, se dopolnjujeva. Kjer meni zmanjka znanja, se začne njegova tehnika, kjer je on šibek pri igranju, se začne moje igranje. Nismo vsi dobri za vse, zato moramo ločiti, s kom kaj delaš. Pomembno mi je, da delamo hitro, dobro in uspešno. Niso mi všeč brezpredmetni dialogi v studiu, zato stvari pripravim doma, da lahko posnamem glasbo na dobre mikrofone, z dobro opremo, na drage inštrumente s kakovostnimi ljudmi. Le tako je lahko rezultat takšen, kot sem ga načrtovala.

8. Besedila za vaše pesmi so prispevali različni avtorji. Se je težko živeti v besedilo, ki ga napiše nekdo drug?

► Ne, ker so se pisci besedil živeli vame, zato ni potrebe po igranju vlog.

čen? Pesem je vendarle vedra.« Kasneje sem odkrila, da moja lahkotnost in njegova resnost uravnovesita skladbo. Včasih moraš dati roke v zrak in pustiti, da te stvar sama prepriča.

9. Vaš zadnji album ima naslov *Za vesoljke in kavboje*. Kdo so vesoljke in kavboji?

► To so svobodnjaki, ljudje, ki radi hodijo po robu in so kronično zvesti sebi. Album sem posvetila podobno mislečim ljudem, ki sami upogibajo kazalce svoje ure, ne štejejo let, centimetrov, kilogramov, denarja, ampak samo trenutke sreče in so izjemni v lastnih samouresničitvah. Z vsako ploščo sem se veliko naučila, zato hočem, da je vsaka, ki jo posnamem, najboljša in da povzame nauk, ki sem se ga naučila pri postavljanju prejšnje. *Za vesoljke in kavboje* je zelo iznajdljiva plošča, pa tudi prelomna, saj sem želela ustvariti močno sporočilnost in angažiranost.

10. Močno družbeno angažirani so tudi vaši videospoti. Z videospotom za pesem *Gloria* ste opozorili na problem prisilne prostitucije.

► S tem videospotom smo rešili veliko žensk. Iz Karitasa so mi sporočili, da je veliko žensk poklicalo na številko za žrtve prisilne prostitucije. To je tisto, kar da glasbi dodano vrednost, da ima njena angažiranost dejanske posledice, da spreminja svet košček za koščkom na bolje. Z videospotom *Visoko nad oblaki*, ki je bil del kampanje *Zvoke v roke* smo opozorili na diskriminacijo gluhih in gluhonemih. V spotu *We can die young* je bilo poudarjeno sporočilo, da je le nebo meja, zato v njem nastopajo akrobatski in adrenalinski

12. Glasba velja za precej moško domeno. Delujete zaradi tega bolj po moškem principu?

► Glede na to, s kakšno lahkoto se odločam za stvari ali prebrodim kakšno situacijo, kjer je pričakovana ženska jokavost, delujem bolj po moškem principu. V glasbenem svetu večinoma delamo v moških kolektivih. Poznam tudi ženske, ki so celovite kot ustvarjalke, vendar mi nekatere niso blizu, ker preveč agresivno jemljejo svojo vlogo znotraj scene, so dominantne, tekmovalne, zamerljive in se hitro počutijo ogrožene. Menim, da tem občutkom botruje močen kompleks. Sama se ne primerjam z nikomer, nimam vzornikov, ni se mi treba truditi za ideje.

13. Kako se odklopite od sveta glasbe?

► Družim se s prijatelji, potujem, uživam v naravi in izklopim telefon, ker nočem biti ves čas dosegljiva. Veliko mi pomeni občutek svobode, da lahko grem kamorkoli hočem, kadarkoli hočem in da mi nihče ne pametuje. Težko priznavam avtoriteto, razen če ni kompletni soustanovitelj vsega, kar predstavljam.

14. O svobodi prepevate v pesmi *Tise lepe dni*. Kaj je za vas svoboda?

► Da se izognem svetu števil, ki obvladujejo svet. Štejemo, koliko stvari imamo, koliko zaslužimo, koliko tehtamo, koliko smo spili. Živimo v zeleni vinorodni deželi, kjer je odlična kulinarika, sploh pa kapljica, zato se nehamo pritoževati, počastimo jo, uživajmo in se veselimo z njo. Če bi bilo treba kaj šteti, so to zdravi užutki, prijatelji, srečni trenutki z družino, koliko praznikov smo preživeli skupaj.



15. Študirali ste kompozicijo in klavir na Akademiji za glasbo. Je bila izobrazba pomembna za vašo kariero?

► Želela sem se izobraževati na področju, ki me je zanimalo, in razviti svoj talent. V Sloveniji je bila to edina razpoložljiva institucija in o njej ne morem ničesar slabega reči, ker sem se do določene mere ogromno naučila. Nekatera znanja sem hitro usvojila, manjkalo pa mi je znanje s poslovnega področja. Pogrešala sem več povezave s prakso, da bi me naučili, kako uspeli kot praktičen glasbenik ustvarjalec. Pogrešala sem menedžment. Veliko ljudi si ne upa odločiti za glasbeni način življenja, saj je to hoja po robu, ki jo spremlja negotovost. Vse kar imam, dam v glasbo. Zame je glasba najpomembnejša misija, z ustvarjanjem glasbe tudi sebe držim v ravnovesju in si dajem smisel.

16. Kako ste našli svoj prepoznavni zvok?

► To je nekaj, kar pride samo iz mene in kar lahko proizvedem s svojimi rokami in z glasom. Temu lahko dodaš big band ali orkester ali pa vse to odvzameš in se nič ne spremeni, ker pesem deluje. Vedno moram biti močnejša od svoje zasedbe, da moj glas, sporočilnost pesmi in moje sposobnosti sežejo dlje. Gre za nerazdružljivi spoj klavirja in vokala, kakšen prostor si puščam v glasbi, da to pride do izraza. Včasih zelo majhen, ker imam rada slavnostne aranžmaje in orkestralno razmišljam

tudi, ko delam za bend. Po drugi strani pa zdrknem v totalni minimalizem, naredim eno ali dve baladi na koncu albuma, oguljeni do kosti. Ne iščem kompromisov in nočem delati na pol.

17. Imate kdaj ustvarjalno blokado?

► Ne, imam pa časovna obdobja, ko se mi ne ljubi snemati. Nisem vedno razpoložena za realizacijo idej in ni nujno, da vse posnamem. Nekatere ideje shranjujem na trdem disku v svoji glavi.

18. Na začetku kariere ste imeli veliko koncertov. Koliko jih imate sedaj?

► Veliko manj kot na začetku, ko sem imela od tri do štiri koncerte na teden. Delam bolj izbrano, veliko ponudb tudi odklonim. Ne grem igrat pod določeno ceno, ker je to žaljivo, po drugi strani pa mediji izvajalce mečejo v isti koš. Nisem izvajalka za zabave, temveč koncertna izvajalka. Moj koncert poteka po določenem dramatskem trikotniku. Imam povsem drugačno sporočilnost in posledično ne prodam veliko piva med koncerti. Zaradi širokega repertoarja in glasbenega spektra lahko nastopam v različnih konceptih in kontekstih z različnimi za-

sedbami, zato je vsak koncert edinstvena izkušnja.

19. Razmišljate, kaj bo poslušalcem všeč med ustvarjanjem pesmi?

► Ne, ker igram zase in uživam v tem. To je edina formula za uspeh. Če iskreno uživaš v tem, kar počneš in vadiš, da boš svojo idejo predstavil ljudem, lahko improviziraš. Sproščenost je nalezljiva stvar, ki vpliva na ljudi in omogoča, da skupaj uživamo v magični glasbeni kulisi. Namen glasbe je, da se razprši po

Zelo sem ponosna na pare, ki so se zaljubili na mojih koncertih, na ljudi, ki so jim moje pesmi olajšale težke trenutke, na vso pozitivno energijo, ki je zaokrožila in je še vedno v zraku.

prostoru in združuje ljudi, podobno kot molitev, zato se vse bolj zavedam odgovornosti, ki jo imam. Ne zanima me za koliko ljudi delam, zanima me, za kakšne ljudi delam.

20. Na kaj ste najbolj ponosni v svoji glasbeni karieri?

► Na ponarodelost določenih pesmi. *Malo tu, malo tam* in *Zaradi upanja* sta pesmi, ki spremljata poroke in pogrebe. Zelo sem ponosna na pare, ki so se zaljubili na mojih koncertih, na ljudi, ki so jim moje pesmi olajšale težke trenutke, na vso pozitivno energijo, ki je zaokrožila in je še vedno v zraku. To mi daje zagon, da delam še bolje in še vedno tukaj. 📌



KAKO RESNIČNE SO BITKE NA FILMSKIH PLATNIH?





OD IGRE PRESTOLOV DO TREH MUŠKETIRJEV

KAKO REALISTIČNE SO UPODOBITVE NEKDANJEGA BOJEVANJA

TEKST NOAH CHARNEY

ILUSTRACIJA GOJKO ZRIMŠEK

FOTO SHUTTERSTOCK, PROFIMEDIA



Igra prestolov, Gad proti Gori

V najnovejši knjižni prodajni uspešnici pisatelja Kazua Ishiguaru, ki govori o vitezh in zmajih, *The Buried Giant* (*Zakopani velikan*), obstajajo prizori bojevanja. Kar me je pri prebiranju presenetilo, je to, da je tega bojevanja pravzaprav zelo malo. Vse je v igri nog, telesni drži in poziciji, in ko se akcija začne, je konec v sekundi ali dveh. V nasprotju s katerikoli akcijskim prizorom, denimo v *Igri prestolov*, kjer so dvoboji precej bolj dinamični, vsebujejo akrobatske elemente, preobrate in reze, katerih izvor bi prej pripisal filmu *Prežechi tiger, skriti zmaj* kot pa resničnim bojiščem nekdanje Evrope. Pa sem se vprašal: kakšne so bila dejanska mečevalska bojevanja, ali obstaja kakšen film ali televizijska uprizoritev, ki je vsaj malo realistična, in ali Ishiguarove upodobitve kaj bolj ustrezajo resnici?

Za odgovor na to vprašanje potrebujemo strokovnjaka. Tukaj v naš članek vstopi Roman Vučajnik, strokovnjak za evropske borilne veščine. Njegova podoba ustreza nazivu: elegantno napravljen v tridelno obleko, z brado, s hipstersko brado po vzoru na 16. stoletje in z žepno uro spominja na Helebardista renesančnega slikarja Lucasa Cranacha. Roman potuje po svetu in poučuje zgodovino predmodernega bojevanja, ki jo tudi prikaže. Prav ste prebrali, o bitkah ne le govori, ampak uporabo meča in ščita tudi predstavi, in to

s svojimi kolegi poustvarjalci. (Namig Hollywoodu: če potrebujete svetovalca za zgodovinsko bojevanje, tukaj ga imate.)

Vučajnik kot ultimativni protoduell, ki je navdihnil številne literarne zaplete in služil kot klimaks v številnih filmih, ki govorijo o spopadu med dobrim in slabim junakom,

v drugi rundi s sulico in z mečem in v tretjem krogu, če bi do njega prišlo, z bodali. Charles je imel drugačne predstave o dvobojevanju in si je zaželel modernejši opreme, rapirja, bodalnega meča z ostrim in dolgim rezilom, ter ogrinjala kot modnega bojevniškega dodatka. Toda še preden bi

Kakšne so bila dejanska mečevalska bojevanja, ali obstaja kakšen film ali televizijska uprizoritev, ki je vsaj malo realistična?

spopadu mož na moža, šibkejšega proti močnejšemu, navede dvoboj med bibličnim Davidom in Goljatom. Toda medtem ko literatura kar poka od primerov, ko sta se dva šampiona žrtvovala in pomerila v imenu celih vojsk (spomnite se Ahila in Hektorja), so takšni spopadi v resnični zgodovini neverjetno redki.

Navedem lahko pravzaprav samo enega, zgodovinsko potrjenega, a tudi odpovedanega. Zaradi nekih vojn v Italiji sta se v 16. stoletju sprla francoski vladar Francois I. in Charles V., ki je po zapletenih družinskih vezeh predstavljal habsburški imperij, in sklenila, da bosta račune poravnala mano a mano. Zapletlo se je že pri določitvi pravil dvobojevanja. Romantični Francois je na bojišče želel stopiti kot srednjeveški vitez, v popolnem oklepu, na konju, se v prvi rundi meriti z nasprotnikom s kopjem,

se oba petelina lahko dogovorila, so ju od dvoboja odvrnili njuni spoštovani svetovalci. Vojna je bila že takrat preveč pomembna reč, da bi jo prepustili politikom. Predstavljajte si, denimo, da bi se Putin in Obama dogovorila, da bosta v neposrednem dvoboju odločila, kdo bo prevzel drugo nacijo.

Tako sva se z Romanom dogovorila, da bova kritično ocenila pet kinotečnih mečevalskih filmov in ugotovila, kaj je v njih realističnega in kaj hollywoodskega nakladanja.

Dvobojevalca, Drugi dvoboj z epee de cour (poznejšo izvedbo rapirja)

Če vas od filma ne odvrne moteča (a realistična) pričeska Harveyja Keitela kot Napoleonovega huzarja, potem je film *Dvobojevalca* najboljši primer realne uprizoritve mečevalskega dvoboja. In kot kaže, je imel

Ishiguro prav. »V tem prizoru je prikazano bistvo resničnih dvobojev. Premerjanje nasprotnika, potem nič, nič, nič, nato akcija in konec, umik. Je malo bolj dolgočasno, a bolj realno.« Razumljivo, če se postavite v kožo takratnih dvobojevalcev. V dobi, ki ni poznala antibiotikov ne urgence, je lahko celo najmanjša okužena praska peljala v prerano smrt. Dvobojevalci se zato za nič na svetu niso hoteli preveč približati nasprotniku. Varnostno razdaljo so ohranjali, kolikor je le bilo mogoče.

Od vseh dvobojev v tem filmu je Roman prav tega izbral kot najprimernejšega. »Ta dvoboj pokaže, kako se resnično dvobojevanje razlikuje od odrskega. V resničnem dvoboju si ne smeš privoščiti niti praske. Zato so takšni dvoboji dolgočasnejši od filmskih. Obstaja izraz 'premerjanje', kar pomeni ocenjevanje nasprotnika, in to premerjanje zavzame največ časa kateregakoli resničnega spopada. Epe de cour oziroma kratki meč je bil po mojem mnenju najsmrtonosnejše orožje civilnih dvobojev. Je zelo priročen in kamorkoli udarite z njim, od kolca do kolen, povzročite vreznine, zaradi katerih lahko nasprotnik izkrvavi do smrti ali pa umre zaradi poznejših infekcij. Velik del zgodovinskih podatkov o teh dvobojih nam ponujajo zapiski zdravnikov, ki so oskrbeli rane dvobojevalcev. Povedo nam, kakšne rane so nastale po takšnih dvobojih, na osnovi poškodb pa lahko zavrtimo film nazaj in skušamo razumeti, na kakšen način je bilo orožje uporabljeno. Če je kateri od dvobojevalcev potreboval premor, je z rezilom meča podrgnil po tleh pred seboj in sodnik je dvoboj prekinil, ker je umazano rezilo pomenilo veliko nevarnost za infekcije.« Majhna zareza te je lahko spravila v hude težave, kar se je odražalo tudi v slogu bojevanja – več previdnosti in manj bojevitosti.

Igra prestolov, Gad proti Gori

Če lahko torej film *Dvobojevalca* izpostavimo kot dober primer zgodovinske natančnosti, kaj naj rečemo za njegovo nasprotje, za pretep v slogu uličnega bojevnika/smrtonosnega spopada, kakršnega sta uprizorila Gad in Gora v *Igri prestolov*? Ko govorimo o borilnih veščinah, največkrat pomislimo na Azijo, pa čeprav izraz pomeni preprosto le znanje, vedenje o bojevanju. Pa so evropski vojščaki obvladali akrobatske veščine nindž, kakršne lahko gledamo v kungfu filmih in jih povezujemo z Vzhodom? Recimo.

V tem dvoboju se spopadeta ponosni sulico vihteči akrobatski Gad in v oklep odeti mišičasti kolos. Pravzaprav je ta dvoboj vzbudil mojo zanimanje, ker sem po ogledu domneval, da ne glede na to, kako zelo zverinsko deluje, preprosto ne more biti verjeten. Najprej gledamo Gada poplesovati s svojo sulico kot kakšnega videonindžo okrog dvakrat



višjega nasprotnika v popolnem bojnem oklepu. Nemogoče? Au contraire. »V tem dvoboju je ustrezno prikazana uporaba sulice kot orožja. Vrtenje in poplesovanje okrog nasprotnika na začetku dvoboja nimata nobene dvobojevalne vrednosti, šov pač, ki bi mogoče lahko služil za zastraševanje nasprotnika, ki pa si ga v resničnem življenju nihče trezen ne bi privoščil. V vsakem dvoboju na življenje in smrt je zelo pomembno čim bolj zmanjšati tarčo, ki jo predstavlja tvoje telo za nasprotnika. Tako nasprotniku nikoli ne obračaj hrbta, poleg tega pa se nihče ne bi želel utruditi z nepotrebnim poplesovanjem, še preden se dvoboj začne.« A če pozabimo na ta del, lahko rečemo, da je prikaz uporabe sulice kar dober. Kaj pa Gora? »Takšni ljudje so dejansko obstajali. Nedaleč od tam, kjer živim, na Korškem, obstaja velikanski oklep, izdelan za posebej velikega borca.« Prav tako je tehnično povsem mogoče ubiti nekoga tako, da z rokami stisnete njegovo lobanjo – ne z eksplozijo kot v filmu, lahko pa s stiskom povzročite dovolj hude možganske poškodbe. Roman kot primer navede grozljiv sodni dvoboj med dvema francoskima ujetnikoma leta 1455, ki sta se lotila drug drugega z lesenima gorjačama in ščitoma. Njuni telesi so naoljili, da bi tako težje zgrabila drug drugega, sta pa smela roki pomočiti v pepel, da sta lahko držala orožje. Dvoboj se je končal tako, da je enemu od dvobojevalcev uspelo spraviti drugega na tla, mu z rokama iztakniti oči in ga vreči iz ringa. Z roko tako ne moremo nekomu speštat lobanje, lahko pa s stiskanjem povzročimo poškodbe možganov.

In ni res, da so bili vitezi okorni kot želve. V oklepu so lahko delali sklece, skakali na konje, sicer bi bili precej neuporabni,

kajne? Podoba viteza, ki potrebuje pomoč pri vzpenjanju na konja, izvira iz težav angleškega kralja Henrika VIII., ki se je v starosti zelo zredil in se je težko gibal, pa so tako – tako govori legenda – izdelali poseben žerjav, da so ga spravili na konja. »Dolgi, celo dvoročni dolgi meči, ki so jih uporabljali v bojih, so bili precej lažji, kot bi si mislili. Meč, ki je bil dolg, kot je bil visok mož, ki ga je vihtel, ni tehtal več kot tri kilograme, običajno pa še manj, sicer bi ga tudi Gora komaj dvignil.« Roman omeni raziskavo, ki je pokazala, da je imel pešak v prvi svetovni vojni na sebi opremo, ki je bila pravzaprav težja od opreme, ki so jo nosili v bitke srednjeveški vojščaki.

Igra prestolov, Pred vrati Mereena



Ideja, da bi oblegana mesta svojo usodo reševala s posameznim šampionom, pripada bolj stari zavezi in Homerju kot pa zgodovinskim dejstvom, nastopa pa tudi v *Igri prestolov*, kjer se skromni pešak ponudi, da se bo zoperstavil popolno opravljenemu vitezu iz mesta Mereen. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da to stori z eleganco, ko zabriše nož med oči drvečega konja, potem pa zlahka opravi z vitezom na



Indiana Jones in Kristalna lobanja, pregon z džipi



Highlander, McLeod proti Imanu Fasilu



Troja, Hektor proti Ahilu

Pet posebej neumnih borilnih prizorov, ki v ničemer ne odsevajo dejanskih spopadov

✦ **Indiana Jones in Kristalna lobanja, pregon z džipi**

»Sabljanje ni slabo, sabelj ne vihtijo na neumen način, vse drugo pa ... Dajte, no!«

✦ **Highlander, McLeod proti Imanu Fasilu**

»Zakaj uničiti povsem dober meč v boju s toliko saltami nazaj, da je vsakomur povsem jasno, da ga ne želite uporabiti?«

✦ **Troja, Hektor proti Ahilu**

»Uporabljati ščit za lovljenje ravnotežja. Zakaj ne izbereta raje dežnika?«

tleh. »Dober primer, kako lahko pešak ustavi jezdeca. Najprej mora ustaviti konja in se potem posvetiti jezdecu. Za kaj takega bi bila najprimernejša sulica, katere zadnji del bi uprl v tla. Ustaviti drvečega konja je kot ustaviti manjši avto. Kako se to stori? Zadeti drvečega konja z nožem med oči bi bilo res vrhunsko mojstrstvo, ki bi ga zmogel kvečjemu kak jedi.« Pehota, ki bi predse postavila zid iz sulic, bi lahko ustavila prodor konjenice, posamezniki ali manjše skupine pešakov pa predstavljajo lahko tarčo za lokostrelce in topništvo. »Edini razlog za to, da sploh uporabiš konjenico, je ta, ker je konjeniški napad skoraj nemogoče ustaviti. Če se pa konji ustavijo, lahko pešaki jezdece preprosto potegnijo s konjev. V filmu *Alatriste* je zelo realistična scena, v kateri suličarji postavijo gosto kvadratno formacijo, kjer francosko konjenico pričakajo z dolgimi štiri ali petmetrskimi sulicami in jo uspešno ustavijo, a le do francoske uporabe topništva, ki razvije njihove vrste.« V filmih se dostikrat zdi zelo lahko sneti jezdeca s konja, ne da bi se pri tem konja sploh dotaknili (in to zato, ker občinstvo lažje prenese ranjene ljudi kot ranjene konje). »Samo z udarcem jezdeca po hrbtu z enoročnim mečem ga ne boste spravili na tla. To boste storili tako, da ga boste dvignili od spodaj ali pa boste morali napasti konja.«

Rob Roy, Zadnji spopad

V 17. stoletju so pravi moški nosili visoke pete, kot jih je nosil Tim Roth, zlobni angleški mečevalski mojster, ko se je spopadel z Liamom Neesonom v vlogi Roba Roya. Dvoboji, v katerih bi nasprotnika uporabljala različna orožja, bi bili v 18. ali v 19. stoletju nekaj nenavadnega. Takrat si lahko namreč že kupil set, ki je bil namenjen prav dvobojevanju, toda v tem zgodnjem obdobju si se moral zadovoljiti s tem, kar se ti je znašlo v roki. Neeson je uporabil širok dvorezni meč z brankom v obliki košarice, Roth pa rapirja in slog njenega bojevanja se je prilagodil orožju. Sekanje proti suvanju. V številnih filmih se tega napačno lotijo pa pošljejo borce v spopad z orožjem, ki je primerno za zabadanje, oni ga pa vrtijo in vihtijo naokrog. Roman ponuja primerjavo: »Kot bi se s terenskim vozilom podal na dirko formule ena.« A če pozabimo na Rothovo preveč zagnano sekkanje z orožjem, ki je narejeno za sunek, vbod, so druga zgodovinska dejstva korektno prikazana. »Tim Roth si pred dvobojem sname lasuljo, kar so res počeli, da jih med dvobojem ne bi ovirala. Je pa na nogah obdržal čevlje z visoko peto, kar prav tako drži, vsaj veljalo je na začetku druge polovice 17. stoletja. Pete so bile najprej namenjene jahačem, da so jim držale noge v stremenih, so se pa razvile v



Rob Roy, Zadnji spopad

V resnici nihče ne more z golo roko zadržati rezila meča v svoji roki, če se drugi odloči, da bi ga izvlekel. Poskusite to doma z nožem za mazanje masla, pa boste videli.

nekakšen hipsterski modni dodatek za moške. Se je pa težko bojevati v visokih petah, sem poskusil.«

Gre za sodni spopad do smrti. Tip med njima z lasuljo na glavi je sodnik. Lik, ki se bojuje proti Rothu, je profesionalni mečevalec, ki se šopiri, poigrava z Robom Royem. Rob Roy je med bojem poškodovan, postaja vse bolj utrujen in je zato verjetno, da bo začel uporabljati svoj sicer enoročni meč z obema rokama. Po štiriminutnem dvobojevanju bi bil človek zares popolnoma izmučen, kot je Rob Roy, ki na posnetku vlačí svoj meč za seboj po tleh. »Dvobojevanje je za srce najbolj obremenilna reč na svetu,« pravi Roman, »še posebno, če se boriš za življenje.« Roth nasprotnika ne poskuša takoj ubiti, ampak se igra z njim. Rane, ki mi jih povzroča s svojimi zamahi, niso smrtne, a vsaj ne gre za nesmiselne udarce, v kakršne silijo borce številni koreografi, recimo v Igrí prestolov, ko morajo ti mahati z orožjem okrog nasprotnika. Takšno mahanje nima nikakršnega smisla, le to, da na filmu zgleda kul. Vrtenje okrog svoje osi, ki ga izvede Roth v četrti minuti dvoboja, je prav tako nesmiselno – v dvoboju s tako kratko varnostno razdaljo svojemu nasprotniku nikoli ne nastaviš hrbta. Po petih minutah in desetih sekundah dvoboja napravi Rob Roy napako, pred kakšnimi svarijo mojstri mečevanja, in sicer dvigne meč za napad, pri tem se pa nagne naprej z nebranjnim prsnim košem. Pogosta napaka, povsem verjetna. In ko že mislimo, da je Neeson dokončno na tleh, zgrabi rezilo Rothovega meča z golo roko, potem ga pa razpolovi z mečem. »V resnici nihče

ne more z golo roko zadržati rezila meča v svoji roki, če se drugi odloči, da bi ga izvlekel. Poskusite to doma z nožem za mazanje masla, pa boste videli. Je pa udarec čez ramo, ki sledi, dober, z njim bi res lahko prodril skozi ključnico in nekaj reber.«

Robin Hood, Bitka na plaži

Tehnično ne gre za dvoboj, je pa ta prizor bojevanja režiser razdelil v posamične dvoboje, kar, bodimo pošteni, počnejo mnogi, ko poskušajo prikazati epske bitke. Do tega bi lahko prišlo, če bi bojevanje degeneriralo, razpadlo, saj so se sicer vojске, če je le bilo mogoče, borile v tesnih organiziranih skupinah. Ko je reč razpadla na dezintegrirano, kaotično serijo spopadov ena na ena, se jim je namreč slabo pisalo. Roman je ta prizor izbral zato, ker v njem kot bojevnika nastopa menih (kar dokazuje, da celo Diablo III premore nekaj



Robin Hood, Bitka na plaži

zgodovinske verjetnosti). Pater Tuck se bojuje s palico oziroma z nekakšnim kijem, s topim orožjem. Po legendi naj bi se neki menih Karla Velikega res podal v bitko, oborožen le s palico. »Vihti jo, vihti, ampak vihti s tehniko. Uporablja kombinacijo rokoborbe in bojevanja s palico. Z rokoborskimi prijemi preusmeri nasprotnika in ga nato trešči po glavi s palico.« Kar ni v skladu z zgodovinsko resnico. »Najstarejši priročnik borilnih veščin, ki se je ohranil, izvira iz zgodnjega 14. stoletja in je namenjen učenju vihtenja meča in majhnega ščita, ki so ga za svojo zaščito pogosto nosili s seboj popotniki. In v njem sploh ne nastopajo vojaki, ampak menihi, študentje in ženske.«

Kar je skupno temu in številnim drugim filmskim prizorom, skupno in narobe, je lahkotnost, s katero bojujoči poškodujejo drug drugega. Srednjeveški vojaki so v bitkah nosili več slojev oblačil, iz klobučevine ali usnja, skozi katere je bilo zelo težko prodreti z rezilom meča. Obstajajo poročila iz križarskih vojn o možeh, prekritih s puščicami, ki so bojevali naprej, ker puščice pač niso prodrle skozi njihova oblačila. Zaradi udarca po glavi, prekriti s čelado, bi verjetno staknili pretres možganov, bolj malo možnosti pa je, da bi z njim čelado razklali na dvoje in povzročili krvavenje, kakršno lahko vidimo v filmih.«

Igra prestolov, Brienne proti Lovskemu psu



Igra prestolov, Brienne proti Lovskemu psu

»Odločita se za pesti, in ne meče, potem nadaljujeta z boksom v oklepih, čeprav imata še zmeraj na voljo bodala. In če se v boju na življenje in smrt znajdeš tako blizu nasprotniku, boš izbral rokoborbo ali mu skušal zlomiti kak ud, ne boš pa posnehal Mika Tysona.« Primerjava z Mikom Tysonom je kar primerna, saj Brienne zmaga tako, da Lovskemu psu odgrizne uho. 🩸



DOMINIQUE JANE IN GIA MARIA

FOTO SASHA EISENMAN

Vsi odtenki rdeče

Uf, rdečelaski! Kaj vse bi mi počeli z njima skozi vse leto, še toliko bolj z užitkom pa v času, ko so noči dolge – tako dolge, da je v njih neskočno prostora za ljubezen. Zleknite se v fotelj. Zakurite ogenj. Odprite šampanjec. Prepustite se ... lepoti Dominique Jane in Gie Marie. Naslednje strani vodijo v predigro.















— 25V —

Goran Janus

TEKST PRIMOŽ JURMAN
FOTO GORAN ANTLEY, ALEŠ PAVLETIČ, PROFIMEDIA

»Sreča spremlja hrabre!«



Goran Janus je strateg in glavni trener slovenske smučarske reprezentance, ki jo je prevzel leta 2011 in jo v petih letih preporodil. Slovenski skakalni pobje so pod njegovim vodstvom postali vodilna skakalna sila. Janus jih je kot nekdanji skakalec, aktiven do leta 2000 in z osebnim rekordom 205,5 metra, razumel, obtesal v odlično slovensko ekipo in s prvim zvezdnikom ekipe Petrom Prevcem zajadril z njimi v svetovni vrh.

Preboj v ospredje pa ni lahak, tudi v svetu smučarskih skokov in poletov vedno bolj odločajo malenkosti, ki so TV-objektivom in gledalcem največkrat skriti. Osnova uspeha je koktajl trdega dela, talenta, odrekanja in discipline. Toda ta recept je pogosto premalo, vmes mora včasih poseči tudi sreča. Ko se vse zloži v optimum, hrabri slovenski orli jadrajó presneto daleč. Letos dlje kot tekmeči.

1. Bi si danes upali poleteti na letalnici?

Huh, ni šans! Leta 2000 sem končal aktivno športno kariero smučarskega skakalca, poslovil sem se na planiški letalnici, skokov in poletov se od tedaj lotevam v drugačni vlogi. Telo ne dopušča takšnih vaj, saj smučarski skoki niso rekreativna zadeva, temveč resen vrhunski šport.



2. Kakšna je vaša konkretna vloga v reprezentanci, na tekmah vas je mogoče videti, ko mahate z zastavico in spustite tekmovalca v 'špuro'?

Ja, pravijo, da sem selektor. [smeh] Ozadje, česar se na tekmah ali ne televiziji ne vidi, je zelo bogato in pestro. Imam srečo, da imam v ekipi odlične sodelavce, brez katerih delo ne bi bilo mogoče: Janija Grilca, Nejca Franka, Matjaža Polaka, fizioterapevtov Urbana Jarca in Urbana Komaca, serviserjev Tonija Justina in Aljošo Branca ter Franza Neuländtnerja in Primoža Pikla. Vsak ima svojo nalogo in vsak jo opravlja odlično, tako da mi ni treba pretirano razmišljati. Veliko komuniciramo in stvari so vsem zelo jasne.

3. Kakšen napredek so naredili skoki in poleti v zadnjih 20 letih?

Skoki se nenehno razvijajo, razvoj gre bliskovito naprej – vse od same smučine, opreme, tehnike pa tja do treningov. Vse ekipe, ki danes nastopajo v svetovnem pokalu, so vrhunsko pripravljene, bolj ali manj so v vrhu isti. Veliko je zelo izenačenih ekip, vsi odlično trenirajo, vedo, za kaj gre. Za nas je najvažnejše delo v poletnem obdobju, zato tisto, kar sejemo takrat, žanjemo med sezono.

4. Profesionalizem, podrobne priprave na vseh področjih, je torej pogoj za uspeh?

Drži, to je posebno izrazito v tej sezoni, ko smo priča res vrhunskim skokom in poletom. Že pred sezono sem napovedoval, da bo letos veliko izenačenih ekip in posameznikov. Letos mora biti skakalec izjemno precizen, mora se bojevati, pri tem pa ne sme narediti večjih napak, saj za uspeh to enostavno ni več dovolj.

5. Bili ste skakalec, zdaj ste glavni trener reprezentance – katera vloga je težja?

[smeh in premislek] Mnogo lažje mi je zdaj. V tistih mojih skakalnih časih se je spreminjala tehnika iz klasične v V-slog in pri tem sem imel kar precejšnje težave. Ko sem končal aktivno nastopanje, sem se posvetil študiju in ga na fakulteti za šport tudi dokončal.

6. Kako se rodi dober skok oziroma polet?

Dober skok se začne rojevati že 20. aprila, ko začnemo priprave na naslednjo sezono. Takrat se za nas začne pomembno poletno obdobje. Sam pravim, da vedno začnemo z ničle. Tisto, kar se dogaja letos, se naslednje leto ne bo ponovilo, zato so pomembne vsakokratne sprotne priprave. Pri tem je potrebnega veliko truda in odrekanja. Fantom za to res samo čestitam, saj so vsi po vrsti zelo motivirani! Na končni rezultat, dober skok, vpliva vse od motorike, tehnike, koordinacije do gibljivosti in še česa. Ogromno dejavnikov, torej. Navsezadnje vpliva tudi tekmovalčev življenjski slog. In seveda materialne razmere za delovanje ekipe. Res sem vesel, da imamo v zadnjih letih odlične razmere za delo.

7. Pride zima in prvi treningi na snežni podlagi. Čemu posvetite pozornost?

Ker so zadnje zime zelo mile, gremo po navadi novembra iz Kranja kar v Klingenthal, kjer se začne svetovni pokal. Takrat skušamo narediti največ: pilimo detajle, posvečamo se fine-sam, nabavljamo novo opremo, drese, smuči. Skratka, mesec dni pred začetkom svetovnega pokala je najvažnejši.

8. Leta 2011 ste prevzeli reprezentanco in v petih letih ste postavili kar nekaj mejnikov. Kateri je tisti, ki bi ga poudarili?

Ponosen sem na vse osvojene medalje in zmage na svetovnih prvenstvih, poletih, olimpijskih igrah in na novoletni turneji. Večina sicer meni, da so vrhunec športnega uspeha olimpijske igre, če pa sam primerjam olimpijske igre in novoletno turnejo, bi se odločil za zmago in osvojitev zlatega orla na novoletni turneji. Morda se bo komu tole čudno slišalo, vseeno pa mislim, da je zlati orel tista pika na i. Ne zmanjšujem pomena olimpijskega odličja, toda ko zmagaš na novoletni turneji, vidiš, da je to v našem športu pravi presežek.

9. Se oprema, ki jo uporabljate najboljši, razlikuje?

V preteklosti se je o tem ogromno govorilo in ugibalo, da imajo zdaj eni, zdaj drugi kakšen kos opreme, ki odstopa. Mi imamo ta trenutek odlično opremo. Peter Slatnar skrbi za okovje, Dare Svetina skrbi za izdelavo kombinezonov, šiva jih tudi mati Jurija Tepeša Zlata Tepeš, tako kot Uroš Vrhovec. Za kombinezone je vsem na voljo enak material [eschler], ki ga kupujemo, nato pa si jih sami šivamo.

10. Na hitrost tekmovalca na zaletišču menda vpliva tudi izbira barvne kombinacije kombinezona?

Da, to kar drži. Kombinacija materiala, njegova specifična in hrapavost ter barva tvorijo določene elemente zračnega upora, ki se razlikuje od tekmovalca do tekmovalca. Nekateri radi letijo hitreje, drugi imajo radi zopet raje drugačen občutek v zraku. Barve so različno hrapave oziroma gladke, kar je pomembno za zračni upor. Peter je imel denimo na novoletni turneji kombinezon, ki je bil drugačen od tistega, s katerim je pred tem skakal v svetovnem pokalu.

11. Tudi pri smučeh je zaznati velik napredek?

Kljub temu da na njihovih smučeh ne skače veliko skakalcev, je recimo Elan letos zamenjal drsno oblogo, zato so hitrosti na elankah odlične. Vsi iščejo vedno nove poti in načine, nekateri sodelujejo celo z različnimi institucijami raziskovalnih institutov, tudi vojsko.

12. Ni prav široko znano, da ste pred leti začeli sodelovati z Akrapovičem.

V bistvu je začel sodelovati z njimi Robert Kranjec, ki je navdušen motorist in je uporabljal njihov vetrovnik. Kmalu so tam trenirali tudi drugi. Čeprav vetrovnik v Ivančni Gorici ni namenjen našim potrebam, pa je bil dobrodošel za piljenje nekaterih občutkov.

13. Je Peter Prevc v poletnem obdobju odstopal od drugih, je bilo delo z njim zahtevnejše?

Vir uspeha leži v delu v poletnem obdobju. Takrat smo skupaj z njim naredili načrt dela, se pogovorili, kako naprej, pogledali, kje so bile njegove šibke točke v prejšnji sezoni in zakaj so se dogajala določena nihanja: v soboto je recimo zmagal, v nedeljo je bil šestnajsti. Peter se je dogovorjenega držal in pri tem je bil zelo konstanten – v bistvu je bil edini v ekipi, ki je bil celotno poletno obdobje zelo konstanten. Na treningih se prilagajamo posameznikom in njihovim sposobnostim, karakteristikam ter potrebam. V globalu z vsemi delamo enake stvari, nato pa se prilagajamo, različen je tudi





režim treningov. V bistvu torej čaramo. Trenersko delo je kreativno delo.

14. Kje pri samem skoku Peter odstopa od drugih, kje so njegove močne točke?

Njegova močna plat je prehod iz faze počepa, ko zapušča mizo v fazo leta. Tam je zelo hiter in zelo agresiven. Ob tem mora biti seveda korekten tudi počep na zaletišču, da lahko pride v naslednji fazi do pravilnega izmeta in tehnike. Vse to pa je rezultat drila.

15. Je Peter izkoristil ves svoj potencial ali ima še rezervo?

V zadnjih letih se je zelo lepo razvijal in mislim, da bo v vrhu svetovnega skakanja še lepo število let.

16. Se nam obeta že kakšen njegov naslednik?

Vsi se trudimo in delamo za to, vemo pa, da na vrhu ni prostora za vse. To je jasno vsem. Delamo pa na tem, da se večina vrha vsaj dotakne. To je naše poslanstvo in za to sem se tudi zavzemal od začetka mojega delovanja na čelu ekipe. Ni dovolj, da je uspešen samo Peter, imperativ je uspešna skakalna ekipa v celoti.

17. Kakšno skakalno bazo imamo v Sloveniji?

Kolikor poznam, smo v primerjavi z drugimi državami številka ena. Imamo veliko število mladih, skačemo na petih prvenstvih, svetovnem in kontinentalnem pokalu, FIS-pokalu, alpskem pokalu in pokalu Cockta. Biti povprečen ni težko, hudičevo težko pa se je prebiti v špico.

18. Koliko je proračun slovenske ekipe primerljiv z norveškimi, avstrijskimi ali nemškimi?

Vem, da imajo precej višje proračune kot mi, a z zneskom [okoli 200 tisoč evrov], v okviru katerega smo glede na številčnost ekipe racionalni, lepo vijugamo. Imamo sredstva za priprave, za kampe v tujini, za material, pri tem pa seveda ne pretiravamo. Samo za primer: v Kulmu, na svetovnem prvenstvu v

poletih, smo imeli mi štiri nove drese za vsakega skakalca, Norvežani trinajst, Nemci deset, Avstrijci pa osem. Cena enega kombinezona je 400 evrov.

19. Kaj menite, je možen polet 300 metrov?

Sam polet okoli 300 metrov ni težava, večji problem ta trenutek je, da za tak dosežek nimamo ustrezno velike naprave. To bi bilo možno po mojem mnenju edino v Planici, ki je daleč največja letalnica in tam bi se dalo marsikaj postoriti. Mislim pa, da bo smučarska zveza zaenkrat dopuščala polete samo do 255 metrov.

20. Slišali smo zgodbe, da so bili včasih kakšni skakalci 'aktivni' tudi po tekмах. Je danes tudi kakšen tak?

Ne, ne, tega danes ni in s tem nimamo nobenih težav. Razvoj skokov in opreme je šel v zadnjih letih tako naprej, da si 'navi-hanosti' ne moreš več privoščiti, tako kot je bilo to morda možno v preteklosti. Med skakalci je enostavno toliko izenačenih posameznikov, zato te tam, če pretiravaš, enostavno ni.

21. Fantje se ukvarjajo še s kakšnimi adrenalinskimi športi – Robi Kranjec je aktiven motorist, Jurij se peča s hitrimi avtomobili ... Imate v ekipi kakšna pravila glede tega ali vsak skrbi zase?

Ko so fantje prosti, se je morajo zdihati in z naše strani težko vplivamo na to. Robert se bolj ali manj vozi z motorjem na dirkališču in se tam zventilira, podobno je z Nejcem Dežmanom in Jurijem Tepešem. V poletnem obdobju gremo s fanti velikokrat na vožnjo z gokarti in si tam skupaj damo duška. Tudi meni godi kakšna adrenalinska akcija, čeprav sem ljubitelj tenisa.

22. Kakšen bi bil vaš prihodnji izziv, nova zgodba – morda vodenje ženske ekipe?

Po pravici povedano me ženski skoki ne zanimajo, čeprav jih spremljam in smo skupaj sem in tja tudi na terenu. Naslednje leto bo svetovno prvenstvo v Lahtiju, kjer bodo nastopile mešane ekipe. Dobro bi bilo, če bi bili takrat obe ekipi pripravljene za samo špico. V ženski skakalni vrsti imajo nekaj zelo dobrih posameznikov, denimo Majo Vtič, Špelo Rogelj in Emo Klinc.

23. Bi si s fanti želel osvojiti in doseči še kaj?

Da, osvojil bi rad vse možne naslove, predvsem pokal narodov, zmago letos v svetovnem pokalu pa zmagati na svetovnem prvenstvu tako posamezno kot ekipno. Skratka, izzivov je kar nekaj. Želel bi si tudi, da bi bili štirje naši fantje v istem času v top formi.

24. Bodo smučarski poleti kdaj olimpijska disciplina?

Mi bi si ti vsekakor želeli, vendar ta trenutek nič ne kaže, da bo res tako.

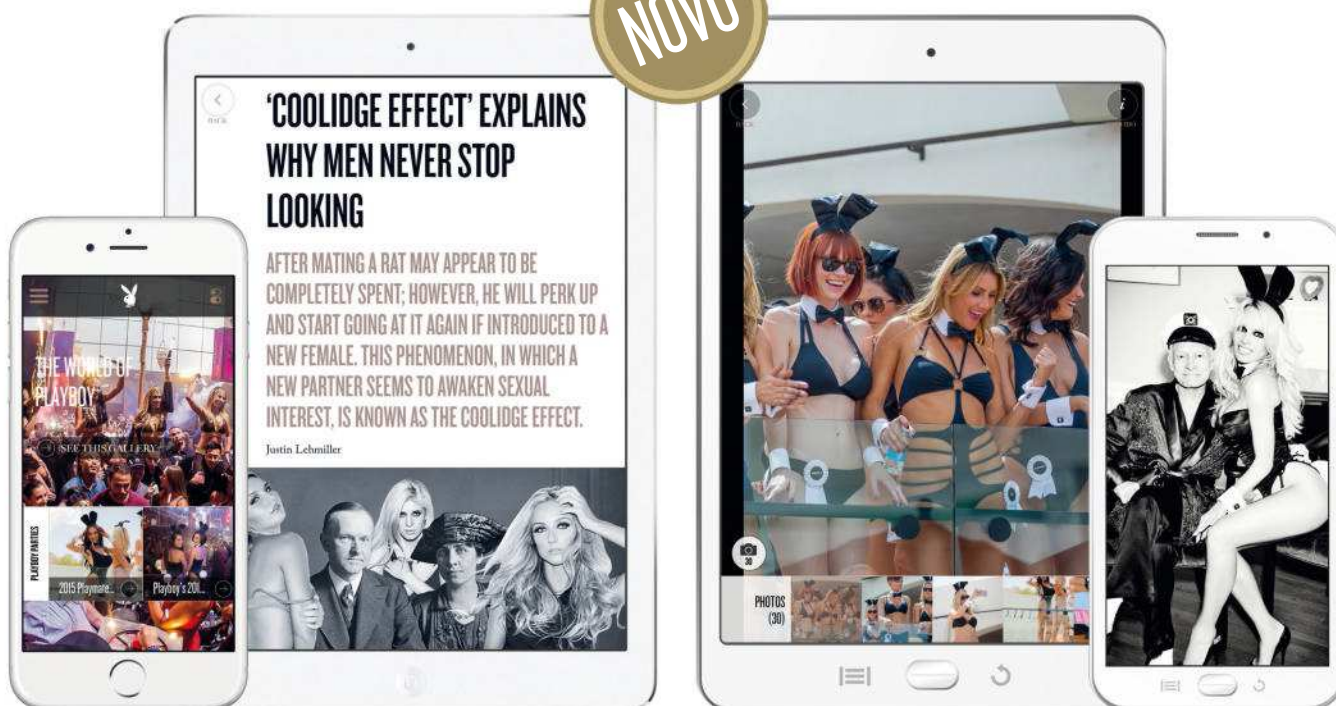
25. Ste vraževerni?

Bolj kot to bi poudaril pogovor, v katerega kar verjamem. In sicer, da hrabre spremlja sreča. Predvsem pa moraš biti predrzen in imeti moraš visoke cilje. Verjeti moraš vanje in v tisto kar delaš, na vseh področjih pa se moraš neprestano izboljševati. V tem športu uživam, moje delo me veseli in verjamem v fante. 🍀



KAJ POPITI. KAJ POJESTI. KAM ITI.

NOVO



(In kje najdemo eno playmate ali dve.)



Download on the
App Store



**PLAYBOY LIFESTYLE,
ZDAJ ZA ANDROID IN iOS!**



ANDROID APP ON
Google play





Ročno in luksuzno

TEKST VINCENT BOUCHER

FOTO Z DOVOLJENJEM ROLAND SANDS, NICK FOUQUET, PK GRILLS, RAEN, WALTZING MATILDA, SEA SICK/SEASICKSURF.COM, FEIT, SOUND MOVE - EL BLOCKO TURNTABLE, AUDIOWOOD, PROSPECTOR CO

Če želite nekaj res posebnega, nekaj res drugačnega, nekaj z zgodbo, potem potrebujete najboljše ročno izdelane dobrate iz raznolikih cehov sveta. Izdelki, ki se ne bahajo, a so vseeno luksuzni, ročno do zadnje podrobnosti izdelani iz vrhunskih materialov.

Pokriti umetnik

► V sončnem Los Angelesu na famozni plaži Venice Beach deluje Nick Fouquet, možakar, ki oživilja umetnost ročno izdelanih klobukov. V boemskem slogu z inspiracijo klenih pankerskih artefaktov in Keitha Richardsa tja do navdiha v eleganci kolonialistov Konga. Sta-

ra šola klobučarstva obsega okoli 20 korakov od začetka do dokončnega pokrivala, med drugim meritev vaše glave, parjenje in likanje oblike na oblikovnih kladah, sušenje in peskanje za končni videz pa še malce umetnega izpostavljanja umazaniji in plamenom, da se dobi avtentičen klobuk za modernega umetnika.

Na cestah kot nekoč

► Roland Sands izdeluje po naročilu sestavljene motocikle indian chieftain, navdahnjene z motoristično estetiko iz časa okoli leta 1920. Vse seveda dodelano z modernimi nujnostmi, vključujoč bluetooth, tempomat in navigacijo za izpopolnjeno dvokolesno vožnjo. Ta hibridni konstrukt med potovalnim in cestnim motociklom ter dirkalnikom tehta polovico običajnega cestnega motocikla, a se med nogami čuti kot surova moč brezčasne jeklene mrcine, ki spomni na neki že pozabljen čas.

Po naročilu izdelan indian track chief, okrog 110.000 evrov, rolandsands.com





Po naročilu izdelan klobuk route 83, okrog 1220 evrov, nickfouquet.com



PK-žar in kadilnica, okrog 330 evrov, pkgrills.com

Nevarno vroče

▲ Žar mojstri obožujejo PK-žar, ki je bil puristom delikatnega obračanja mesa na prostem predstavljen že pred več kot 60 leti. Je namreč žar, ki zdrži. Čvrst, privlačen in tradicionalnih oblik neke večnosti. Je prenosen, na kar namiguje tudi ime – PK je namreč kratica za *Portable*

Kitchen, kar bi pri nas prevedli v prenosno kuhinjo. Zdaj te ročno sestavljene žare iz aluminija snujejo v mestu Little Rock v zvezni državi Arkansas. Kakopak so nerjavni, pristop k zamenjavi oglja je po ameriško preprost, zato morate PK-žar vsekakor dodati na svoj seznam želja naslednjemu prijatelju, ki se bo podal čez lužo.



Očala Doheny, okrog 265 evrov, raen.com

Ulokvijeno

▲ Znamka RAEN iz Kalifornije ponuja ročno izdelana očala s priokusom arhitekturnih linij s sredine prejšnjega stoletja. Po naročilu izdelani okvirji so iz

obnovljivih materialov, pridobljenih iz lesne sredice in bombažnih vlaken, v katere je vtkana barva, da se ne more nikoli odluščiti ali zbledeti. Mostiček za nos je prav tako del klasične podobe, da vse lepo sede na vaš obraz.





Vintidž torba iz usnja, okrog 1570 evrov, waltzingmatildausa.com

Od čevlja do torbe

▼ Starinski ščitniki za gležnje, ki so jih nekoč uporabljali v ameriški vojski kot zaščito vojaških čevljev pred dežjem in snegom, so našli novo uporabnost. Predelani so v odštekane potovalne torbe, pri katerih so ročaji torbe izdelani iz pasov

oficirjev, za dekoracijo pa so uporabljeni gumbi iz ovratnikov uniform. Mike Balitsaris je pod znamko Waltzing Matilda začel izdelovati tovrstne torbe kar v svojem Volkswagnovem kombiju, sprva le z enostavnimi orodji in ostanki usnja. Zdaj njegovi izdelki že korakajo ob novih lastnikih na drugačna bojišča.



Na valove

► Jeff McCallum je bil svoj čas čistilec v trgovini, danes je eden najbolj iskanih izdelovalcev surfcev na svetu. Bazo ima v San Diegu, kjer snuje deske v retro slogu, okrašene s čistimi, elegantnimi barvnimi paletami. Njegov raznoliki oblikovni pristop izvira iz številnih vplivov, od starinskih porschejev do najnovejših Applovih izdelkov, vse dodelano z osebno čutnostjo. »Tudi, če je nekaj preprosto in visokokakovostno, mora še vedno imeti čisto svoje detajle,« pravi Jeff. »Skrivnost je v podrobnostih.«



Po naročilu oblikovan surf, cene so različne, mccallumsurfboards.com



Ročno sešiti nizki športni čevlji, okrog 455 evrov, feitdirect.com

La pravi korak naprej

▼ Brata Tull in Josh Price iz Avstralije danes živita in delata v New Yorku. Lastita si podjetje FEIT, kar se prebere kot *fit* (po angleško *feet*, noge). Svoje izdelke opisujeta kot neoluksuzne, pri čemer govorita o ročno iz-

delanih obuvalih iz italijanskega usnja, obarvanega z rastlinskimi barvami. Večina čevljev je izdelanih iz enega samega kosa usnja, prilagojenega nogi, ker pa usnje diha, jih lahko nosite tudi brez nogavic. Vsak par čevljev je podpisan in datiran, da se ve, kateri rokodellec ga je izdelal.



Gramofon el blocko, od 1115 do 1215 evrov, audiowood.com

Zvočni premik

► Umetnik in oblikovalec lesa Joel Scillely iz New Orleansa gradi gramofone pod znamko Audiowood. Uporablja le najboljši les, njegov modernistični model el blocko pa ima na primer vgrajen rega 24-voltni sistem, stekleno površino in gumijaste podpornike, ki preprečujejo vplive tresenja. Gramofoni so že poravnani in opremljeni, zato dokončno sestavljanje pred uporabo zahteva le nekaj minut vašega časa.

Zažgano, ki zažiga

► Vzamejo lesni vonj gozda, ga obdelajo z bogatimi notami usnja in dokončajo s polnostjo domačega oljem, da ponudijo ročno kreirane sveče burroughs flame. Izdelujejo jih v Savannahu v Georgii v sklopu

podjetja Prospector Co. Mešanica rastlinskega voska in esencialnih olj daje tem svečam edinstven vonj, ki se širi po vsem prostoru. Pri podjetju Prospector še namignejo, da lahko kozarec po uporabi umijete in uporabite za srkanje najljubšega viskija.



Sveča burroughs flame, okrog 30 evrov, prospectorco.com



playboy *klavika*

FOTO AMY FREYTAG





LISA MATTHEWS

Prva misel, ki se nam porodi ob pogledu na Liso Matthews, večkratno zvezdo Playbojevih najbolj vročih strani, je, da takšnih lepotic ne delajo več. Visokorasla, športna, a vseeno bujna fataalka se je 24. septembra 1969 v zvezni državi Illinois rodila kot Lisa Reich. Zaradi očetovih poslov se je družina selila po vsej Severni Ameriki, dokler Lisa ni dobila stalnega naslova v mestu, kjer je lahko njena zvezda najbolj zasijala. Pri sedemnajstih je bila v Los Angelesu že iskan model, medtem ko je v duši še vedno bila fantovska punca, ki raje kot pozira igra bejzbol in ameriški nogomet. Fotografija, ki jo občudujete, je nastala aprila leta 1990, ko so se še nosila podložena ramena in je Jane Fonda narekovala trende. Naslednje leto je seksapilna lepotica postala Playbojevo dekle leta, kasneje pa pozirala še za več Playbojevih posebnih izdaj. Njena pojava, ki jo je težko prezreti, ji je prinesla celo manjšo vlogo ob velikem igralcu: v komediji, ki pa ni doživela uspeha, je zaigrala ob Bruceu Willisu. Strastna ljubiteljica živali v času snemanja ni imela psa, temveč činčilo po imenu Chester. Danes Chesterja ni več, je pa Lisa obkrožena s psi.



www.divino.si

Dnevi japonske kuhinje v restavraciji diVIno



■ Gurmani že veste, da **restavracija diVIno** v **Kristalni palači ljubljanskega BTC-ja** že v svoji dnevni ponudbi ponuja izvrstno hrano, naj gre za kosila ali posebna naročila, a morda je kdo med vami spregledal, da prirejajo tudi dneve ali tedne posameznih kuhinj z gostujočimi **chefs**. Tako so konec januarja priredili **dneve japonske kuhinje**, uživali smo lahko v mojstrovinah **chefa Shin Sata**, ki prihaja iz kraja Šizuoka na otoku Honšu. Ob delu v številnih vrhunskih restavracijah na Japonskem v Veliki Britaniji in pri nas se je specializiral za pripravo sušija in drugih ribjih jedi, ki spoštujejo japonsko kulnarično tradicijo. V restavraciji diVIno je pripravil izbor japonskih jedi, med katerimi ni izstopal le suši, temveč tudi druge japonske dobrote, na primer žlikrofi gjouza, zelenjava,

kuhana v juhi daši, in v juhi miso marinirana govedina. Poleg tega so stregli še edamame (toplo postreženi stroki mlade soje s solnim cvetom), solato sunomono (rahlo okisana marinirana zelenjava), sašimi (tuna, losos, brancin, rakci, zobatec), suši nigiri, tuna tataki (pečena tuna s sezamom), biftek z zelenjavo jakitori in omako zuši, rakci jakitori (rakci s sezamom in limeto), uji mača (sladoled z mača in zelenim čajem), pasijonka cheese-cake (skutna torta s pasijonko in jogurtom). Se tudi vam cedijo sline? Potem si rezervirajte mizo v diVInu, se zapeljite do Kristalne palače (tik ob restavraciji so na voljo brezplačna parkirna mesta), in sicer od ponedeljka do srede od 7. do 22. ure, od četrтка do petka od 7. do 23. ure in v soboto od 9. do 23. ure. V nedeljo morate kuhati sami.



*Sprejmi
izziv in
se prijavi!*

POZOR

HUD JOB #3

PRIDRUŽI SE NAM IN SOUSTVARJAJ VSEBINE BLAGOVNIH ZNAMK COSMOPOLITAN, ELLE, PLAYBOY, AVTO MAGAZIN, PLUGIN MAGAZINE, SENSE, STORY, LISA, LEA, NOVA IN AKTIVNI.

Iščemo prav tebe?

Pri nas je vedno prostor za radovedne, ustvarjalne in energične ljudi, ki iščejo nove izzive in priložnost za uspeh. Izkušnje so tiste, ki štejejo, teh pa pri nas dobiš ogromno. Iščemo novinarja, spletnega urednika ter urednika družbenih medijev, grafičnega oblikovalca in fotografa, ki bodo soustvarjali uspešne revije, spletne strani, hkrati pa sodelovali tudi pri različnih projektih.

TRIMESEČNO PLAČANO DELO NA UREDNIŠTVIH NAJVEČJIH IN NAJPREPOZNAVNEJŠIH REVIJ DOBIJO (M/Ž):



★ NOVINAR

Te zanimajo različne teme, prepoznaš dobre kakovostne zgodbe, imaš sposobnost hitrega in kreativnega razmišljanja, imaš dobre ideje in znaš zanimivo pisati ter pritegniti pozornost bralcev?



★ SPLETNI NOVINAR IN UREDNIK DRUŽBENIH MEDIJEV

Si v spletnem omrežju skoraj raje kot v realnem svetu? Poznaš in obvladaješ čare, ki jih ponuja splet? Veš, na kakšne vsebine se uporabniki najbolje odzivajo, jih komentirajo, všečkajo in delijo naprej?



★ GRAFIČNI OBlikovalec

Tudi ti raje kot tipkovnico uporabljaš miško? Ko razmišljaš, se ti pred očmi izrisujejo podobe, tvoje asociacije potekajo v oblikah in barvah, so tvoje vrline dobra vizualna predstava, občutek za dizajn, natančnost, hitra prilagodljivost in inovativnost?



★ FOTOGRAF

Je zate svet skozi fotografski objektiv lepši? Znaš ujeti spontane trenutke, pravo svetlobo in tisti magični enkratni trenutek, ki naredi obraz, telo, izdelek ali pokrajino še veliko lepše? Znaš prek fotografij izraziti detajle, poudariti barve in predstaviti čustva?

TVOJH SANJ

MORDA NE BO KONEC PO TEH TREH MESECIH, SAJ Z NAMI ŠE VEDNO SODELUJE TUDI KAR NEKAJ HUDJOBOVCEV IZ PRETEKLIH DVEH SEZON.

VEČ NA WWW.COSMOPOLITAN.SI/HUDJOB



medex



MojeDelo.com

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

s.Oliver

NEDELJA
27. MAREC

klub
CIRKUS
▷ ◀ ◂ ◃ ○ ◅



PLAYBOY

Easter Bunny Hunt²

Niki Belucci

SUSHI
&
Champagne

Playboyeve zajčice